Issued—12-9-1952

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

DEBATES

OFFICIAL REPORT

MONDAY, 7TH JULY 1952

VOLUME II—No. 9

CONTENTS

		PAGES
I	Questions and Answers	587–595
II	General Discussion on the Budget for the year 1952-53—*cont.* ..	595–655

TAMILNADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT
GOVERNMENT PRESS
MADRAS
1952

PRICE, 6 *annas*

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 7th July 1952.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, Madras, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

64050

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Improvement of rural roads in Rayalaseema.

* 44 *Q.*—SRI K. V. VEMA REDDI: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether there is any special scheme for the improvement and extension of rural roads in the districts of Rayalaseema?

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI:—" There is no special scheme for the formation and improvement of village roads in the Rayalaseema districts except the five-year plan of Post-War Road Development and the District Boards' programmes of improvements to village communications."

SRI K. V. VEMA REDDI:—" Mr. Speaker, Sir, may I know what is the length of the roads to be formed under the Five-Year Post-War Road Development Scheme in each district of Rayalaseema? "

MR. SPEAKER:—" The hon. Member may put a separate question."

* 45 *Q.*—

MR. SPEAKER:—" The hon. Member Dr. P. Varadarajulu Naidu is not putting his question. Therefore, I pass on to the next question."

Legal assistance to Harijans.

* 46 *Q.*—SRI M. RAJESWARA RAO:—Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(*a*) the number of (1) criminal and (2) civil cases in which Harijans were given legal assistance in 1951–52; and

(*b*) the quantum of aid given?

THE HON. DR. M. V. KRISHNA RAO:—" (*a*) Nil.

" (*b*) Does not arise."

SRI A. RATHINAM:—" Are the Government aware that the mirasdars are framing criminal charges against some Harijans in villages and, if so, may I know what action the Government have taken to extend the privilege of State aid to Harijans? "

[7th July 1952

THE HON. DR. M. V. KRISHNA RAO :—" The position is that the Government have issued orders that ordinarily no State aid need be given to Harijans in legal proceedings except to the extent provided in rule 157 of the Criminal Rules of Practice. But whenever, in a criminal case, the Collector considers that the Harijans specially deserve legal aid, he should report the case to the Government with details of cost involved, for orders. No such aid was given to Harijans in 1951–52."

SRI P. VENKATASUBBAYYA :—" Is there any law providing for legal assistance to the Harijans?"

THE HON. DR. M. V. KRISHNA RAO :—" Yes, Sir."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Sir, may I know whether there were no criminal or civil cases against the Harijans in 1951–52?"

THE HON. DR. M. V. KRISHNA RAO :—" There have been no orders regarding civil cases. As regards the criminal cases, only where the Collector has made a recommendation, the Government have to pass orders. No such occasion arose in 1951–52."

SRI T. VISWANATHAM :—" May I know whether the Hon. Minister means that no cases have been brought to the notice of the Government or that they refused to give aid, although the Government Order says that aid must be given in all reasonable matters?"

THE HON. DR. M. V. KRISHNA RAO :—" There was no occasion to refuse, but there were no cases in which the Government had recommendations from the Collectors which were considered reasonable."

SRI T. VISWANATHAM :—" May I take it then that there was not even a single case in which a Collector considered there was a reasonable case for giving aid?"

THE HON. DR. M. V. KRISHNA RAO :—" There was no reasonable case which required help."

SRI T. VISWANATHAM :—" May I draw the attention of the Hon. Minister to the fact that the purpose of the Government Order for giving aid to the Harijans is practically nullified if during the course of a long year, the Government had no occasion to give legal aid to the Harijans?"

THE HON. DR. M. V. KRISHNA RAO :—" I may inform the Hon. the Leader of the Opposition that the Government give very sympathetic consideration to every request made by the Collector in this regard."

SRI M. RAJESWARA RAO :—" In view of the large number of cases in which the Harijans are unnecessarily involved, will the Government consider the desirability of entrusting such cases to the Public Prosecutors and Assistant Public Prosecutors?"

THE HON. DR. M. V. KRISHNA RAO :—" It depends on the recommendation of the Collector of the district."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" May I know the procedure followed by the Government before such legal assistance is granted? "

THE HON. DR. M. V. KRISHNA RAO :—" The procedure is that the Collector makes a recommendation and the Government decide on the request of the Collector."

SRI T. VISWANATHAM :—" May I ask whether the Government will instruct the Collectors to be liberal in their recommendations? "

THE HON. DR. M. V. KRISHNA RAO :—" They are following the policy of the Government which is liberal."

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—" May I know the grounds on which the Collector sends his recommendations for legal assistance in such cases? "

THE HON. DR. M. V. KRISHNA RAO :—" The Government have directed that whenever in a criminal case launched against Harijans by Caste Hindus or by others, the District Collector considers that the Harijans are specially deserving of legal aid in the interests of justice, he should report the facts of the case to the Government, setting out the need for legal aid at Government cost and specifying the probable expenditure to be borne by the Government, and if the Government approve of the proposal, the District Collector should arrange for such legal aid being given."

SRI G. LATCHANNA :—" Is State aid given to hill tribes also? "

THE HON. DR. M. V. KRISHNA RAO :—" I want notice."

SRI MANJAYA SHETTY :—" Will the Government consider the granting of legal aid to poor people apart from Harijans? "

THE HON. DR. M. V. KRISHNA RAO :—" I suppose that in accordance with rule 157 of the Criminal Rules of Practice, there is already a provision for such legal assistance in deserving cases."

SRI P. THIMMA REDDI :—" The lands of the Harijans are being encroached upon by political sufferers in West Godavari and other districts. Has it come to the notice of the Government and is help being given to the Harijans to defend themselves against these political sufferers? "

THE HON. DR. M. V. KRISHNA RAO :—" In regard to civil cases, no orders have been passed by the Government."

SRI T. VISWANATHAM :—" May I know whether the Government will call for information in how many cases the Harijans applied for legal aid from the State? "

THE HON. DR. M. V. KRISHNA RAO :—" The Government will consider the suggestion."

[7th July 1952

Exemption given to the British-owned Commonwealth Trust Factories from certain sections of the Factories Act.

* 47 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state what are the reasons which prompted the Government to issue a Government Order exempting the British-owned Commonwealth Factories of Malabar and South Kanara from clauses 79, 80 and 81 of the Factories Act?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Exemption from sections 79 to 81 of the Factories Act, 1948, was granted to certain factories of the Commonwealth Trust, Limited, as the company sought exemption from these sections. Such exemption is granted to factories on application, provided Government are satisfied that the leave rules applicable to the workers in the facotry allow benefits not less favourable than those for which the Act makes provision. The ownership of the factory, British or otherwise, has nothing to do with the exemption. We have, in fact, exempted 146 other factories from the operation of these clauses many of whom are Indian-owned."

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—" May I know the grounds on which such exemptions were granted? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, according to the Act, 15 days' leave with wages is given to every worker and it is given in three spells of five days, but if the workers go on shorter leave, it is against the spirit of the Act and, therefore, the managements in consultation with workers apply and on the recommendation of our Factory Inspectors, we give exemptions."

SRI K. P. GOPALAN :—" Are the Government aware that the Commonwealth trust factories in Malabar and South Kanara are British-owned factories to whom liberal concessions are granted regarding export duty and various other taxes so that they can derive more profits? Are the Government also aware that these companies are not giving bonus, sick leave allowances, allowances for auspicious days as well as casual leave with full pay, and that they have reduced the wages of the workers also? Without taking all these things into consideration, on what basis did the Government exempt these British-owned factories in Malabar and South Kanara which are getting huge profits yearly? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, I may submit that the first half of the question now put by the hon. Member is not relevant to this question because it involves dearness allowance and bonus and the capacity of the company to help the workers. As I said, sections 79 to 81 deal with leave with wages and the relaxation of these rules benefits the workers. It is only from that point of view that the Government exempted these companies from the operation of these provisions."

7th July 1952]

Construction of a dam in Vyppar near Mathulapuram.

* 48 Q.—SRI R. S. K. PANDIAN (on behalf of Sri K. T. Kosalram) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation regarding constructing a dam in Vyppar near Mathulapuram, Koilpatti taluk; and

(b) if so, what action the Government have taken over it?

THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—" (a) Yes.

" (b) A report has been called for from the Chief Engineer (Irrigation) in the matter and he has arranged for the gaugings of the flows in the river for the purpose."

SRI T. GANAPATHI :—" May I know whether the Executive Engineer for Food Production has stated that the Vyppar dam is feasible and that it will be very useful to supply water for 17 tanks? "

THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—" I have no information. I have already told the hon. Member that the Government are awaiting the report of the Chief Engineer (Irrigation)."

Tank Repairs Scheme.

* 49 Q.—SRI R. V. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have issued orders stopping the Tank Repairs Scheme in the State; and

(b) if so, the reason for the same?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (a) The Government have issued orders that Tank Improvement Works which have been taken up already for execution may be concentrated upon and that no new work need be taken up during the current year under the Tank Improvement Scheme.

" (b) The Government of India have recently laid down that only schemes fetching a return of not less than 2½ per cent will qualify for a subsidy from them. The Tank Improvement Scheme works will not satisfy the above condition. In view of the ways and means position of the State, new Tank Improvement Works are not to be taken up during the current year in addition to works which are under execution."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" May I know whether the Hon. Minister is aware that the previous Government have given an assurance that the tanks in the zamindari estates taken over by the Government will be repaired and will the present Government fulfil the promise and assurance given by the previous Government? " 8-45 a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I am sorry to say that I am not aware of the promise. But, I may inform the hon. Member that this Government will consider the suggestion that the hon. Member has made."

SRI G. LATCHANNA :—" In view of the answer given by the Hon. Minister, may I know what will be the fate of the lands which are mainly dependent on these tanks for their irrigation? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, the fate is always there. But such tanks that get improvement under the revised scheme will have the benefit this year and some will have benefit next year."

SRI T. N. VENKATASUBBA REDDI :—" Considering the fact that some of these tanks were considered economical centuries ago, will it not be economical, at least to have these tanks repaired? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, that aspect will also be considered."

SRI P. THIMMA REDDI :—" When these tanks require repairs, is it not the duty of the Government to repair these tanks? Otherwise, the Government should stop collecting kist and cess in respect of the lands served by these tanks which require repairs? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I am aware of the duty. But, the duty is circumscribed by other conditions that have taken place during this current financial year."

SRI N. MAHALINGAM :—" In view of the fact that very few schemes will give a return of 2½ per cent, will the Government take up the matter with the Central Government and see that the orders are revised so that the schemes with lower return may be taken up? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The matter will certainly be taken up with the Government of India."

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR :—" Will the Government consider the desirability of repairing the zamindari tanks at least, as they have been in a bad state of repair all these years? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The desirability of repairing the tanks that have been taken over by the Government will also be considered."

SRI V. V. RAMASWAMI :—" At present, whatever little rain we get is wasted as these tanks are not kept in good condition. Will the Government consider it their primary duty to have these tanks repaired and kept in good condition, so that the rain water that we may get in future may not be wasted? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Yes, Sir. Everybody is aware that when a tank is not in a good condition, the water will get out of it. Whatever tanks can be repaired will be repaired in due course. All tanks cannot

be repaired all at once. Consistent with the finances of the State, the Government will always take steps to improve the tanks.''

SRI V. R. NAGARAJAN :—'' Cannot this Government rescind the orders issued for the stopping of repairs to these tanks in view of the fact that there has been a continual drought for the last four or five years? ''

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—'' I do not quite understand the hon. Member. If I understand him aright, if the order is rescinded, even the few tanks that are taken up now, will not have repairs.''

SRI G. LATCHANNA :—'' My question was not properly answered, Sir. There are certain lands and fields which solely depend on these tanks for their irrigation. If the Government do not take proper steps to get these tanks repaired, what will be the fate of these fields? Especially when the policy of the Government is to grow more food, is it not necessary that the Government should give proper aid, by repairing these tanks and making available more water for irrigation? That is my question, Sir? ''

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—'' If the hon. Member kindly brings to my notice any specific and urgent cases, the matter will be separately considered.''

SRI R. V. SWAMINATHAN :—'' In view of the fact that the district of Ramanathapuram has not got sufficient irrigation facilities and in view of the fact that in certain of the zamindari estates taken over by the Government the repair work taken up already has been stopped consequent on the recent communication from the Government, may I know whether the Government will consider that district as a special case and take up more tanks for repair work? ''

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—'' I think the district of Ramanathapuram is one of the districts included in the Madras State.''

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—'' May I know whether this Government are prepared to take up the repairs of tanks which were sanctioned by the previous Cabinet? ''

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—'' Yes, Sir, subject to the condition that I have referred to already, the repair works will be taken up as and when feasible.''

SRI MANJAYA SHETTY :—'' Will the Government consider the desirability of making an exception in regard to the South Kanara district? ''

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—'' I am always fond of South Kanara district and I will consider the hon. Member's suggestion.''

[7th July 1952

Exemption of Brookbond Tea Company, from the operation of Shops and Establishments Act.

* 50 *Q.*—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(*a*) whether the Brookbond Tea Co., is excluded from the operation of Shops and Establishments Act and, if so, from which year onwards and the reasons therefor; and

(*b*) whether the Government have excluded any other company from the operation of this Act?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (*a*) No, Sir. However, the salesmen and van-men of the company are deemed to be excluded from the Act by virtue of section 4 (1) (*b*) of the Madras Shops and Establishments Act.

" (*b*) No, Sir."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" May I know under what provisions of the Act this has been done? "

MR. SPEAKER :—" Let the hon. Member go through the various provisions of the Act and find it out."

SRI T. VISWANATHAM :—With great respect to the Chair, what I would like to submit is this. We ask about the provisions in order to put another question. So . . ."

MR. SPEAKER :—" There will be no end if I allow such questions. So I am not going to allow such questions."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" In view of the fact that many establishments have automatically exempted themselves from the provisions of the Act, may I know whether the Government will consider the question of dismissing all the Factory Inspectors who have been appointed to see that this Act is implemented? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I said no company has been exempted from the operation of this Act except according to section 4 (1) (*b*). Therefore the necessity for these Factory Inspectors still continues."

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—" May I know whether the Government will consider the question of amending this section 4 (1) (*b*) to the advantage of the shop assistants? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Notice, Sir."

SRI G. LATCHANNA :—" Is it not desirable that these van-men, salesmen and other categories mentioned by the Hon. Minister are also made to get the same privilege as other people under the Act? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I have nothing more to add to what I have already said."

7th July 1952]

SRI K. P. GOPALAN :—" The Government are now granting all these concessions to the European-owned companies. May I ask whether this is the way of encouraging our swadeshi industries in the country and helping the poor workers? "

MR. SPEAKER :—" We are now in question No. 50."

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1952–53—*cont.*

MR. SPEAKER :—" The House will now pass on to the next item on the agenda, viz., General Discussion on the Budget. Hon. Members may be aware that I have fixed a time-limit of 20 minutes. Sri V. R. Nagarajan will now speak."

* SRI V. R. NAGARAJAN :—" Mr. Speaker, Sir, while dealing with the Budget, I have to state at the outset that it is quite a matter of fact one and there is no speciality or glamour about it. It is a simple budget and a greater part of it deals with fresh taxes. In its overall accounting, it discloses a total deficit of Rs. 359 lakhs, a sum which has not accumulated all on a sudden this year, but which has been the legacy of the past few years. We are given to understand that it has slowly risen from Rs. 129 lakhs to Rs. 329 lakhs last year and that it has now come to this stage. Whatever may be the reasons as to why it rose up, to think of making it up by fresh taxation is not quite welcome to the generality of the people. That is how I put it. It may not be the opinion of my party and much less the opinion of the United Democratic Front. But, still, speaking on my own behalf, I would submit that it would be better if we could avoid these fresh taxes. Firstly, there is surcharge on bus passengers. If at all there will be any vehement opposition to any taxation proposals made herein, it will be to this particular tax. Because, the bus passengers, especially in the mufassal are having a very hard time in having to travel under very bad conditions in buses. Everybody knows that bus travel is much worse than travel in a third class railway compartment.

" With all the overcrowding, baggages being thrown over here 9 a.m. and there, thrown over the heads at times, I need not here dilate on the difficulties the bus passengers are put to. Even if we are not able to add to their amenities, let us see to it that we do not add to their worries and sufferings. I submit that this surcharge on bus fare may not be welcomed by many sections in this House. There are certain practical difficulties in the matter of collection of this tax. This has been pointed out by many leading newspapers of the city. The operators of buses in the mufassal are not directly under the control of Government as the bus transport in the city is. In the case of the Government Transport, for any commission or omission, the Government can take immediate action but in the case of the private operators, it will not be possible. Further the private operators might find it difficult to maintain separate accounts in the matter of collection of the surcharge. We do not

also know how the conductors would conduct themselves in the matter of actual collection of fares from the passengers. Sometimes they might take more money from the people. This is a tax which is to be borne by the poor passengers and if they are to be further mulcted by way of rounding off of the pies, they will be put to lot of difficulties. I referred to this when I was speaking on the Confidence Resolution. The bus operators and conductors may round off the pies just as the railways are now doing. We know that the railways are now getting a large amount of unearned income by this rounding off process. The passenger is asked to pay the next higher anna if there is a fraction of a few pies in the fare. This may happen to be the case in the collection of the bus fare also. This is an important consideration that the Government should take into account.

" Sir, coming to the levy of surcharge on land revenue it is a quite understandable form of taxation. While I do not object to the levy, I would submit to the Government that the minimum fixed may be raised to Rs. 100 or Rs. 150. The minimum now fixed I presume takes into account a landlord owning five acres of wet land. He may not be considered to be better off in these days of acute economic conditions, especially if the holding is held by a Joint Hindu Family. We should not think about the problem merely with reference to the present day high prices of the commodities. The prices may go down very rapidly and that too very soon. But we are going to levy the surcharge, I presume, not only for the present year but continue it in the future years also. Having regard to the likelihood of the prices falling down, it may work as a great hardship on small proprietors of land. Therefore I submit the minimum must be raised to Rs. 100 or Rs. 150. The rate of surcharge may also be considered to be high by some people. I submit the rate of surcharge might also be reduced with reference to the paying capacity of the people. (At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

" Regarding the betterment levy and increased sales tax on petrol and the fees proposed to be levied on foreign liquors no one could possibly take objection and I therefore do not object to them. They are persons well able to bear the incidence. Only we must take care to see that the poor men are not hit by these taxes.

" The Government propose to make up the deficit of Rs. 359 lakhs by the imposition of these additional taxes which would bring in a revenue of Rs. 270 lakhs, the remaining deficit being met from savings on account of retrenchment in the Civil Supplies Department. It is hoped that now that the food control has been lifted, consequent retrenchment in the Civil Supplies Department would bring in about rupees one crore. Ultimate deficit if any is proposed to be met from the Revenue Reserve Fund. These measures are understandable and nobody need take serious objection to these proposals. But apart from these, one has to consider whether the budget deficit could not be made up in other ways than by having recourse to new taxes. Let us take the expenditure on administration. In this country we are having a very costly

administrative set-up under the Government of India and the State Governments. We have a top-heavy administration. This has been repeatedly stated by men big and small. I am afraid we have reached a stage when we must think of reducing expenditure on this top-heavy administration. This need not be done by effecting retrenchments all of a sudden which would displace men who have put in a lot of service. What I am suggesting is that we should reduce the expenditure we are now incurring in the matter of paying fabulous salaries to high officials. We must effect some cut in the salaries of the topmost officials such as heads of departments, the Governor's household and other Gazetted officers. If we are able to cut down the salaries and allowances of officers getting Rs. 5,000 and Rs. 4,000 as a permanent measure, we will be able to make up the deficits that we are constantly facing in our Budgets. In this connexion, I submit it will not be of any help to us to cut down the allowances and salaries of the low-paid officials. They are as useful in the proper administration of the State as the high paid officials. Instead of effecting some saving in the amounts paid to them, it would be better and feasible to effect some cuts in the salaries of the higher cadre of officials. The sooner we did it, the better it would be for the country's economy.

"Sir, criticism of the Budget is limited by several factors disclosed in the Budget. For example, the Government had to face the horrible famine that raised its head in the districts of Rayalaseema. We are told that the Government grappled with it in a successful way. Thanks to the timely rains that we had recently, that problem is now more or less out of the picture in any serious form. The Hon. the Finance Minister disclosed that a sum of Rs. 6 crores was set apart for famine relief measures. Secondly, the yield from sales tax is going down due to the fall in wholesale commodity prices and the slump in trade consequent on the peace proposals in the Korean War. It appears the original Budget was framed in March last on the expectation of a receipt of Rs. 1,600 lakhs under this head. Now it is expected that only Rs. 1,450 lakhs could be realized from this source leaving a deficit of Rs. 150 lakhs. This is an important factor which has to be taken into account in criticising the Budget proposals. There is also some relief given to the handloom weavers. In referring to the problem of the handloom weavers, I, like other hon. Members of the House, would like to draw the pointed attention of the Government to the need for giving every relief possible to these men, because they are a section of the community which comes next only to the landed peasantry in the State. Agriculture is the first and foremost industry of the land and weaving comes next. This industry gives occupation to thousands and thousands of families in all parts of India and especially in South India. They are doing yeoman service to the people in that they providing one of the most important needs of the people, namely, clothing. The South Indian silk saris are famous and I do not think any mill equipped with the most up-to-date plants will be able to compete with the handloom weaver in this respect. The handloom weavers of South India hold the monopoly for the production of silk saris. We

therefore welcome the relief provided already by the Government for these handloom weavers. However I make a special request to Government that they should be given more help, something more than what is thought of in the Budget proposals.

"The next subject that attracts the attention of the general public is the problem of the Non-Gazetted Officers. It is not that we are taking up this problem gratuitously or simply to please the Non-Gazetted Officers outside to enable them to say that so and so Member has also been taking some interest on their behalf; it is not with that view at all that I am pleading their cause. They are a section of the public who are really suffering on account of the huge rise in prices as a consequence of the last war, prices which have not yet settled down at a particular level, which have risen up to 400 or 500 per cent over the normal prices before the war. After all, the allowances that we are giving them may not meet even a fraction of the extra cost they have to incur on account of the rise in prices. I therefore submit that giving of educational concessions and medical facilities may not satisfy them. It may
9-15 a.m. be said that there is no limit to human desires. We cannot say the more we give, the more will be asked for, but we will have to see for ourselves whether we have done enough and whether we have gone to the extent where any reasonable man would take it into his head to say 'We need not spend any more'. I say we have not afforded relief to the Non-Gazetted Officers to the extent we should and I would request the Government to attend to their needs, though not urgently, at least in the near future and afford certain other kinds of relief, either by way of increase in pay or allowances. They have time enough to do all this. The concessions given by them to the Non-Gazetted Officers in the matter of education may be a blessing to most of the Non-Gazetted Officer families. As I said on a previous occasion in this House, these are not the be-all and end-all—that we expected from the Government. The Non-Gazetted Officers are fondly hoping for some increase in their pay and allowances and I hope the Government will do their best in the matter.

"There is one feature which has to be noted in the Budget proposals. Mention has been made about the Community Development Projects. We are told that we are going to have six projects located in six centres of the State. Probably because they cost much and require technical and scientific personnel, it has been possible to take up only six centres. But we would wish that such projects are extended to a greater number of districts than it has been possible. Almost all the districts are in need of all-round improvement, especially in their rural parts. We have now reached a stage when, Sir, I think much of ruralization will have to take place and much of unbanization will have to cease, because it has often been complained against the dwellers of towns and cities and also against the powers that be that after taking enormous revenues from the village people all over, the villagers are not given enough for their own enjoyment and that their primary interests are not cared for by the Government. I would submit that instead

7th July 1952] [Sri V. R. Nagarajan]

of going on adorning and embellishing towns and cities more and more at the expense of the villagers, we should care more for the commoner, think more of the commoner in the village who always complains that there are no good roads in the village, there is no proper lighting, there is no drinking water, there are no schools whereto he could send his children and so on. In this respect, I would like to submit that even though the district boards are supposed to be functioning—I am myself a member of a District Board—I know how they are implementing the scheme of education in village parts. Taking South Arcot, for instance, Sir, wherefrom I come, I often find in the agenda placed before us at the monthly meetings, mention of more schools being closed than opened, either because there are not enough number of teachers who are willing to teach the boys in the proper manner or because, in some cases, of the fault of the parents in not being able to send their children to schools. Under the conditions that are prevailing in the villages, there are many parents who do not like schooling for their children because a boy or a girl of 10 years or more would be more useful to them for taking the cattle for grazing or for irrigating the fields. It is that way the mind of the villager works. But I do not mean to say that it is correct or that I acquiesce in that attitude. On the other hand, we must be able to introduce systematic improvements in villages and provide for the villagers primary and free education—compulsory education, if possible, in the near future.''

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member has one minute more.''

* Sri V. R. NAGARAJAN :—" Sir, I was speaking about the community projects and in that regard, I would submit that at least in the second scheme when it comes to fructify, the district of South Arcot must be included because the conditions there are appalling. The people of South Arcot are living in abject misery and I do not mean to say that their condition is as bad as that of the people of Rayalaseema. Anyway, their condition is not very much better than those in the most drought-affeced areas of our State. There has been no rain in this district for the last four years, though it is a district in the Coramandel coast where one would expect constant rains or at any rate rains during the winter months. There has been failure of rains and I request that this district might be included in the second scheme of development of Community Projects.

" I am thankful to the Hon. the Speaker for giving me so much time to speak. I would request the Government, particularly the Hon. the Minister for Finance to see that as far as possible the taxation proposals are either modified or given up. I request the Government that the limits I have indicated (and possibly others also might indicate hereafter) in the matter of surcharge on land revenue may be borne in mind, and as regards the surcharge on bus fares, the proposal might be totally given up.''

[7th July 1952

* SRI A. APPU :—" Mr. Deputy Speaker, I rise to support the Budget. While doing so, I have to bring to the notice of the Government certain facts for their sympathetic consideration. I have been returned from a peculiar constituency called Chevayur. Apart from the number of villages on the mainland, there are two groups of islands called the Laccadives and the Amindivi which constitute my constituency. The settlers in these islands are all Muslims. They are treated as scheduled tribes. They have protested against the inclusion of this island in a constituency on the mainland. These islands are about 150 to 450 miles away from the main land and as a candidate for election, I could not go to the islands for electioneering work. I could not also send agents. With very great difficulty I could get only one agent to whom I had to pay Rs. 500, so that he could remain in one of the islands for one full month. There was no communication at all. The Government were pleased to allow agents to travel in a steamer chartered by the Government for taking election officials, but that steamer could not be made use of by my agent since it did not come in time. There are 10,000 voters in the islands. As a protest against the inclusion of these islands in a constituency on the mainland only 20 per cent of them voted in the election. To my great surprise, though the Muslim League and communist agents were working for months on the islands, I got the majority of votes there, nearly 1,000. Sir, these islanders have been suffering for a long time for want of proper communication to the islands. They have no educational or medical facilities. They have submitted a large number of petitions to the Government for the redress of their grievances. The previous Government were pleased to depute a senior officer of the Indian Civil Service who was Collector of Malabar for a long time, to these islands to find out the possibilities of developing them. A few days ago, the Hon. the Minister in charge of Rural Welfare was pleased to say that this Special Officer had submitted his report in March last and that this report had been referred to the Board of Revenue which had not submitted its remarks so far. Sir, the development of the islands is very urgent and I request that the Government may be pleased to direct the Board of Revenue to submit its report at the earliest opportunity. For four months in the year—from May to September—there is no communication at all to the islands. The islands are cut off during this period from the mainland altogether. So, I would request that the Government may be pleased to allot a big amount for development work in these islands.

" Next, I have to say something about the Food policy of the Government Ours is a highly deficit district. We do not even produce one-fifth of our requirements. The food has to come from other places. We did not ask for the procurement system to be abolished altogether. We submitted a representation to the Government to introduce the levy system in the district. But to our great satisfaction, the Hon. the Chief Minister was pleased to decontrol food grains and also continue informal rationing in the district. There were a number of meetings in the whole district to congratulate the Chief Minister on his generous action and resolutions weret

7th July 1952] [Sri A. Appu]

passed congratulating him and prayers were offered for his long life and prosperity. Of course, the ryots appreciate decontrol of food grains very much, but they want informal rationing to be continued. Unless this is continued, there will be real disaster in the district. We are glad that a heavy stock has been rushed to the district and the present stock will suffice for at least eight months. I got a letter from a friend of mine from Kozhikode yesterday saying that in the beginning the price of rice in the open market showed a downward trend but now it is gradually rising. This has to be checked. The people of Malabar want their rations to be increased by an ounce at least. I submit that in Malabar, June, July and August are lean months. During normal times also, the prices shoot up. I hope everything will adjust itself satisfactorily from the beginning of the next harvest which will be in September.

"I want to make another submission also in this connexion. Formerly we were getting rice from places like Tanjore, Kakinada, Tadepalligudem and Tiruchirappalli. Our zone now consists of Malabar and the Nilgiris. Both these districts are highly deficit. We have to depend upon rice which will be imported hereafter from outside this State or from abroad. I submit that at least for the present some arrangements may be made to get rice from Tanjore, Tiruchirappalli, Kakinada and other rice-producing areas in the State. I hope the Hon. the Minister for Food and the Hon. the Chief Minister will consider this request.

64050

"Next I would come to the villages on the mainland. The constituency I represent, touches the Kozhikode town. There is no proper development of communications here also. There are a number of small rivers which have no bridges at all. As my hon. Friend, Mr. V. K. Palaniswami Goundar pointed out the other day, the Highways Department is not doing its work properly. The 9-30 a.m. roads were good in the district before the Highways Department was formed. Now the condition of roads is very bad. I will give a concrete instance. In my constituency, ever since the Congress Government was formed, people were agitating for village roads. There is a village by name Makkade and the people of that village formed a Road Committee, collected money and acquired land for the formation of a village road; they submitted representations to the Government, the Collector and the District Board. After four years, the District Board agreed to take up the road for its maintenance and requested the Highways Department to submit an estimate for sanction. The Divisional Engineer of the Highways Department prepared an estimate for Rs. 46,000 and sent it to the Superintending Engineer. The Superintending Engineer did not approve of that estimate and returned it to the Divisional Engineer in March 1951. Although more than a year has elapsed since, nothing has been done to revise the estimate. This is the way how village roads are attended to. I would therefore request the Government that they may be pleased to pay better attention for the formation of village roads in the districts.

[Sri A. Appu] [7th July 1952

"Then, Sir, the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1951, is a wonderful Act which neither the janmis nor the tenants welcomed. But the care-taker Government appointed a huge staff consisting of one officer of the Collector's grade, 12 Deputy Collectors, 47 Tahsildars, 2 Deputy Tahsildars, hundreds of Revenue Inspectors and about 800 karnams to enforce the Act. A tenant who was previously paying about Rs. 7-8-0 as rent to the jenmi, has now to pay about Rs. 170. A member of the well-known Rajah's family who is an M.L.A.—Sri Sankara Varma—was telling me that under the Act the tenants have to pay 10 to 15 times the previous rent. They collect very low rents from the tenants; they sympathize with the lot of the tenants and they do not collect high rents from the tenants. They are paying about Rs. 1,30,000 assessment annually to the Government. I would therefore request the Government to take up the work of amending the Act as early as possible. Representations have been made by the janmis, the tenants and the Bar Association of Calicut about the necessity of amending this Act and we understand that the matter is under the active consideration of the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Minister for Law. In fact I got a D.O. letter from the Hon. the Minister for Law asking me and a few other Congress Members from Malabar to meet the Hon. Chief Minister one of these days. We are studying the question carefully and we will make our representations to the Hon. the Chief Minister when we meet him. The people of Malabar feel that so long as the Hon. Sri Rajagopalachari is the head of the State, he will sympathetically consider the representations of the people and he will be able to solve this complicated question by bringing in an amendment to the present Act which will be acceptable both to the jenmis and the tenants.

"Then, Sir, I would like to say a few words about the surcharge on land revenue. My hon. Friend from the other side Mr. Narayana Kurup made a beautiful speech the other day. He was a very good Congressman, but owing to certain unforeseen circumstances, he had to change his party. He is a sincere worker. Though we belong to different political parties, I have great respect and admiration for him. He represented facts correctly. There was not a word of exaggeration in what all he said and I entirely agree with the statement he made. I do not propose to repeat what all he said. But I would say that if the Bill is passed as it is, it will be a great hardship to the tenants. According to the Bill, the surcharge has to be paid by the landholder. But in actual practice, in Malabar the landholder does not pay the assessment in all cases. According to the contracts entered into between the jenmis and the tenants, the tenants have to pay the assessment and even the proposed surcharge will have to be paid by them. So, this will not be a tax on the rich janmis, but will be a tax on the poor tenants. Therefore I would request the Government that they may be pleased to take this factor into consideration, and refer this Bill to a Committee consisting of experts and an experienced officer who has worked in Malabar for a long time and who knows the village accounts. The people are now feeling that if the Bill is passed into Law, it will give a handle to the village karnams to take to

corrupt practices. I would therefore submit that instead of collecting different rates from different persons, a uniform rate may be fixed. This can be easily done. The Government expect only Rs. 75 lakhs by this surcharge on land revenue. They know the total land revenue demand. On a rough calculation made by me, it comes to about Re. 0–2–0 in the rupee. Hence I would respectfully submit that the Government may please consider my humble suggestion before the Bill is passed into Law.

"We in Malabar are very anxious about the Malampuzha project. We had information that for want of sufficient funds, the work had to be slowed down. But we are very greatly pleased to find that a provision of Rs. 1·0 crore has been made in the budget for pushing through this scheme. I submit that the project may be completed as early as possible, so that it can bring a large tract under cultivation, for which canals, etc., have already been dug. The Hon. Minister for Prohibition, Mr. V. C. Palanisami Goundar, was pleased to visit the place recently. The people were surprised that the Minister for Prohibition was inspecting the irrigation project. I told them that the Hon. Sri V. C. Palanisami Goundar is a big landholder and he knows irrigation well. I am glad to hear that he has made a proper representation to the Government.

"In regard to Prohibition. I would like to say a few words. I am for Prohibition. But I submit Prohibition is not satisfactorily enforced in our district. Those who want toddy, arrack, brandy or whisky, can get any quantity in our district. From the adjoining Travancore-Cochin State and French Settlement of Mahe people bring a large quantity of liquor into our district. I therefore request that proper steps may be taken to enforce Prohibition. I know the Hon. Minister for Prohibition takes keen interest and we were members of Taluk and District Prohibition Committees in Coimbatore; I hope the Hon. Minister will visit Malabar one of these days and study how Prohibition is enforced there and devise more effective measures.

"In regard to the plight of N.G.Os. also, I have to say a few words. I was myself an N.G.O. and retired as a Gazetted Officer. I know the difficulties of N.G.Os. Even during normal times when there was no famine and when the prices were low and when we could get 30 measures of paddy per rupee, the N.G.Os. were in difficulties—I was in the Collector's office, Malabar, for a number of years and all the N.G.Os. including myself were always indebted to the Public Servants' Co-operative Society. But now, Sir, when the prices have gone up by 5 or 6 times, they are given only a small percentage as dearness allowance. They are suffering very much and I know how a lower division clerk is getting on with the pay he is getting, especially one who has a number of children. The educational concession that has been given by the present Government should go a long way to help them. It is a great boon and is very much appreciated by the N.G.Os. But they want the present Government to take into consideration the prevailing prices also."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member's time is up."

[7th July 1952

SRI A. APPU :—" Finally, Sir, I congratulate the Hon. the Minister for Finance on his excellent budget speech. This is the first time I hear a budget speech. It is couched in beautiful English and is understandable to everyone. It is also interesting."

*SRI K. R. NALLASIVAM :—" மிஸ்டர் ஸ்பீகர் ஸார். தற்போது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்ஜெட் கிராமங்களில் வசிக்கக் கூடிய விவசாயிகளையும் கீழ்தர, மத்தியதர, வகுப்பினரையும் மிகவும் பாதிக்கும்படியாக இருக்கிறது. நிலவரி மீது சர்சார்ஜ் ஆகவும், நிலங்கள் மீது அபிவிருத்தி தீர்வையாகவும் பஸ் கட்டணத்தில் சர்சார்ஜாகவும் பலவிதமான வரிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன.

" நிலவரி மீது போடப்பட்டிருக்கும் வரியைப் பொறுத்த மட்டில் ரூபாய் நூற்றுக்குக் குறைவாய் வரி செலுத்தும் விவசாயிகளை மேலும் வரி செலுத்தும்படி சொல்லுவது சரியல்ல என்பது என் கருத்து. ரூ. 100 க்குக் குறைவாய் வரி செலுத்தும் விவசாயிகள் தான் சாதாரணமாக கிராமத்திலே நேரடியாகக் கலப்பை பிடித்து விவசாயம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் தான் உண்மையிலேயே உணவு உற்பத்தியை பெருக்குபவர்கள். அவர்கள் தான் நிலத்தைக் குத்தகைக்கோ, வாரத்திற்கோ, வேறு எந்த முறையிலும் விட்டு விடாமல் தாங்களே விவசாயம் செய்துகொள்ளுகிறவர்கள். 100 ரூபாய்க்கு மேல் வரி செலுத்துபவர்கள் பெரும்பாலும் நிலத்தை குத்தகை, வாரம், கந்தாயம் இம்மாதிரியாக விட்டு விட்டு, சுகமாக வாழக்கூடியவர்கள். நூறு ரூபாய்க்கு குறைவாய் வரி செலுத்தும் விவசாயிகள், அவர்களுக்கு கிடைக்கும் குறைந்த ஆதாயத்தில் இன்றிருக்கும் சூழ்நிலையில் மேன்மேலும் வரிகொடுக்கும் நிலையில் இல்லை. ஆகவே 100 ரூபாய்க்கு மேல் நிலவரி செலுத்துபவர்களிடமிருந்து இந்தத் தொகையையும் சேர்த்து அதிகமாக வாங்க முடியும், 100-லிருந்து 200 வரை வரிசெலுத்துபவர்களுக்கு ஒரு விகிதமும், இன்னும் 500க்கு மேல் நிலவரி செலுத்துபவர்களுக்கு 5 மடங்கு போட்டால் கூட அவர்கள் கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் உள்ளார்கள். யுத்தத்திற்குப் பின்னால் பொருள்கள் விலையெல்லாம் ஏறியதனால் லாபம் அடைந்திருக்கக் கூடியவர்கள் அவர்கள் தான். ஆகையால், 100 ரூபாய்க்குக் குறைவாக நிலவரி செலுத்துபவர்களை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் வரி செலுத்தும்படி செய்யக்கூடாது. அவர்களுக்கு இன்னும் சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டுமே தவிர வரிபோடக்கூடாது. உணவு உற்பத்தியை பெருக்கக் கூடியவர்கள் அவர்கள். நிலத்தில் உண்மையாகத் தாங்களே பாடுபடக் கூடியவர்களும் அவர்கள்தான். ஆகையால் அவர்கள் மீது மீண்டும் மீண்டும் வரி போடுவது உசிதமான காரியமா என்று யோசிக்கவேண்டும்.

" அபிவிருத்தி வரியைப்பற்றி சொல்லும்போது, 20 வருஷங்களிலே அதை வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அபிவிருத்தியை பொறுத்த வரையில், இன்று அபிவிருத்தி செய்யப்படும் நிலங்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி போடுவதினால் தவறு இல்லை. எந்த அளவுக்கு போடுவது, எந்தெந்த தரப்பார்களுக்குப் போடுவது என்பதைப் பற்றித் தான் அதிகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

" கீழ் பவானி திட்டத்தின் கீழ் 2,10,000 ஏகர் புதிய நிலங்கள் சாகுபடிக்கு வருகிறது. அந்தப் பிரதேசங்களிலிருக்கக்கூடிய மக்கள் ஏழைகளாகவும், பணக்காரர்களாகவும் இருந்தாலும் நூற்றுக்கணக்கான ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர்கள் படைத்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். அபிவிருத்தி வரி போட்டால் யார் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். 1933-ம் வருஷத்திலிருந்து இன்றைய வரை அபிவிருத்தியடைந்த நிலங்களுக்கு வரிபோடுவதைப்பற்றி ஆட்சேபனை இல்லை. புதிதாக அபிவிருத்தி அடைந்த நிலங்களின் மீது வரி போடும் போது நிச்சயமாக ஜாக்கிரதையாகப் போடவேண்டும்.

" வாய்க்காலில் தண்ணீர் வந்தாலும்கூட, அபிவிருத்தி செய்வதற்கு மூலதனம் இல்லை, வட்டிக்குப் பணம் கேட்டாலும் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை, பாங்குகளும் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை, அந்தப் புதிய வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் வந்து விட்டால், எப்படி நிலத்தை சீர்திருத்துவது,

7th July 1952] [Sri K. R. Nallasivam]

எப்படி வருமானம் எடுப்பது என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இரண்டொரு ஏக்கர்கள் உள்ள சிறிய விவசாயிகள். 10 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் ஒரு விவசாயி குறைந்தபட்சம் 8 ஏக்கர்களையாவது விற்றால் தான் நிலத்தை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரமுடியும். எங்கள் ஜில்லாவில் மாத்திரம் அல்ல. இன்னும் பல இடங்களில் இம்மாதிரி இருக்கிறது.

" நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், புதிதாக சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் நிலங்களுக்கு குறைந்த பட்சம் 2 வருஷங்களுக்காவது அபிவிருத்தி வரி போடாமல் இருக்கவேண்டும். மீதமுள்ள நிலங்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி போடுவதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை.

" அடுத்தபடியாக பஸ் சார்ஜ் உயர்வைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்டால், அது நூற்றுக்கணக்கான ஆயிரக்கணக்கான சாதாரண மக்களையும், ஏழை விவசாயிகளையும் குமஸ்தாக்களையும் தான் மிகவும் பாதிக்கின்றது, அதை அடியோடு நீக்கவேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய கோரிக்கை. இதனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் கிராமங்களில் உள்ளவர்கள்தான். பணக்காரர்களும் நிலச்சுவான்தாரர்களும் பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்வதில்லை. ஆகையால் சாதாரண மக்கள் மீது போடும் இந்த வரியை நிச்சயமாக எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

" நம்மகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயத்துறையில் புதிய பிரச்னை முளைத்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி அரசாங்கத்திடம் விவசாயிகள் தூது சென்றிருக்கிறார்கள். பழைய வாய்க்கால்களில் என்ஜின்கள் வைக்காமல் இருக்கவேண்டும். அப்படி இன்ஜின்களை வைப்பதால் 100 எக்கருக்கு பாய்ந்த பிறகு, தண்ணீர் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. இது விஷயமாக ஏராளமான விவசாயிகள் அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பம் செய்திருக்கின்றார்கள், அதில் ஓரளவு நியாயம் இருக்கிறது. இது விஷயமாய் அரசாங்கம் தக்கநடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

" கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் காலிங்கராயன் வாய்க்கால் என்று ஒரு வாய்க்கால் இருக்கிறது. திருச்சி ஜில்லாவில் புகலூர் வாய்க்கால் இருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவில் ராஜா வாய்க்கால் என்று இருக்கிறது. இது போன்ற பழைய வாய்க்கால்களைப் புதிய முறையில் திருத்தி அமைக்கும் வரை என்ஜின்கள் வைப்பதற்கு பெர்மிட் கொடுக்கக்கூடாது. புதிய இன்ஜினீரிங் முறையில் திருத்தியமைக்கப்பட்ட பிறகு இந்த வாய்க்கால்களில் ஒவ்வொன்றிலும் குறைந்தபட்சம் 5 ஆயிரம் ஏக்கர் வரையில் அதிக பாசனம் செய்யக்கூடிய வகையில் இருக்கும். பழைய முறையில் வெட்டப்பட்ட வாய்க்காலுக்கும் புதிய இன்ஜினீரிங் முறையில் வெட்டப்பட்ட வாய்க்கால்களுக்கும் வித்தியாசம் ரொம்ப இருக்கிறது. உடனடியாக ஷை வாய்க்கால்களையும் மற்றும் இது போன்ற கால்வாய்களையும் உடனடியாக திருத்தியமைப்பதன் மூலம் கீழே இருப்பவர்களுக்கும் மேலே இருப்பவர்களுக்கும் சிரமம் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். 9-45 a.m.

" புகலூர் வாய்க்கால் 7 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு பாய்கிறது. கீழே இருக்கக் கூடிய நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்வதில்லை. மேலேயுள்ள மிராசுதாரர்கள் அரசாங்கத்தினிடம் சென்று, எங்களுடைய 5, 10 ஏகரில் கபிலை ஏற்றத்தில் இறைப்பதற்குப் பதில் இன்ஜின் வைத்து பயிரிடுகிறோம். அதனால் அரசாங்கத்திற்கு என்ன நஷ்டம் என்று கேட்டு பெர்மிட் வாங்கிகொள்ளுகிறார்கள். இதில் கஷ்டம் என்னவென்றால், 5 ஏக்கருக்குப் பெர்மிட் வாங்கிக்கொண்டு 50 ஏக்கருக்குப் பாய்ச்சுவதற்கு அவர்கள் தயங்குவதில்லை. அரசாங்கம் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அவர்களிடமிருந்து 2 3, மடங்கு நீர்க்கூலி வசூல் செய்வதோடு நின்றுவிடுகிறது. கீழேயுள்ள 2, 3, ஏக்கருள்ள விவசாயிகள் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அந்த வாய்க்கால்களைப் புதுப்பித்து, புதிய இன்ஜினீரிங் முறைப்படி வெட்டி, 500 ஏக்கர் வரையில் பாயக்கூடிய முறையில் செய்யவேண்டும். விவசாய அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இது புதிய வழியாகும். வாய்க்கால்கள் பழைய முறையில் இருப்பதனால், இன்று பாசன வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. இதைத்தான் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும்.

[Sri K. R. Nallasivam] [7th July 1952

"ஆயிரக் கணக்கான வாய்க்கால்கள் பழைய முறையிலேயே இருப்பதால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் தண்ணீர் பாசனம் இல்லாமல் சும்மா கிடக்கின்றன. இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

"அடுத்தபடியாக சிலர் சொன்னார்கள் கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவிலிருந்து அநேகம் விவசாயிகளை வெளியேற்றுகிறார்கள் என்று. அநேகமாக தமிழ் நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் இப்பொழுது விவசாயிகளை வெளியேற்றும் காரியம் நடந்து கொண்டு வருகிறது. அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. முதலாவது காரணம் என்னவென்றால், இப்பொழுது வந்திருக்கும் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யப்போகிறார்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு தங்களுடைய நிலத்திற்கு ஏதாகிலும் வந்துவிடும் என்று பயந்துகொண்டு அநேகம் மிராசுதார்கள் தங்களுடைய நிலங்களை விற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். அத்துடன் அவர்களுடைய நிலங்களில் வெள்ளாமைபிடும் விவசாயிகளையும் வெளியேற்றி வருகிறார்கள். இது ஒரு முக்கியமான காரணம். இந்த மாதிரியான முக்கிய காரணத்தால் அநேகம் விவசாயிகள் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். எனக்குத் தெரியும் எங்கள் தாலூகாவில் பெரிய மிராசுதார்கள் தங்களுடைய நிலங்களை இப்பொழுது விற்றுக்கொண்டிருப்பது. இன்னும் பெரியபெரிய மிராசுதார்கள் தங்களுடைய நிலங்களை எவ்வளவுக்குக் கேட்டாலும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே பார்க்கும்போது அநேகம் இடங்களில் விவசாயிகளை வெளியேற்றுவதைப் பார்க்கிறோம். இதைத் தடுப்பதற்கு உடனடியாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். ஏனென்றால் தேசத்தில் இவர்கள் தான் உணவு உற்பத்திக்கு முதகெலும்பாக இருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடியவர்கள் இவர்கள் தான். அவர்கள்தான் நிலத்தின் ராஜாக்களாகப் போகிறார்கள். அவர்களை பாதுகாப்பது இந்த அரசாங்கத்தின் கடமையாக இருக்க வேண்டும்.

"அடுத்தபடியாக மதுவிலக்குப் பிரச்னை இருக்கிறது. மதுவிலக்குப் பிரச்னையைப் பொறுத்தவரைக்கும் கோயம்பத்தூர் ஜில்லா ஒரு பஞ்சப் பிரதேசமாக இருந்தாலும் அங்கே குடிக்க கிணறுகளில் தண்ணீர் கிடைக்காவிட்டாலும், சாராயம் வேண்டுமென்று கேட்டால் தண்ணீரைவிட குறைந்த விலைக்கு சாராயம் கிடைக்கும் அவ்வளவு தூரம் இந்த கோயம்பத்தூர் ஜில்லா கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது. வீட்டிற்குவீடு இந்த சாராயம் காய்ச்சுவதைப் பார்த்தால் தெரியவரும். இந்த அரசாங்கம் இதை சரியான முறையில் திறமையான முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும். இப்பொழுது சட்டத்தை மீறுவது எப்படி என்ற ஒரு மனோபாவம் மக்களிடத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் சட்டத்தை மீறும் மனோபாவம் நாளுக்கு நாள் ஒரு அங்குலம் அங்குலமாக மக்களிடத்தில் வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. எந்தத் துறையிலும் எப்படி சட்டத்தை மீறலாம் என்று எண்ணம் கொண்டிருக்கிறார்கள் மக்கள். அதற்கு இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் சாதனமாக இருக்கிறது.

"அடுத்தபடியாக மதுவிலக்குப் பிரச்னையில் அதிகமாக சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்கள் இந்த மரம் ஏறிகள்தான். அவர்கள் பகிரங்கமாக சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள். இந்த மரம் ஏறிகளுக்கு வேறு வேலைகள் கிடைக்காததன் காரணமாகவும், இல்லாததன் காரணமாகவும் அவர்கள் எப்படியாவது சாராயம் காய்ச்சி பிழைக்கிறார்கள். எப்படியாவது பிழைக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் இந்தக் காரியத்தில் இறங்கி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஒரு உதவியும் செய்யவில்லை. இப்பொழுது கூட்டுறவு சங்கங்களில் கருப்பட்டி காய்ச்சி விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மழை இல்லாததால் மரங்கள் காய்ந்துவிட்டது. அதனால் இந்த கூட்டுறவு சங்கங்கள் பிரயோசனம் இல்லை. அதனால் அவர்கள் புதிய தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்த்தபிறகுதான் மதுவிலக்கினால் பிரயோசனம் கிடையாது. என்று எண்ணி இந்த மதுவிலக்கை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கோருகிறோம்.

"அடுத்தபடியாக ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன. அவைகளைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்ல விரும்புகிறேன், எங்கள் ஜில்லாவில் பல ஆஸ்பத்திரிகள்

7th July 1952] [Sri K. R. Nallasivam]

இருக்கின்றன. ஆனல் அவைகள் நகரங்களில்தான் அதிகமாக இருக்கின்றனவேயொழிய கிராமங்களில் கிடையாது. கிராமங்களில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகள் மிகவும் குறைவு. கிராமத்திலுள்ளவர்கள் அநேகமாக 20 அல்லது 30 மைல்கள் நடந்து நகரங்களுக்குச் சென்று வைத்யம் செய்துகொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்காக நான் என்ன வழி சொல்லவிரும்புகிறேன் என்ருல் Moving hospita's அதாவது, நகருகின்ற ஆஸ்பத்திரிகள் அதாவது, ஆஸ்பத்திரிகளை வாகனங்களில் வைத்துக்கொண்டு சிக்கன முறையில் அதிகம் செலவு இல்லாமல் ஊர்ஊராகச்சென்று நடத்தவேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் சிற்சில பிர்க்காவிற்கு ஒரு டாக்டரை வைத்து கிராமங்கள்தோறும் சென்று நல்ல முறையில் சிக்கனமான முறையில் இந்த வாகன் ஆஸ்பத்திரிகளை வைத்து நடத்திவந்தால் கிராமவாசிகளுக்கு எவ்வளவோ சுகமாக இருக்கும். அதனுல் பலருக்கும் வைத்தியம் செய்ய முடியும்.

"அதோடு இன்னுமொரு முக்கியமான விஷயம். உண்மையில் அதைப் பற்றி இங்கு பேசுவதற்குக்கூட வெட்கமாக இருக்கிறது. அதாவது, கிராமங்களில் இப்பொழுது நடந்துவரும் கர்ப்பத்தடை. இதைப்பற்றி நான் கொஞ்சம் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் கர்ப்பத் தடைக்கு அரசாங்கம் ஏதாகிலும் ஆஸ்பத்திரிகளின் மூலம் உதவி செய்துவருவதாக தெரியவில்லே. கிராமத்திலுள்ளவர்கள் ஒரு புதிய முறையில் கர்ப்பத் தடையை இப்பொழுது முயற்சிசெய்து வருகிறுர்கள். அதன் காரணமாக நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான, பெண்கள் வருஷந்தோறும், 20 வயதிற்குள்உள்ள பெண்கள், செத்துக்கொண்டு வருகிறுர்கள். நிபுணர்களை வைத்துப்பார்த்தால் தெரியவரும். இந்த நகரும் ஆஸ்பத்திரிகள் மூலம் இந்த கர்ப்பத்தடைச் சாதனங்களைக் குறைந்த விலையில் ஏழை மக்களுக்கு கொடுத்து உதவி வந்தால் நன்ருக இருக்கும். இது அரசாங்கத்தின் கடமை அரசாங்கம் இவ்வித ஒரு நன்மையைச் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொளளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் இருக்கிறது. இந்த சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தை நான் பரிபூர்ணமாக ஆதரிக்கிறேன். ஆனல் நம் கம்யூனிஸ்டு தோழர்கள் அதை ஆதரிக்கவில்லே. ஏனென்ருல் அதை ஆதரித்தால் அமெரிக்காவின் ஆதிக்கம் நம் நாட்டிற்கு வந்துவிடும் என்று சொல்லுகிறுர்கள். ஆசிய நாடுகளில் நாம்தான் முக்கியமானவர்கள். ஆகவே நாம் எந்தப்பக்கம் சாய்வோமோ என்று அமெரிக்கர்கள் பயப்படுகிறுர்கள். அவர்கள் இங்கிருந்து ஒன்றையும் கொண்டுபோய்விட மாட்டார்கள். அவ்விதம் விடுவதற்கு நாம் முட்டாள்கள் அல்ல. அமெரிக்காவிலிருந்து நாம் பணம் வாங்கி சமுதாய திட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு பதிலாக வேறு எந்த நாட்டிலிருந்து வந்தாலும் அதை வரவேற்க தயாராக இருக்கிறேம். அமெரிக்காவிலிருந்து வரும் இந்த 40 கோடிக்கு பதிலாக சோவியத் ரஷ்யாவிலிருந்து 400 கோடி நம் தேசத்துக்கு வாங்கிக்கொடுத்து சமுதாய அபிவிருத்திக்குப் பாடுபட்டால் அதையும் வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறேம். இதைப்பற்றி ஒரேயடியாக அமெரிக்காவினுடைய கைக்கூலிகள் என்று சொல்வதில் பிரயோசனமில்லே. இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கத்தைப்பற்றி குறைசொல்ல முடியாத அளவில் இருக்கிறது. அரசாங்கம் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் குறை சொல்லிக்கொண்டிருப்பதற்கு நாம் இங்கு வரவில்லே. எதற்கெடுத்தாலும் திருத்தம் சொல்ல வேண்டும் என்று இருக்கக்கூடாது. அரசாங்கம் எந்த நல்ல காரியம் செய்தாலும் அதை ஆதரிக்கத்தான்வேண்டும். எதையும் எதிர்ப்பதில் பிரயோசனமில்லே.

"கடைசியாக இந்த விவசாயத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிட்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது எங்கள் ஜில்லாவில் உற்பத்தியை 4, 5 மடங்கு பெருக்க முடியும் என்று நேரடியாக காண்பித்திருக்கிறுர்கள். நானும் செய்திருக்கிறேன். அந்தப்படி அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்வதற்கு அதிகப்படியான மூலதனம்போடவேண்டும். ஆனல் விவசாயிகளிடத்தில் எல்லோரிடத்திலும் அதிகப்படியான மூலதனம் இப்பொழுது கிடையாது. ஆனல் மூலதனம் வேண்டியது இருந்தால் 4, 5 மடங்கு அதிகப்படியாக

[Sri K. R. Nallaswami] [7th July 1952

உற்பத்தியை பெருக்கமுடியும். இன்றிருக்கும் நிலைமையில் நிச்சயமாக பெருக்கமுடியும். நானும் உற்பத்தி செய்திருக்கிறேன். ஒரு வருஷம் பார்த்தேன். அடுத்த வருஷம் அவ்விதம் மூலதனம் போடமுடியவில்லை. காரணம் வாங்கும் சக்தி குறைந்திருப்பதே. எல்லா நிலங்களிலும் அதிக மாக உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால் நிலம் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுதான் ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் அக்கறை உண்டாகும். அத்துடன் நிலத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குத் தேவையான மூலதன உதவியை பொக்கிஷ மந்திரி அவர்கள் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும்."

10 a.m. * Sri P. PUNDARIKAKSHACHARYULU :—" Mr. Speaker, Sir, I shall try to put before this House the sad and deplorable state of affairs that is prevailing in the districts of Vishakapatnam and Srikakulam at the present moment. The total population of these two districts is about forty-two lakhs. I shall read a quotation from the booklet entitled ' Aidella Abhyuthayamu ' :

'విశాఖపట్నం జిల్లా—విశాఖపట్నం జిల్లా ప్రకృతి సౌందర్యానికి పుట్టినిల్లు. ఏటు చూచినా పర్వతపంక్తులు—వన సమూహాలు—వనదేవత పచ్చని చెట్టుచేమలతో అలంకరించని పర్వతం లేదు. కొండగుట్టల మధ్యనుంచి చిన్నచిన్న సెలయేళ్లు దూకుడూ ప్రవహిస్తాయి.

'శ్రీకాకుళం జిల్లా—శ్రీకాకుళం జిల్లా చరిత్ర ప్రసిద్ధమైన జిల్లా. ఎక్కడ చూచినా ప్రకృతి సౌందర్యంతో చూడ ముచ్చటగా వుంటుంది. అముదాలవలసనుండి పాలకొండ వెళ్లుతూవుంటే వననీరులతో పచ్చగావున్న కొండలు, లోయలు, ఆశ్చర్యం గొలిపే మిట్టపల్లాలు, జలజల ప్రవహించే సెలయేళ్లు—ప్రకృతి చూడ మనోహరంగా వుంటుంది. కారుమీద ప్రయాణం చేసేవారికి ఉయ్యాల లూగినట్లు వుంటుంది. జిల్లాలో అడుగడుక్కీ కొండ. కొండకొండకీ ఒక కోట కనిపిస్తాయి.'

Such are the natural resources and heavenly gifts we have. We have got very many rivulets, hill-streams and rivers—Perennial rivers too—Nagavali and Vamsadhara. But we are very backward so far as rice is concerned. To substantiate this, I shall read this reference from ' Aidella Abhyuthayamu ' :

'విశాఖపట్నం జిల్లా—విశాఖపట్నం జిల్లా తరుగు జిల్లాలలో ఒకటి. ఈ జిల్లాలో సాలుసరి ఉత్పత్తి అయ్యే పంట జిల్లా ప్రజలకు రెండు నెలలకు కూడ సరిపోదు. అందువల్ల తప్పనిసరిగా జిల్లాలోనికి ఆహార ధాన్యములను దిగుమతిచేయవలసివుంది.'

From this it can be seen that the food produced in Visakhapatnam district is such that it is not enough. Not even for two months is the food sufficient for the people in Visakhapatnam district. We have to depend upon the neighbouring district of Srikakulam for the rest of the year. What does the " Aidella Abhyuthayamu " for Srikakulam district say about this factor? Here it is :

'ఈ జిల్లా మిగులు జిల్లాలలో ఒకటి. పంటలు మామూలుగా పండితే సంవత్సరానికి 6,000 టన్నుల ధాన్యం మిగులు వుంటుంది. అయితే 1950 లో జిల్లాలో కొన్ని ప్రాంతాల్లో పంటలు బాగా పాడవడంవల్ల ప్రభుత్వం జిల్లాను తరుగు జిల్లాగా ప్రకటించి 1950 లో ధాన్య సేకరణను పూర్తిగా ఆపుచేసింది.'

There are often failures of rains and so the area covered by both these districts is often famine striken. When such is the state of affairs in the two districts of Srikakulam and Visakhapatnam, which are often famine-stricken what are the relief measures the

7th July 1952] [Sri P. Pundarikakshacharyulu]

Government propose to take? We have suggested several useful irrigation schemes for our parts. So far as Visakhapatnam district is concerned, the schemes are going to cost the Government only about Rs. 58 lakhs. The additional acreage that would be brought under irrigation due to these schemes is about 33,000 acres. It is expected that the increase in production of foodstuffs would be approximately 6,400 tons. These are the figures furnished in 'Visala Abhyuthayamu'. If these schemes are pushed through, it will go a long way to meet the present deficit, but if several more useful schemes in Srikakulam district are pushed through, it would wipe out the deficit once and for all. All the irrigation schemes in Srikakulam district would cost the Government Rs. 8,31,000 and the additional tonnage of foodstuffs is expected to be about 67,000 and an additional acreage of 3,18,000 will be brought under cultivation. About 40,000 tons of additional food is expected to be got from Vamsadhara Project which will bring an additional acreage of 2,00,000 under cultivation. In this connection I may tell for the information of the hon. Members of this House that all the legislators from Srikakulam district including some Members of Parliament headed by one of our Union Ministers, Sri V. V. Giri, waited in deputation on the then Revenue Minister, Sri Sitarama Reddi, and urged on the Minister to include the Vamsadhara Project in the Five-year Plan. I am sorry to find that it has not found a place in the Five-year Plan. Not even a token grant has been provided for it in this Budget. It seems as though this Ministry is following in the footsteps of the previous Ministry of neglecting Visakhapatnam and Srikakulam districts altogether. It is most deplorable that the Government are completely neglecting the irrigation sources in the abolished estates. They should look to the urgent need for repairs and maintain them, especially the river channels for which previously the zamindars themselves used to do all Korambo, Kudimaramat, etc. I may mention for example, Sayanna channel, Regidi channel, Guttavillihabham channel in Bobbili Estate and Kintali channel in Sinpuram Estate. I request the Government to do all that the zamindars used to do. Ever since the abolition of these Estates, the Government neglected them and there is a fall in food production. This can be verified from the records.

"Coming to the Industries side of the picture, I should like to inform hon. Members that the area covered by Visakhapatnam and Srikakulam districts is rich in natural resources. There is large sugarcane, jute and groundnut production in this area. In Chipurupalli taluk and Kumparu areas, manganese and mica are found in abundance. Inasmuch as the industrial and mineral output of our State is very low, I should like the Government to exploit our mineral and natural resources and see to it that proper action is taken at once in the matter to improve the low standard of living prevailing in this area by creating employment. In view of the fact that there is a large tract of forest area in our parts, paper industry could be developed in that area with Government patronage.

[Sri P. Pundarikakshacharyulu] [7th July 1952

"I should like to congratulate the Government on their having come forward with proposals to develop minor ports in our State. I request the Government to include the development of minor ports of Bhimalipatnam, Kalingapatam and Bharuva also in their scheme.

"There is a great agitation going on in the two districts of Visakhapatnam and Srikakulam for the formation of a Development Board just on the lines of the Rayalaseema Development Board. I request the Government to give their earnest consideration to this matter.

"I come from a constituency where there is a large population of handloom weavers. The plight of the handloom weavers during the last five years is very deplorable. I support the proposals which the hon. Member, Sri Prakada Kotiah gave the other day to better the lot of the handloom weavers. I also suggest that the Sales tax on handloom products and yarn should be taken away. This will relieve the distress of the handloom weavers to some extent. The revenue that would be lost due to this tax being taken away is roughly about four lakhs of rupees. Certain varieties of cloth should be reserved for Handloom industry in the State.

"Coming to Education, I should like to inform hon. Members that in the two districts of Visakhapatnam and Srikakulam there are only 27 high schools in Srikakulam and 25 in Visakhapatnam districts. This works out roughly to one school for every eighty thousand of our population. I plead for the opening of more high schools in the two districts.

"In our districts there are big Estates like Bobbili, Vizianagaram, Parlakimidi and Salur, and there are other inam and zamin estates. These estates have been taken over by the Government under Zamindari Abolition Act. The Rent Reduction Act is in operation in these estates. Even though the Rent Reduction Act has reduced the rents payable by the tenants on the one hand, it is being enhanced on the other. The rent reduction is only a farce. The pattadars who had been paying about 3½ annas for every rupee by way of land cess and other cesses before the Zamindari Abolition Act came into force, are now paying as much as seven annas for a rupee by way of cess. This wide disparity should be removed, and I request the Government to consider this.

"There are vast tracts of poramboke lands in the Bobbili and Kompameta zamins. The Government have neglected to improve these poromboke lands and bring them under cultivation. Some of the big zamindars are taking the law into their own hands and are converting these poromboke lands into private lands. This practice should be put an end to at once.

"Under the Zamindari Abolition Act, some zamindaris and inam estates could not be taken over till now. In those estates, and in some estates at the time of the introduction of that Act, and on the eve of its enforcement, and since 1945, vast tracts of land, and tank-beds too were alienated. I request the Government

7th July 1952] [Sri P. Pundarikakshacharyulu]

to appoint an Enquiry Committee to go into the question of those alienated lands also so that they can be distributed amongst landless labourers and Harijans.

"Now, Sir, I come to the proposals for fresh taxation made by the Government. Anyone who cares to go to the Srikakulam and Visakhapatnam districts can easily see how, on account of the present slump, there is much distress among the ryots, and how even the big ryots are unable to raise loans of even Rs. 50. Any fresh taxation will only be adding to the burdens that are already there, and I request, therefore, that the betterment tax and the surcharge on land should not be enforced. I may add that even if the betterment tax and the surcharge Bills are proceeded with, it should be ordered that all lands where survey and settlement operations have not been finished, should be exempted from these taxes. If, however, such lands are brought within the purview of these Bills, lot of trouble will be caused to the ryots and there will also be malpractices by the revenue and village officials. 10-15 a.m.

"Sir, although it is now three years since the Srikakulam district was brought into existence, the Government have not so far cared to construct buildings at the headquarters for the district and I find there is not even a token grant for this purpose in the Budget.

"In regard to road development, there are only 25 miles of road for every 100 square miles in the Srikakulam district; the Government should take immediate steps to construct more mileage of roads.

"The Government are giving medical aid and school-fee concessions to the non-gazetted officers and the employees of district boards. I request the Government that the same concessions should be given to the village officers also.

"In the case of the village officers in the abolished estates, the scale of pay should be the same as in the case of the village officers in ryotwari areas. Sir, though estates have been converted into ryotwari areas, it is not known why the village officers there are given less pay than in ryotwari areas. I suggest that they should be treated just like the village officers in ryotwari areas and should be put on the same cadre.

"Again, Sir, there is at present a distinction between L.M.Ps. and M.B.B.Ss. in the district boards. L.M.Ps. and M.B.B.Ss. serving under Government are put on the same cadre as Assistant Surgeons and the same scale of pay applies to both of them. The Government should see to it that in the case of the district boards also, the L.M.Ps. and the M.B.B.Ss. are put on the same cadre as Assistant Surgeons and given the same scale of pay. I also request Government to establish more hospitals in the rural areas of Visakhapatnam and Srikakulam districts.

"I find in the Budget that a large amount is allotted under Police administration. Such a huge amount is not necessary in the present circumstances, and I suggest that the grant under Police may be cut to some extent.

[Sri P. Pundarikakshacharyulu] [7th July 1952

"As regards prohibition, there is no need to have a separate Prohibition department, spending Rs. 70 lakhs over it. This department may be abolished and the Police department may be given charge of prohibition administration.

"I also submit, Sir, that there should be no additional surcharge on bus fares. In this connection, I wish to suggest that the Government, as an alternative, may get much revenue if only the bus routes are auctioned."

SRI M. VEERABHADRAM :—"ఉపాధ్యక్షా, ఈ బడ్జెటును బలపరచజాలనందుకు విచారించుచున్నాను. ఈ బడ్జెటును చూచినతోడనే పేద ప్రజాసామాన్యాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొనేవారెవరైనసూ దీనిని వ్యతిరేకించడానికి వెనుకంజవేయరనడంలో ఎంత మాత్రం అతిశయోక్తి లేదు. ఈ బడ్జెటును తయారుచేయడంలో ఎటువంటి నూతన విధానం అవలంభించలేదు. శుద్ధ పాత పద్ధతులలోనే ఇది తయారుచేయబడింది. కాని ఒక్క విషయం మాత్రం ఇందులో క్రొత్తగా కనిపిస్తూంది. అదే మధ్య తరగతి ప్రజలపైన పేదలపైన విధించదలచిన క్రొత్త పన్నుల విషయం యాభై రూపాయలకు పైబడి పన్ను చెల్లించే ప్రతి రైతు సర్ చార్జిగా హెచ్చు పన్ను భారం మోయవలసి ఉంది. దీని ప్రకారం నాలుగైదు ఎకరాల పల్లపు భూమి ఉన్న పేద రైతుకూడా హెచ్చుగా పన్ను చెల్లించవలసివస్తుందని ప్రభుత్వం గుర్తించగోర్తాను. ఇక రెండవ విషయం బెటర్ మెంటు టాక్సు విధించుటకు తలపెట్టుట. ఈ క్రొత్త పన్నువల్ల రైతాంగం పూర్తిగా దెబ్బ తింటుంది. ముఖ్యంగా రాయలసీమ, విశాఖపట్నం, శ్రీకాకుళం వంటి జిల్లాలలోని రైతులు చాలా పేదవారు. ఎంతో కాలంనుంచి నీటి వనరులు లేని కారణంచేత పంటలు సరిగా పండక ఋణభారంతో కృంగి కృశించి పోతున్నారు. ఈ నాడు అటువంటి ప్రాంతాలలో ఏవైనా నీటి వనరులు కల్పించినట్లైతే ఆ నీటి వనరులవల్ల సేద్యంచేయబడే భూములవారు బెటర్ మెంటు టాక్సు రూపంలో ప్రభుత్వానికి కొంత మొత్తం చెల్లించాలని అంటున్నారు. ఈ నీటి వనరులను ఏర్పాటుచేయడంవల్ల ఎకరం వెల వేయి రూపాయలు పెరిగితే, ఆ భూమిని సాగుచేసే రైతు సంవత్సరానికి యాభై రూపాయల చొప్పున ఇరువై సంవత్సరాలలో ఈ మొత్తాన్ని ప్రభుత్వానికి చెల్లించాలి. దీనివల్ల ఆ రైతు తన పొలాన్ని తానే తిరిగి కొనుక్కొనుచున్నట్లు అవుతుంది. ఇటువంటి క్రొత్త పన్ను వేయడంవల్ల రైతులలో ఎంతమాత్రం ఉత్సాహము లేకుండా పోయింది. క్రొత్త వనరులు ఏర్పాటు చేస్తున్నారనే సంతోషం అతను పొందలేక పోతున్నాడు. ఈనాడు మెట్ట ప్రాంతాలలోని పేద రైతులు తిన తిండి కట్ట గుడ్డా లేక అలమటించిపోతున్నారు. అటువంటివారికి నీటి వసతులను ఏర్పాటు చేయడం ప్రభుత్వం వారి విధి. కాని ఇటువంటి పన్నులు విధించడంవల్ల వ్యవసాయదారునికి అధికాహారోత్పత్తి చేయుటకు ఎటువంటి ఆసక్తి ఉండదని మనవి చేస్తున్నాను. ఈ విధంగా పన్ను వేసి మెట్ట ప్రాంతాలలోని రైతులు ఇక ముందు నీటి వనరులు ఏర్పాటుచేయమని కోరకుండా ఉండునట్లు చేసే విధానమిది అని పేద రైతులు అనుకుంటున్నారని ప్రభుత్వం గుర్తించవలెసియున్నది. ఈ పన్ను అభివృద్ధికాదు, అభివృద్ధినిరోధక పన్ను మాత్రమేనని ప్రభుత్వంవారు తెలుసుకోవాలి. ఈనాటి ధరల ప్రకారం భూమి విలువ ఎంత పెరిగిందని అంచనా వేయబడడంలో దానిని ఆధారం చేసుకొని క్రొత్త పన్నులు విధించదలచినట్లైతే ఉత్తరోత్రా ధరలు పడిపోయి, భూముల విలువలు తగ్గినప్పుడు రైతు ఎంతగా బాధపడవలసివస్తుందో ప్రభుత్వం గుర్తించినట్లు లేదు. ఈ కారణాలవల్ల ఈ పన్ను లాగానే సన్నకారు రైతులు ఎంతో ఆందోళన చేయుచున్నారని ప్రభుత్వం వారికి తెలియజేస్తున్నాను. ఈ పన్ను విధించదలచడంలో అంతర్యం ఇకముందు నీటి

వనరులు ఏర్పరచవలసినదని రైతుకు కోరకుండా చేయుటే అనికూడా ప్రజలు అనుమానిస్తురనే విషయం మంత్రివర్గంవారు గమనించాలి. ఆదాయంలో లోటువచ్చినందువల్లనే ఈ కొత్త పన్నులను విధించవలసివచ్చినదని ప్రభుత్వంవారు వాదించవచ్చును. పన్నులను విధించవద్దని ప్రభుత్వ ఆదాయాన్ని పెంచవద్దని ఎవ్వరూ ప్రభుత్వాన్ని అనరు. కాని పన్ను విధించే విషయంలో సంఘంలోని ఏ వర్గంవారు పన్నులను భరించగలరు, ఎవరు భరించలేరు అనే విషయాన్ని గుర్తించాలి. పన్ను భారంతో కృంగి కృశించిపోతున్న సామాన్య రైతులమీద ఇంకా పన్నులు వేయడం గర్హించవలసిన విషయం. ఏ, ఏ వర్గాలవారిపై పన్నులు వేయవలెనో మా యు.డి.యఫ్. ప్రోగ్రాములో వివరించియున్నాము. పన్నులు విధించకుండా ఏ విధంగా ప్రభుత్వ ఖర్చులను తగ్గించుకోగలమో అనే విషయంకూడా గమనించాలి. ప్రభుత్వ పరిపాలనావ్యయం తగ్గించుకోమని మేము చెప్పినంతనే రిట్రెంచిమెంటు చేసినా కమ్యూనిస్టులు తప్పుపడతారు; చేయకపోయినా ఆక్షేపిస్తారని మంత్రులు అనవచ్చు. అది పొరపాటు. మేము చెప్పేది వేలాది జీతాలు ఇచ్చే ఉద్యోగుల సంఖ్య తగ్గించమని, హెచ్చు జీతాలలో కోతలు పెట్టమని మాత్రమే కాని, యన్.జి.ఓ లకు తక్కువ జీతాలు ఇవ్వాలని వారి సంఖ్య తగ్గించాలని అర్థం చెప్పకూడదు. అంతేకాకుండా మన దేశంలో సామ్రాజ్య దేశాలవారు ఎంతో కాలంనుంచి మిల్లులు స్థాపించుకొని ఉండి ఎంతో లాభంగడించుకొన్నారు. వారు పెట్టిన పెట్టుబడులకు ఎన్నో రెట్లు ఇదివరకే సంపాదించుకొన్నారు. అటువంటి సంస్థలను ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకోవాలి. ఆ సంస్థలు దేశంలోని పేద కార్మికుల రక్తాన్ని ఏరోజుకారోజు పీల్చివేస్తూ తమ పొట్టలు పెంచుకుంటున్నారు. ఉదాహరణకు మా విశాఖపట్నం జిల్లాలో ఉన్న చిట్టివలస జనపనార ఫ్యాక్టరీ విషయం తీసుకొండి. ఈ ఫ్యాక్టరీ విషయం శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారికి బాగా తెలుసును 1937-39 వ సంవత్సరముల మధ్య ఆయన ప్రధానిగా ఉన్నప్పుడు జరిగిన కాల్పుల విషయం, కూలీలను పెట్టిన బాధలు ఆయన మరచిపోయి ఉంటారని అనుకోను. ఆ సమయంలో వారు చేసిన లెక్కల ప్రకారము అప్పటికే ఆ ఫ్యాక్టరీ యజమానులు తాము ఎంత పెట్టుబడిపెట్టారో అంత లాభం సంపాదించుకొన్నారని తేలిపోయింది. అప్పటినుంచి నేటివరకూ ఈ పన్రెండు పదమూడు సంవత్సరములలో ఆ మిల్లు మేనేజిమెంటువారు సంపాదించిన లాభములు చాలకా ఆ సంస్థను ప్రభుత్వంవారు స్వాధీనం చేసుకోరని అడుగుతున్నాను. ఏటేటా ఒక బ్రిటిష్ సంస్థ మన రాష్ట్రంనుంచి లక్షలాది రూపాయలు లాభం సంపాదించుకొని పోతూ ఉంటే ఏమీ చేయక, పేద రైతులపై అదనంగా పన్నులు వేయదలచిన ఈ ప్రభుత్వం పేదలను ఉద్ధరించే ప్రభుత్వమా, అనే విషయాలు గమనించగోర్తాను. ప్రజలు ఈ విషయాలను అర్థం చేసుకోలేనంత తెలివి తక్కువవారుకారని కాంగ్రెస్ వాదులు ఎంత త్వరగా గుర్తిస్తే అంతమంచిదని వారికి తెలియజేస్తున్నాను. విదేశీయులు తమ పెట్టుబడులకు మించి అధిక లాభాలు సంపాదిస్తున్న సందర్భాలు అనేకమున్నాయి. అటువంటి సంస్థలను ఫ్యాక్టరీలను మన మద్రాసు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఎందుకు స్వాధీనం చేసుకోదని అడుగుచున్నాను. ఆ విదేశీయ సంస్థల మేనేజిమెంటులంటే ఈ ప్రభుత్వానికి భయమా, ఆపేక్షా అని అడుగుతున్నాను.

“ఇదే విధంగా సేల్సు టాక్సు వసూలుచేసే విషయంలోకూడా చాలా అవకతవకలు జరుగుతున్నాయి. మా విశాఖపట్నం జిల్లాలో జనపనార వ్యాపారం విరివిగా జరుగుతుంది. ఈ వ్యాపారస్థులలో చాలా మంది బెంగాల్‌నుంచి వచ్చినవారే. ఇతర రాష్ట్రాలలోని కంపెనీల ఏజెంట్లుగావచ్చిన ఈ వ్యాపారస్థులవద్ద సేల్సు టాక్సు వసూలుచేయబడుటలేదు. కాని మా జిల్లాలోని వర్తకులు జనపనార కాని విక్రయిస్తే సేల్సు టాక్సు

[Sri M. Veerabhadram] [7th July 1952

వసూలు చేస్తున్నారు. విజయనగరంలోని ఒక షావుకారు జనపనారలో కమీషన్ వ్యాపారంచేసి పదివేలు లాభం సంపాదించగా అతనిపై ఇరువై రెండువేలవరకూ పన్ను విధించబడిన విషయం నేనెరుగుదును. కాని దాదాపు పదునాలుగు లక్షల మణుగుల వరకూ జనపనార కొని ఎగుమతిచేసిన బెంగాల్ హిందూస్థాన్ ప్రొడక్షన్ కంపెనీవారికి ఒక దమ్మిడీకూడా సేల్సు టాక్సు విధించలేదు. ఆ కంపెనీవారు దామాయిషాన మణుగు రూ 49-8-0 లకు కొని కోట్లకొలది వ్యాపారం చేసినా పన్ను వేయక, కొద్దిగా వర్తకంచేసిన మన రాష్ట్రపు వ్యాపారస్తులమీద మోయలేనంత పన్ను విధించడం చాలా అన్యాయమని తెలియజేస్తున్నాను. ఈ సేల్సు టాక్సు విధించే సందర్భంలో ఎవరు నిజంగా వ్యాపారం చేస్తున్నారో, ఎవరు కమిషన్ సంపాదించే నిమిత్తం ఏజంట్లుగా పని చేస్తున్నారో గమనించి హెచ్చు లాభం సంపాదించే వారిపైన అదనపు పన్నులు వేయవలెనని కోరుచున్నాను.

"ప్రతిపక్షం వారు ఆందోళన చేయడానికే తలపెట్టారని శ్రీ రాజగోపాలాచారి గారు పలుసార్లు చెబుతున్నారు. ఇది యదార్థం కాదు. పేద ప్రజల కష్టసుఖాలు విచారించడానికే మేము సలహా యిస్తున్నాము. వాటి మంచి చెడ్డలు గమనించి ఆచరించడం ప్రభుత్వ పక్ష ధర్మం. అంతేకాని ప్రతిపక్షం వారు చెప్పినారుకదా అని దానిని వ్యతిరేకించడమే ఆశయంగా పెట్టుకుంటే ఈ ప్రభుత్వం ఎంతో కాలం మనలేదని గుర్తించగోర్తాను. శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు కమ్యూనిస్టులకు తాను ప్రథమ శత్రువునని చెప్పుకున్నారు. ఆయన మా ఎడల శత్రుత్వం వహించినందువల్ల కమ్యూనిస్టు పార్టీ భయపడదు. మా శ్రద్ధ మేము చూచుకోగలము. కాని మేము ఏ ప్రజలకైతే ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నామో, ఆ ప్రజలకు ఆయన ప్రథమ శత్రువుగా ప్రవర్తించరాదని కోరుతున్నాను. కమ్యూనిస్టులపై అక్కసు తీర్చుకొనే ప్రయత్నంలో ఆయన ప్రజలపై కూడా తన కోపాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నారని మనవి చేస్తున్నాను. శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు కమ్యూనిస్టులపై తన పదజాలాన్నంతా ఉపయోగించడంవల్ల బాధపడుచున్నది పేదప్రజలు. మేము పేదవారి కష్టసుఖాలను గురించి ఉద్యోగస్థులకు తెలియజేయుటకు వెళ్లితే అధికారులు మామాటలు వినటానికే భయపడుతున్నారు. న్యాయాన్యాయాలను గుర్తించి చట్టసమ్మతంగా పనిచేయవలసిన ఉద్యోగులను శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారి ప్రసంగాలు భయకంపితులను చేసివేస్తున్నాయి. తత్ఫలితంగా ప్రజలయొక్క మొరలను వినిపించుకోటానికే వారు వెనుకాడుతున్నారు. అంతేకాకుండా కొంతమంది ఉద్యోగస్థులు కమ్యూనిస్టులకు వోటుచేసిన కారణంచేత ఆ ప్రాంతాల ప్రజలు చెప్పుకొనుచున్న మాటలను వినడంకూడా మానుకొంటున్నారు. మీరు కమ్యూనిస్టు మాటలు వింటున్నారు. కనుక మీ విషయాలు మాతో చెప్పుకోవద్దంటున్నారు. దీనికంతా కారణం శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు అనుసరిస్తున్న విధానం. ఒక రాజకీయ సిద్ధాంతాన్ని నమ్మినవారిపై పాక్షికంగా ప్రవర్తించడం అంటే ఇదేనేమోనని మనవి చేస్తున్నాను. ప్రభుత్వానికి మద్దత్తునిచ్చేవారి మొరలనే ఆలకించి మద్దత్తు ఇవ్వనివారిని నిరాకరించడం ప్రజాస్వామ్య సిద్ధాంతాలకు విరుద్ధం. ఈ విధానమే నియంతృత్వానికి దారితీస్తుందని మనవి చేస్తాను. మంచి పనులు చేయడంవల్ల, ప్రజాభిమతానుగుణంగా వర్తించడంవల్ల, ప్రజల ఆదరాభిమానాలను, సహకారాన్ని సంపాదించవచ్చునేమోగాని, దమన నీతివల్ల పాక్షిక ప్రవర్తనవల్ల ప్రజామోదాన్ని పొందలేమని కాంగ్రెసువారు గ్రహించగోర్తాను.

10-30 a.m. "ఈ మధ్య విశాఖపట్నం సర్కిల్ ఇన్‌స్పెక్టరుగారికి ఒక కమ్యూనిస్టు యమ్.ఎల్.ఎ. ఆ ప్రాంతంలో జరిగిన కొన్ని విషయాల గురించి మనవిచేస్తే ఆయన ఆ విషయాలను పట్టించుకోలేదు. అదే విధంగా అనకాపల్లి తహశీల్దారుకు

అక్కడి పేద ప్రజలు వారి ఇబ్బందులను గురించి మనవి చేసుకుంటే మీరు కమ్యూనిస్టులకు సహాయపడుతున్నారు కనుక మీగురించి ఏమీ చేయనని బదులు చెప్పినాడట. ఇదంతా ఏమిటి? ఇది ప్రజల ఆలనా పాలనా చూచే ప్రభుత్వమా లేక ప్రభుత్వ పక్షం వారికొరకై నిర్వహించబడే ప్రభుత్వమా అని అడుగుచున్నాను. శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు అధికారంలోనికి వచ్చిన తరువాత ఈ వర్గ రాజకీయాలకు, ముఠా రాజకీయాలకు స్వస్తి అనుకొన్న వారికి ఆశాభంగమైందని మనవి చేస్తున్నాను. పరిస్థితులలో ఎట్టి మార్పు రాలేదు. గత అయిదు సంవత్సరాల కాలంలో ఏ దమన నీతి ప్రభుత్వ ముఖ్యవిధానముగా అమలు జరుపబడిందో, ఈనాడుకూడా ఆదే విధానాన్ని అనుసరించి ప్రభుత్వ కార్యక్రమాలు నడుపబడుతున్నాయి. ప్రజలలో భయం కల్గించి తమ పార్టీకి బలం చేకూర్చుకోదలచడం గర్హించవలసిన విషయం. ఈ మధ్య నా నియోజకవర్గంలోని ఒక గ్రామంలో కొందరు భూస్వాములు రైతులను తొలగించే ప్రయత్నాలలో చాలా దౌర్జన్యం చేశారు. ఈ విషయాన్ని జిల్లా కలెక్టరుకు తెలియజేసినా ఆయన ఏమీ చర్య తీసుకోలేదు. ఏండ్లతరబడి భూమిని కష్టించి సాగుచేస్తున్న రైతులను, భూస్వాములు బెదరించి దౌర్జన్యం చేస్తూవుంటే అధికారులు ఊరకే ఉండడం ఏమి న్యాయం. కాంగ్రెస్ పార్టీకి మీరు ఓట్లు ఇవ్వలేదు కనుక మీరీ బాధలు పడవలసిందేనని ఏ ప్రభుత్వమైనా చెబుతుందా? అని అడుగుతున్నాను. ఈ విధానం ఏక పక్ష నియంతృత్వం కాదా అని చెబుతున్నాను. ఇతర రాజకీయ పక్షాలను అణచివేయ ఉద్దేశింపబడిన ఈ విధానం ఎన్నడూ జయప్రదం కాదు. భూస్వాములకు మద్దత్తు ఇచ్చి రైతాంగాన్ని అణచివేయచూచే ప్రభుత్వం విపరీతమైనప్పటికి ఈ దేశంలో ఎంతో కాలం నిలబడలేదని గ్రహించగోరుతాను. వ్యవసాయదేశమైన భారతదేశంలో రైతే సర్వానికి మూలం. అటువంటి రైతు ఆగ్రహానికి గురి అయిన ప్రభుత్వం అంతరించిపోతుంది. దున్నేవానికే భూమి హక్కు దఖలు పరచనిదే, ఎన్నివిధాల ప్రజలను భయోత్పాతపరచే ప్రయత్నాలు చేసినా విఫలమే అవుతాయి కాని కార్యసిద్ధికాదు. ప్రభుత్వం ఈ యదార్థాన్ని తెలుసుకోవాలి. బెదిరింపులతో ప్రజలను లొంగుబాటుచేసుకొనే యుగం కాదది. రైతుకు భూమి యందుగల హక్కును గుర్తించే నాటివరకూ ప్రజలు ఊరుకోరు.

"ఇక మద్యపాన నిషేధం విషయం చూడండి. ఈ కార్యక్రమం నిరర్థకం, నిష్ప్రయోజనం అని అందరకు తెలిసిన విషయమే. ప్రజాదరణలేని ఈ సంస్కరణ జయప్రదం కాదు. ఇదివరకు ఏ చాటునో మాటునో తాగేవారు ఇప్పుడు బహిరంగంగా త్రాగుతున్నారు. త్రాగేవార సంఖ్య నానాటికి హెచ్చిపోతుంది కాని ఏవిధంగాను తగ్గటంలేదు. ఈ అవాంచిత శాసనంవల్ల ప్రభుత్వ ఖజానాకు దాదాపు పదునారు కోట్ల రూపాయల ఆదాయం పోయిందేకాని ప్రజలకు ఏ విధంగా మేలు కలుగలేదని మనవిచేస్తున్నాను. ఇదివరకు ఏ రెండు మూడు అణాలు ఇచ్చి త్రాగేవాడు ఈనాడు దానికి ఎన్నో రెట్లు హెచ్చుగా ఇచ్చి త్రాగవలసివస్తోంది. ఇదివరకు ఏ పది పదునైదు రోజులకో వ్యయంచేసే డబ్బు ఈనాడు అతడు ఒక రోజులోనే ఖర్చు చేస్తున్నాడు. ఈనాడు త్రాగే సరుకుగూడా చాలా చెడ్డది. మద్యపాన నిషేధ శాసనంవల్ల కలిగిన ఫలితం శుద్ధశూన్యం. పైగా దీనివల్ల నష్టమే ఎక్కువగా ఉన్నదని ప్రభుత్వంవారు గుర్తించి ఈ శాసనాన్ని రద్దుచేయవలసినదని కోరుతున్నాను.

"ఇక మా జిల్లాలలో నీటి పారుదల సౌకర్యాలవిషయం చూడండి. ముఖ్యంగా మా విశాఖపట్నం జిల్లాలో చెప్పుకోతగ్గ జీవనదులేమీ లేవు. కొండ వాగులు, సెలయేళ్లు చాల ఉన్నవి. తూర్పు కనుమలలో కురిసిన వర్షం ఈ చిన్న నదులద్వారా

సముద్రంలో కలసిపోతున్నది. కాని వాటి నీటిలో నూటికి అయిదువంతునైనను ఉపయోగపడుటలేదు. మా జిల్లాలో చాలా భాగం జమీందారీ ప్రాంతంగా ఉండినవి. జమీందారులు నీటి వనరులు బాగుచేయించడానికి పూనుకొనని కారణంచేత వ్యవసాయదారులు చాలా కష్టపడుతున్నారు. జమీందారీ ప్రాంతాలలో ఉన్న నీటి వసతులు నామమాత్రమైనటువంటివేనని అందరకూ తెలిసినటువంటి విషయమే. రాయలసీమ జిల్లాలవలెనే విశాఖపట్నం, శ్రీకాకుళం జిల్లాలు చాలా వెనుకబడినటువంటి ప్రాంతాలని మనవి చేస్తున్నాను. అక్కడక్కడ ఉన్న చెరువులకుగూడా గత 25, 30 సంవత్సరములుగా ఎటువంటి మరమ్మతులు లేని కారణంచేత పూడిపోయినవి. జమీందారీలను ప్రభుత్వంవారు స్వాధీనం చేసుకొనిన తరువాత అయినను వీటికి మరమ్మతులు చేయిస్తారని ఆశించాను. ప్రభుత్వంవారు ఇందుకుగాను ప్రత్యేకంగా ఏర్పాటుచేసిన ఫుడ్ ప్రొడక్షన్ డిపార్టుమెంటువారు సరియైన శ్రద్ధ తీసుకొనుటలేదని మనవి చేస్తున్నాను. ఈ విషయాలను అనేకసార్లు జిల్లా కలెక్టరుగారికికూడా మనవి చేసినాము. అయినను హెచ్చు ప్రయోజనం కన్పించుటలేదు. ప్రభుత్వోద్యోగుల అశ్రద్ధవల్ల అనేక చెరువులక్రింద సాగు జరిగే పరిస్థితులు తప్పిపోతున్నాయని మనవి చేస్తున్నాను. ఒక గ్రామంలో నాలుగువందల ఎకరముల భూమికి నీటిని ఇచ్చే చెరువు చెడిపోయింది. దానికి ఇంతవరకు మరమ్మతులు చేయించలేదు. ఈ సంవత్సరం ఆ చెరువు క్రింద ఉన్న భూమి ఏవిధంగా సాగుచేయాలో అర్థంకావడం లేదు. సకాలంలో నీటి వనరులను బాగు చేయించకపోయినట్లైతే ఆ ఫుడ్ ప్రొడక్షన్ డిపార్టుమెంటు ఉండి ప్రయోజనమేమో ప్రభుత్వంవారు ఆలోచించుచున్నట్లు లేదు. పనులు ఈ విధంగా అమలు జరుపుతూ రైతులు అధికాహారోత్పత్తి చేయాలని సమయాసమయాలు గుర్తించక ప్రసంగాలు చేయడం హాస్యాస్పదమైనటువంటి విషయమని మనవి చేస్తున్నాను. ప్రతి సంవత్సరం మా జిల్లాలో కొన్ని పనులు చేయదలచినట్లు బడ్జెటు అంచనాలను చూపిస్తూ ఉంటారు కాని సంవత్సరాంతాన కనుపించేది ఏమిటి? ఆ పనులు అనేక సందర్భాలలో అసలే తీసుకోబడుటలేదు. ఒకవేళ తీసుకొనబడినా జరిగిన పనులు అతి స్వల్పం. ఈ విధంగా ప్రజలను మభ్యపెట్టడంవల్ల ప్రయోజనమేమో ప్రభుత్వంవారికి తెలియాలి. మా జిల్లాలో ముఖ్యంగా శారదా, వరాహ అనే నదులు ఉన్న వాటిలో కొద్ది పెద్దవి. వాటిపై ఆనకట్ట కట్టినట్లైతే ఎన్నో వేల ఎకరాల భూమిని సాగులోనికి తీసుకొనిరావచ్చు. ముఖ్యంగా శారదానదిపైన అరండేల్ ఆనకట్టి నిర్మించవలసియున్నది. దీనిని గురించి గత ముప్పది సంవత్సరాలుగా ప్రభుత్వంవారికి మనవిచేస్తున్నాను. కాని ఇంతవరకు ఎటువంటి ప్రయోజనం కనుపించుటలేదు. ఈ రిజర్వాయరు కట్టినట్లైతే అనకాపల్లి, ఎలమంచిలి తాలూకాలలో వేలాది ఎకరాల భూమిని సాగులోనికి తీసుకొనిరావచ్చు. ఆహార ధాన్యాల విషయంలో తరుగు జిల్లా అయిన విశాఖపట్నం జిల్లాలోకూడా నీటి వనరులను ఏర్పాటుచేయడానికి ప్రభుత్వం ఎందుకు హృదయపూర్వకంగా పూనుకొనదో అనేది చాలా విచారకరమైన సంగతి. అదే విధంగా విశాఖపట్నం తాలూకాలో నా నియోజకవర్గంలోని ఒక ప్రాంతంలో ఒక వాగు కొండలమధ్యగా ప్రవహిస్తూంది. ఈ ప్రవాహానికి మూడువైపులా కొండలున్నాయి. ఇక నాల్గవవైపున ఒక గోడకట్టినట్లైతే ఒక రిజర్వాయరు ఏర్పడి దానివల్ల ఎంతో భూమిని సాగులోనికి తీసుకొనిరావచ్చు. ఇటువంటి సౌకర్యాలు ఉన్నప్పటికి ప్రభుత్వం వాటిని వినియోగించదు. మా జిల్లాపట్ల ప్రభుత్వం చూపుతున్న నిరాదరణవల్లనే పదనాల్గు ఎస్టేట్లున్నప్పటికినీ ఒక్కదానికికూడా కాంగ్రెసు పార్టీవారు గెలుచుకొనలేక పోయినారని ఇప్పటికైనా ఈ ప్రభుత్వంవారు గమనించాలి.

7th July 1952] [Sri M. Veerabhadram]

"ఇక మంచినీటి విషయంలో కూడా ప్రభుత్వం ఎటువంటి శ్రద్ధ చూపడంలేదు. అనేక గ్రామాలలో మంచి నీళ్లు దొరకక వేసవికాలంలో ప్రజలు చాలా బాధలు పడుతున్నారు. ప్రభుత్వంవారికి ఎన్నిసార్లు మొరపెట్టుకున్నా, ఆలకించడం లేదు. ఈ ప్రభుత్వమైనా శ్రద్ధ తీసుకుంటుందని ఆశిద్దాము.

"ఇక భీమునిపట్నం గురించి కొద్దిగా మనవిచేస్తాను. భీమునిపట్నం సముద్ర ప్రాంతాన ఉన్న చిన్న పట్నం. ఇదివరలో ఇచ్చటినుంచి నార ఇతర ప్రాంతాలకు ఎగుమతి చేయబడుతూ ఉండేది. కాని యుద్ధకాలంలో ఈ ఎగుమతి వ్యాపారం విశాఖపట్నానికి తరలించబడింది. అప్పటినుంచి వ్యాపారం ఏమీ లేకపోయినందువల్ల పట్నం చాలావరకూ దెబ్బ తిన్నది. కాబట్టి ఇదివరకటివలెనే ఇచ్చటినుంచి జనపనార ఎగుమతి వ్యాపారానికి ఏర్పాట్లు చేయించవలసినదని కోరుచున్నాను. భీమునిపట్నం మైనర్ పోర్టులో తగిన సౌకర్యాలు కలుగచేస్తేనే కాని ఇది సాధ్యపడదు. ఈ విషయంలో ప్రభుత్వంవారు శ్రద్ధ తీసుకోవలసిందని మనవి చేస్తున్నాను. ముఖ్యంగా భీమునిపట్నం ఆరోగ్య విషయకంగా మంచి ప్రదేశం. కోస్తా ఆంధ్ర జిల్లాలలో ఇది మంచి ఆరోగ్యవంతమైన ప్రదేశమని అందరు ఎరిగి ఉన్నట్టిదే. ఇటువంటి ప్రదేశాన్ని అభివృద్ధిపరచడానికి ప్రభుత్వం పూనుకోవాలి. అంతేకాకుండా కొన్ని జిల్లా ఆఫీసులను, జిల్లా విద్యాశాఖాధికారి మొదలైనవారి కచ్చేరీలను భీమునిపట్నానికి మార్పించవలసినదని కోరుచున్నాను. ఈ విధంగా భీమునిపట్నంకు కొంత ప్రాధాన్యం కల్పించినట్లైతే ఆరోగ్యవంతమైన ఈ ప్రదేశం అభివృద్ధిపొందటానికి చాలా అవకాశాలున్నాయని మనవిచేస్తున్నాను. అంతేకాకుండా ఇక్కడ బిస్కట్ ఫ్యాక్టరీని కట్టుటకు చాలా సౌకర్యాలున్నాయి. ఇటువంటి వ్యాపారసంస్థ నొకదానిని భీమునిపట్నంలో ఏర్పాటుచేయడానికి ప్రభుత్వం ప్రోత్సాహమివ్వవలసిందని కోరుచున్నాను.

"గత అయిదు సంవత్సరాలకాలంలో కాంగ్రెసువారు చాలా అన్యాయాలు చేశారు. అనేక సందర్భాలలో హరిజనులు ఎంతో కాలంనుంచి వ్యవసాయం చేసుకొంటున్న భూములనుండి వారిని బలవంతంగా వెళ్లగొట్టారు. కాంగ్రెసు నాయకులుగా చలామణీ అవుతున్న పెద్దలు కొందరు రైతులను బెదిరించి భూములను లాగుకొన్నారు. దున్నే రైతును భూమినుంచి తొలగించుటకు వారుచేసిన అన్యాయాలు లెక్కకు మించిపోయినాయి. ఈ అన్యాయాల గురించి తహశీల్దారులకు డిప్యూటి కలెక్టర్లకు మనవి చేసుకొన్నా వారేమీ చర్య తీసుకొనుటలేదు. రైతుకే భూమి హక్కు ఉండాలని రైతుకు ప్రభుత్వానికి మధ్య ఇంకెవరు మధ్యవర్తులు ఉండరాదని అనేక పర్యాయాలు కాంగ్రెసువారు తీర్మానాలలోను ప్లాట్‌ఫారాలమీద చెప్పేవారు కాని వారు ఈనాడు చేస్తున్నది దానికి పూర్తిగా విరుద్ధము. జమీందారీ ఏరియాలలో వారు చేస్తున్నవి ఇన్నీ అన్నీ అన్యాయాలు కాదు. ఆయుధాలు చూపించి, ఇతర విధాల దౌర్జన్యంచేసి ఏండ్ల తరబడి దున్నుకొనే భూములనుంచి రైతులను తొలగించివేసినారు. ఈ అన్యాయాలను ఆపుచేయించాలి. కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం భూస్వాముల, పెట్టుబడిదారుల ప్రభుత్వంగా మారిపోవడంవల్లనే ఆంధ్ర దేశంలో కాంగ్రెసుసంస్థ నామరూపాలు లేకుండా పోయిందనే విషయం ఈ ప్రభుత్వంవారు గుర్తించుకోవాలి."

"యుద్ధకాలంలో ఏరిరో డ్రోమ్ కట్టుటకుగాను విశాఖపట్నం సమీపమున ఉన్న మర్రిపాలెం అనే గ్రామంలోని ప్రజలనందరను మరొకచోటికి వెళ్లిపొమ్మని అధికారులు ఉత్తరువులు జారీచేశారు. ఆ పేద ప్రజలందరు ఇతర ప్రదేశాలకు పోయి ఇళ్లు కట్టుకున్నారు. ఇప్పుడు వారు కట్టుకున్న ఇండ్లకు అధికారులు లాండు ఎసెస్‌మెంటు వసూలు చేస్తున్నారు. ఈ విధంగా వసూలుచేయడం అన్యాయం. ప్రభుత్వం వారి కోరికమైననే ఆ ప్రజలు తమ ఇండ్లను వదలివెళ్లినారు. కాని వేరు కారణం

లేదు. పిండ్ల తరబడి నివసిస్తున్న ఇండ్లను వదలిపెట్టి వెళ్లటానికి ఎవరూ ఇష్టపడరని తెలుసుకోవాలి. ప్రభుత్వంవారు వాగ్దానం ఉన్నచోట విరివిగా ప్రోమ్ కట్టడలచుట వల్లనే వారు వేరేచోట ఇండ్లు కట్టుకొనవలసివచ్చింది. ఇటువంటివారు ఎంతో శ్రమకోర్చి ఇళ్లుకట్టుకున్నారు. వారిమీద తిరిగి లాండ్ సెస్సు వసూలుచేయడం ధర్మం కాదు. కాబట్టి లాండ్ సెస్సును రద్దు చేయించవలసినదని ప్రభుత్వాన్ని కోరుచున్నాను.

10-45 a.m. "కృషిక్ లోక్ పార్టీనాయకుడు శ్రీ తిమ్మారెడ్డిగారు వారి ఉపన్యాసంలో కమ్యూనిస్టులపై ఎన్నో అభాండాలు వేశారు. కమ్యూనిస్టులు రష్యాదేశంనుంచి డబ్బు తెచ్చుకుంటున్నారని వారు మామీద ఆరోపించారు. అది అసత్యమని మనవి చేస్తున్నాను. ఎన్నికలకు ఒక నెలముందుగానే మేము బయటుపడగలిగాము. కారులను గాని, లారీలనుగాని ప్రచారానికిగాను ఉపయోగించలేక పోయినాము. మేము మా విజంట్లు సైకిళ్లమీద, కాలి నడకను వెళ్లి ప్రచారం చేసుకోనవలసివచ్చిన విషయం ప్రజలకందరకూ తెలిసినటువంటి విషయమే. కాని కె.యల్.పి. వారు ఈ నాడు వారి స్వంత పనులకొరకై ఉపయోగించుకుంటున్న కారు ఎక్కడినుంచి వచ్చినదనే విషయం వారికి తెలియనటువంటిది కాదు. ఈ విషయంలో ఎవరికైనా సందేహం కనుక ఉన్నట్లైతే వారు సింధియా కంపెనీ కార్మికులను అడిగితే వారు చెబుతారు. తిమ్మారెడ్డిగారు వారి పార్టీవారు అనుసరించే విధానాలను, పద్ధతులను ఇతరులపై ఆరోపించడం అన్యాయమని తెలుసుకోవలగోర్తాను. కమ్యూనిస్టు పార్టీని నిందించడమే వారు పనిగా పెట్టుకొని నిజానిజాలతో సంబంధంలేకుండా అభాండాలు వేయడం రాజనీతిజ్ఞత కాదని వారు ఎంత త్వరగా గ్రహిస్తే అంత మంచిదని మనవిచేస్తున్నాను. వారు ప్రజలకు ఎన్నికలలో ఏ మాటలు చెప్పి వారిని మభ్యపెట్టారో ఆ మాటలు గుర్తుంచుకోవాలనే కాని, స్వప్రయోజనాలనే మనస్సులో ఉంచుకొని లేనిదానికి, వున్నదానికి కమ్యూనిస్టులపై ఆరోపణలుచేసి కాంగ్రెసువారికి మద్దత్తు ఇవ్వడమే పనిగా పెట్టుకోవద్దని, దానివల్ల వారు తిరిగి ప్రజల మన్నలను పొందజాలరని మనవిచేస్తున్నాను.

"పైన చెప్పిన కారణాలచేత ఈ బడ్జెటు భూస్వాముల బడ్జెటు అని, పెట్టుబడిదారుల బడ్జెటు అని పేదవారిపై పన్నుభారాన్ని హెచ్చుచేసే బడ్జెటు అని చెప్పి దీనిని వ్యతిరేకిస్తున్నాను."

* **Sri B. KRISHNAMURTHI RAO**:—"సభాధ్యక్షా, ఈనాడు ప్రభుత్వం వారివల్ల ప్రతిపాదించబడ్డ బడ్జెటు ప్రతిపాదనలు 1952వ సంవత్సరం నుంచి 1953వ సంవత్సరం వరకూ ప్రతిపాదించబడ్డాయి. ఈ బడ్జెటు ప్రతిపాదనలను నేను బలపరుస్తూ కొన్ని సవరణలను, సలహాలను ప్రభుత్వానికి ఇవ్వదలచుకొన్నాను. ఈనాడు ప్రభుత్వం యొక్క ఆర్థికపరిస్థితి ఎలా వున్నదీ, ఆదాయం ఎంతవస్తున్నదీ, ఎంత ఖర్చుపెట్టవలసిన అవసరమున్నదీ, కనీసము ఎంతమాత్రము ఖర్చు తగ్గించుకోవచ్చునో, ఈనాడు ప్రభుత్వాభిప్రాయం మేరకు వ్యతిరేకములేకుండా పరిపాలనలో విమర్శించబడకుండా ప్రజలకు కావలసినటువంటి కనీసపు సౌఖర్యాలు నెరవేర్చటానికి ప్రభుత్వ ఆర్థిక పరిస్థితుల దృష్ట్యా ఎంతమాత్రము పన్నుల భారం వేయవచ్చును, అనేటటువంటి దృక్పథంతోనూ, దూరదృష్టితోనూ మూడున్నరకోటి రూపాయలు లోటు పడ్డటువంటి బడ్జెటును పూర్తిచేయడానికి ఈ సంవత్సరం మూడురకాలుగా ప్రజలపైన పన్నులభారం వేయబడవలసివచ్చినది. అయితే ప్రతిపక్షవర్గం వారిలో ఈనాడు యీ పన్నులభారం విషయంలో కొంత భారాన్ని పెద్దపెద్ద భూస్వాములు, మహారాజులు, జమీందారులమీద రైతు అనేటటువంటి దృక్పథంతో ఏల వేయగూడదని విమర్శిస్తున్నారు. అయితే ప్రభుత్వానికి రైతే వెన్నెముకవంటి వాడు గనుక యాభై రూపాయలకు తక్కువ శిస్తు

7th July 1952] [Sri B. Krishnamurthi Rao]

కట్టేటటువంటి భూస్వాములమీద ఈ పన్నుభారం ఎక్కువగా వేయుట అన్యాయమని విమర్శించే సభ్యులు అనేకమంది ఉన్నారు. ఒక ఉదాహరణ చెబుతున్నాను : నేను చిత్తూరు జిల్లా అనగా రాయలసీమలో ఒక వెనుకబడిన జిల్లానుండి ఎన్నుకోబడివచ్చాను. రాయలసీమలో రెండువందల యకరాల మెట్టభూమి, ముప్పై, నలభై యకరాలు మాగాణి భూమి కలిగివుంటే సాధారణంగా కొన్ని వేల రూపాయల అయివజు వస్తుంది. దక్షిణ దేశంలోగాని లేక డెల్టా ప్రాంతంలోగాని అయిదు యకరాలలోపు కలిగి యున్నవారు యాభై రూపాయలు శిస్తు చెల్లించవలసివస్తుంది. రెండు మూడు ఎకరాలుగల వారు ప్రభుత్వానికి ఈనాడు అదనపు శిస్తు చెల్లించడం మాత్రం కష్టం. యాభై రూపాయలకు పైబడి నూరు రూపాయలవరకు శిస్తుపైన సర్‌చార్జి వేయడం మంచిదని నా యభిప్రాయం.

“మరొక విషయం చెబుతాను. ఈనాడు ప్రభుత్వం భూమి అభివృద్ధి పన్ను (betterment tax) వేయనున్నారు. ఈ అదనపు బెటర్‌మెంటు టాక్సు ఎవరికి? ప్రభుత్వం ఈ డబ్బుతో ప్రభుత్వ క్రింద ఉన్నటువంటి వ్యవసాయాభివృద్ధి సంఘాలద్వారా ఏ ఏ జిల్లాలలో వారు అభివృద్ధి పొందుతున్నారో ఆ జిల్లాలలో మాత్రమే ఈ అభివృద్ధి పన్ను వేయాలి? ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకోకుండా ఉన్నటువంటి జమీందారీలకు భూమి అభివృద్ధిపన్ను వేయకూడదు. ప్రభుత్వ సౌకర్యాలు ఉండే ప్రాంతములలో ఈ అభివృద్ధిపన్ను వసూలుచేసినా పరవా లేదు. ముఖ్యంగా జమీందారీ ప్రాంతములు వెనుకబడ్డ ప్రాంతములు ఇప్పుడు ఈ జమీందారీల విలువ రద్దు అయింది రైతువారీ ప్రాంతంగా ఈ జమీందారీ ప్రాంతం మార్చేవరకూ ప్రభుత్వానికి ఇందుకుగాను ఒక ప్రత్యేక సిబ్బంది ఏర్పడేటంతవరకూ ఆయా ప్రాంతాలలో ఉన్నటువంటి రైతులకు ప్రభుత్వం ద్వారా విశిధమైనటువంటి పని కలుగలేదు ముఖ్యంగా ఈనాడు మా చిత్తూరు జిల్లాలో ఉన్న భూమి జమీందారీ ప్రాంతాలే. ఇప్పటికి కొన్ని జమీందారీలు రద్దు అయినాయి. కొన్ని ఇంకా రద్దుకాలేదు. మా జిల్లాలో జమీందారీ ప్రాంతమైన పుంగనూరు జమీందారీ అభివృద్ధిలోనికి రాలేదు ఇట్టి జమీందారీ ప్రాంతాలకు మాత్రం అభివృద్ధిపన్ను వేయకుండా ఈనాడు ఎక్కువగా అభివృద్ధిలోనికి వచ్చినటువంటి రైతువారీ ప్రాంతాలపైననే శిస్తు వేయడం మంచిది.

“బస్సు ప్రయాణీకుల విషయములో వేలాది మంది ప్రయాణంచేస్తున్నారు. జమీందారులు, మహారాజులు, ధనవంతులు కార్లువున్నవారు సాధారణముగా బస్సులలో ప్రయాణం చేయరు. సామాన్య మధ్య తరగతివారు, ప్రయాణంచేస్తూవుంటారు. ముఖ్యంగా సామాన్యప్రజలు, కార్మిక తరగతులవారు, కోర్టువ్యవహారాలు వగైరా పనులకు అవసరంగా వెళ్లవలసి వచ్చినప్పుడు బస్సులలోనే ప్రయాణంచేస్తారు. సామాన్యమైన మధ్య తరగతి వాళ్లందరికి ఎక్కువగా కోర్టు వ్యవహారాలకే కాకుండా, ఇతర అర్జంటు పనులకుకూడా బస్సులలో ఒక పట్టణమునుంచి మరొక పట్టణమునకు ప్రయాణంచేస్తారు.

“మరొక విషయం యేమిటంటే ఈ డబ్బును సక్రమంగా వసూలుచేయడమనేది గవర్నమెంటుది ఒక పెద్ద సమస్య. ఈ చార్జి సక్రమంగా వసూలుచేసి ఓవర్‌లోడ్ చార్జీలు ప్యాసింజర్ల మీద ఎక్కువ వేయికుండా చేయాలి. ఈ రోజులలో బస్సులలో చాలామటుకు ఓవర్‌లోడ్‌తో ప్రయాణం చేస్తూవుంటారు. ఈ ఓవర్‌లోడ్ గూడా ఒకనాడు ఉంటుంది, ఇంకొకనాడు ఉండదు. ఓవర్‌లోడ్ లేనిరోజున బస్సు ఓనర్లు ఓవర్‌లోడ్ చార్జీలు కట్టడానికి సమ్మతిస్తారని నేను అనుకోను. ముప్పై సీట్ల కెపాసిటీగల బస్సులో సాధారణముగా అరవై మందివరకూ ప్యాసింజర్లను ఎక్కించుకొని ప్రయాణం చేయు రోజులుగూడా ఉన్నవి. అయితే ఓవర్‌లోడ్ వుంటే పోలీసు వారు పట్టుకొని

కేసులు పెట్టడమే కాకుండా బస్సు పర్మిట్లు కూడా రద్దు అగును. కనుక ఈ ఓవర్‌లోడ్ చార్జీలు ప్రభుత్వం అక్రమంగా వసూలుచేస్తున్నారు అనే ఆందోళన ప్రజలలో కలుగకుండా ప్రభుత్వం బస్సు ఓనర్ల వసూలు చేయవలసిందిగా చేస్తే ఈ టాక్సు సక్రమంగా వసూలు చేయలేము. దీనికి మరొక ప్రత్యేక సిబ్బంది వేయవలసివస్తుంది. గనుక ఈ సిబ్బంది ఖర్చులు ప్రభుత్వానికి పెరుగుతుంది గనుక ఈ అదనపు చార్జీ ప్యాసింజర్ల మీద వేయనక్కరలేదు.

"ఇక మద్యపాననిషేధం విషయంలో నేనొక సలహా చెప్పదలచుకొన్నాను. ఇక ప్రభుత్వ ప్రతిపాదనలలో ఈ త్రాగుడుకు అలవాటుపడినవారు అందరూ తిరిగి ఈ మద్యపాన నిషేధం తీసివేసి మరల మద్యపానం మామూలు ప్రకారం పెట్టమని కోరుతున్నారు. ఈ విషయములో నేనొకమాట చెప్పదలచుకొన్నాను. మద్యపాననిషేధ చట్టం రాక ముందు కూలినాలి చేసుకొని జీవించే ప్రతిమనుష్యుడు సాధారణముగా త్రాగుడుకు అలవాటుపడియుండెడివాడు. అతడు దినమునకు నాలుగు అణాలు సంపాదించినప్పుడు మూడు అణాలవరకూ త్రాగుడుకు ఖర్చుపెట్టి ఇంటికి ఒక అణా మాత్రం కుటుంబ పోషణకు తీసుకొని వెళ్లగా కుటుంబపోషణ కష్టసాధ్యముగా ఉండెడిది. ఈ మద్యపాన నిషేధ చట్టము అమలులోనికి వచ్చినతరువాత అతనికి సంపాదించుకున్న నాలుగు అణాలు మిగులుతున్నవి. ఈ త్రాగుడుకు అలవాటుపడినందువల్ల, ఇప్పుడు ప్రతి ఇంట్లోను పిల్లాజెల్లాకూడా అలవాటు చేసుకున్నారు. ఇదికాకుండా హెచ్చుధరకు రహస్యముగా అమ్ముచూ వ్యాపారవృత్తిలోకి తెచ్చినారు. ఈ దినములలో ధనికవర్గం వారు ఈ సారాయిని రహస్యంగా కాయించి, అమ్మించి డబ్బు గడించుచున్నారు. అందువలననే ఈ ధనికులే మరల ఈ చట్టమును తీసివేయమని కోరుచున్నారు ఈ చట్టమును తీసివేయుట ధనికవర్గమును పోషించుటకేనని నా అభిప్రాయము. ఈ విషయములో ప్రభుత్వంవారు ఈ పేద కుటుంబాల సలహా తీసుకొనుట మంచిదని నా సలహా. ఈ రాజాజీ ప్రభుత్వంక్రింద ఏ మనుష్యుడైనను పేదవాడుగాని, ధనికుడుగాని బహిరంగంగా త్రాగుట సాహసింపరు. రాజాజీ ప్రభుత్వమును కూలద్రోయుటకు కమ్యూనిస్టులు ప్రయత్నపడుతున్నారు. ఈ మద్యపాననిషేధమును పూర్తిగా అమలు జరుపవలెనని సలహా యిచ్చుచున్నారు ఈ చట్టమును రద్దుపరచుట గాంధి సిద్ధాంతములకు వ్యతిరేకము. గనుక రాజాజీ ప్రభుత్వంగాని, మరే ప్రభుత్వంగాని ఈ మద్యపాననిషేధము ముఖ్యంగా పేద కుటుంబాలకు ఎక్కువగా సానుభూతిగా నున్నదిగనుక ఈ నిషేధ చట్టము అమలులో నుంచుదురని నేను విశ్వసిస్తున్నాను.

"ఇక ఆంధ్రరాష్ట్రం విషయములో రాయలసీమవారు ఆంధ్రరాష్ట్రానికి సుముఖులు గానే యున్నారు. ఆర్థిక మంత్రి శ్రీ సుబ్రమణ్యంగారు మదరాసు రాష్ట్రం అరవలకు చెందినదనిన్నీ, ఆంధ్ర రాష్ట్రములో మదరాసు చేర్చగూడదని చెప్పియున్నారు. ఈ విషయములో మదరాసు నగరము అరవలు, కన్నడులు, ఆంధ్రులు, ఇంకా ఇతర కమ్యూనిటీవార్లవల్ల అనాదినుండి improve చేయబడియున్నది. అయిననూ ఈ నగరము అరవలకు ఒక్కరికే చెందదనిన్నీ ముఖ్యంగా ఆంధ్రులే ఎక్కువమంది ఈ నగరమును వృద్ధిలోకి తెచ్చినారనిన్నీ నేను గట్టిగా చెప్పగలను. శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యంగారు మద్రాసు నగరము ఆంధ్రులకు చెందదు అని చెప్పుట సబబుగాదు. మదరాసు లేని ఆంధ్ర రాష్ట్రము ఏర్పరచుటకు మా రాయలసీమ ప్రజలు ఎంతమాత్రము సమ్మతింపరని నేను గట్టిగా చెప్పుచున్నాను.

"రాయలసీమను సర్వతోముఖంగా అభివృద్ధిపరచడం ఎంతో అవసరం. ఏటేట క్షామానికి గురిఅవుతున్న రాయలసీమ ప్రజలను రక్షించాలనే ఉద్దేశం ప్రభుత్వానికి ఉన్నట్లయితే హృదయపూర్వకంగా రాయలసీమ డెవలప్‌మెంటు కమిటీవారు సమర్పిం

7th July 1952] [Sri B. Krishnamurthi Rao]

చిన రిపోర్టులో సూచనలను అమలుజరుపాలి. ఏదో Development Board న్ను వేశామనేదానితోనే సంతృప్తిపడక ఆ బోర్డుచేసిన సూచనలను వెంటనే అమలుజరుపటానికి ఈ ప్రభుత్వం కృషిచేయాలని మనవిచేయుచున్నాను.

"మా చిత్తూరు జిల్లాకు ఎవ్విధమైనటువంటి స్థానంలేకుండా ఒక కార్యక్రమమును గూడా ప్రభుత్వం ప్రారంభించియుండలేదు. 1952-53 వ సంవత్సరానికి పూర్వపు బడ్జెటులలో అధికాహారోత్పత్తికిగాను రాష్ట్రములో కోట్లకొలది రూపాయలు ప్రభుత్వం ద్వారా సరఫరా చేయబడింది. లాభాన్ని పొందనటువంటి జిల్లాలకు ఈ బడ్జెటులో కూడా కొన్ని లక్షలరూపాయలు కేటాయించినను, అందులో మా చిత్తూరు జిల్లాకు మాత్రం 19 లక్షల రూపాయలు కేటాయించబడియున్నది. ఈ జిల్లాలో ఏ స్కీము లేకుండాయున్నది. కాబట్టి అధికాహారోత్పత్తి స్కీము ఈ జిల్లాలో ప్రోత్సహింపగలందులకు కోరుచున్నాను

"రెండవది ఇరిగేషన్ స్కీము విషయములో నేను ఒక మాట చెప్పదలచాను. 1952-53 వ సంవత్సరపు బడ్జెటులో ఇరిగేషన్ స్కీముక్రింద వ్యవసాయమునకుగాను ఒక లక్ష రూపాయలుమాత్రమే ఇచ్చారంటే ఈ విషయములో చాలా విచారించవదగిన విషయము. ఈ జిల్లాలో సాగుకు పనికివచ్చే భూమి చాలావున్నది గనుక ఈ ఇరిగేషన్ స్కీమును ప్రభుత్వమువారు ప్రోత్సహించుచురని విశ్వసిస్తున్నాను.

"ఇవి ముఖ్యంగా జమీందారి రద్దు విధానంగురించి కొంత అభివృద్ధికి తీసుకొనిరావలసిన అవసరం ఉన్నది. ప్రభుత్వానగరానికి దగ్గరగా వున్న రైతులు ఈనాడు సౌకర్యాలు కావలెనంటారు. గ్రామాలలో నీటికికాని, వ్యవసాయానికిగాని సౌకర్యాలు లేక రైతులు అనేక బాధలుపడుచున్నారు. ఈ జిల్లాలో జి.యం.ఎఫ్. స్కీముకూడా సక్రమంగా పనిజరగడంలేదు. ఇందుకుగాను స్పెషల్‌గా ఒక ఇంజనీరింగు శాఖనువేసి ఈ స్కీమును అభివృద్ధిలోకి తీసుకురావలెనని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాను. ఈ జిల్లాలో వ్యవసాయ సౌకర్యాలులేనందున, కొరతజిల్లాగా ప్రభుత్వం తెల్పినది. ఈ జిల్లాలో ఇరిగేషన్ సౌకర్యాలుచేయించి వ్యవసాయాభివృద్ధికి తోడ్పడవలసిందిగా కోరుచున్నాను. ఇంతవరకుగూడా జమీందారీలు స్వాధీనం చేసుకోబడకుండా ఉన్నవి. వాటిని అన్నిటిని స్వాధీనంచేసుకొని ప్రభుత్వం సక్రమమైన పద్ధతులలో వ్యవసాయ సౌకర్యాలు చేయించినయెడల ఈ జిల్లా చాలా ప్రాముఖ్యతకు తీసుకురావచ్చును. ఇప్పటికి ఇరవై ముప్పై సంవత్సరాలనుండి జమీందారి భూములు ఆక్రమించుకొని అక్రమంగా రైతులు అనుభవిస్తున్నారు. ప్రభుత్వం సరియైన విచారణచేయించి ఈ అక్రమ పట్టాలను రద్దుచేయించి జిల్లాలో బీదప్రజలకును, హరిజనులకును ఇవ్వవలెనని కోరుచున్నాను. ఈనాడు పుంగనూరు తాలూకాలో కొందరు రైతులు అక్రమ పట్టాలుకలిగించుకొని భూములను స్వాధీనములో ఉంచుకున్నారు. ఇటువంటివి ఈ పుంగనూరు జమీందారీలోనేగాక బంగారుపాలెం కాళహస్తి జమీందారికి సంబంధించిన గ్రామాలలో గూడా ఉన్నవి. పట్టాలన్నియు రద్దుచేయించవలసిన అవసరమున్నది. కాబట్టి జమీందారీ ప్రాంతాలలో పట్టాలు ఇచ్చేవిషయంలో ప్రభుత్వం స్పష్టంగా ఒక విధానాన్ని అనుసరించి జమీందారీ రద్దుచట్టాలను సమగ్రంగా పరిశీలించి ఇప్పటి పరిస్థితులకు అనుగుణంగా కొన్నిమార్పులతో సంస్కరించుటకు చాలా అవసరమని ప్రభుత్వంవారికి మనవి చేస్తూ ఇంతటితో విరమిస్తున్నాను."

*SRI K. RAMIAH CHOUDARY :—" అధ్యక్షా, ప్రస్తుతము గౌరవనీయులైన ఆర్థికశాఖామాత్యులైనటువంటి శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యంగారు 1952-53 వ సంవత్సరపు బడ్జెటును ప్రవేశపెట్టుతూ, ఈ బడ్జెటు కరువుసమయంలో తయారుచేసినటువంటి 11 a.m.

దనియు అందువలననే ఈ బడ్జెటులో లోటువచ్చిందనియు, కనుక ఇది కేవలం కరువు బడ్జెటుఅనియూ చెప్పినారు. ఈ మాటను అందరు ఒప్పుకొనవలసిందే. కాని మన రాష్ట్రంలో ఇటువంటి కరువుకాటకాలు ఇకముందు రాకుండా వాటి నివారణకు ఏలాంటి ఏర్పాట్లు ఈ బడ్జెటులో చూపకపోవడం చాలా శోచనీయంగాఉంది. ముఖ్యంగా మా ఆంధ్రజిల్లాలలో పరిస్థితులను గమనించినట్లయితే, ముఖ్యంగా రాయలసీమ మరియు నెల్లూరు జిల్లాలోని ఉదయగిరి, కనిగిరి, పొదిలి, దర్శి తాలూకాలలో, గత 5 సంవత్సరములుగా వర్షములేనందున, పంటలు పండక, అచ్చట ప్రజలకు తిండిలేక, కొన్నిచోట్ల త్రాగుటకు నీరుకూడాలేకుండా నానావస్థలు పడుతున్నారు. ఇటువంటి పరిస్థితులలో బడ్జెటును తయారుచేసేటప్పుడు, ఈ ప్రజల అవస్థలు గమనించి ఈ కరువుకాటకాలు ఇకముందైన రాకుండా, వారికి నీటి సదుపాయాలు కలుగజేసి శాశ్వతకరువు నివారణకు ఏర్పాట్లు ఈ బడ్జెటులో చేయకపోవడం మాకు చాలా శోచనీయంగా ఉంది.

“ఇప్పుడు రాయలసీమలో క్షామదేవత తాండవమాడుతున్నది. ప్రజలు, రైతాంగమంతా తినుటకు తిండి, కొన్నిచోట్ల త్రాగుటకు నీరుకూడాలేకుండా ప్రాణాలు చేత బట్టుకొని అన్నమో రామచంద్రా అనే నినాదాలతో గ్రామాలు వదలిపెట్టి వలసపోతున్న సమయంలో ఈ బడ్జెటును తయారుచేశారు. కాని ఇటువంటి కరువుకాటకాలకు మరల అవకాశంలేకుండా వాటిని ఎదుర్కొనడానికి ఈ బడ్జెట్‌లో ఏ సదుపాయాలు చూపకపోవడమనేది చాలా విచారకరంగాఉంది. దీని దృక్పథంచూస్తే ముందునుంచి కూడా ప్రభుత్వము ఆంధ్రులను సవతితల్లి బిడ్డల్లాగా చూస్తున్నట్లున్నది. ఏ విషయములో తీసుకొన్నప్పటికిని, వ్యవసాయము, విద్య, వైద్యము మొదలైన అన్ని విషయాలల్లోనూ ఆంధ్రులను చిన్న చూపుతోటి చూస్తూ, ఈ బడ్జెటును తయారుచేశారని తెలుసుకోకతప్పదు. ముఖ్యంగా రైతులు దేశానికి వెన్నెముక, పల్లెసీమలు పట్టుగొమ్మ అయియున్నవి. రైతులు ఏదో కాంగ్రెసు ప్రభుత్వములో బాగుపడతామని చెప్పి ఆశతో ఉండగా అటువంటివారి ఆశలన్నీ ఈరోజు నిరాశలైనాయి. అంతేకాకుండా గత 5 సంవత్సరముల కాంగ్రెసు ప్రభుత్వములో, కరువుకాటకాలకు గురి అయినటువంటి, పల్లెసీమలో నివసిస్తున్నటువంటి రైతాంగంపైన వీరు అనేకరకాల పన్నులు భారము వేసి ఆడబ్బుతో పట్టణాలను పోషించడానికి కృషిచేస్తున్నట్లు కన్పడుచున్నది. ఎక్కడ చూచిన రైతులు, మెట్ట తాలూకాలలో రైతులు కానివ్వండి, పల్లపు ప్రదేశాలలో రైతులు కానివ్వండి, అయిదు సంవత్సరములనుంచి వర్షాలు లేనందువలన పంటలు పండక చాలా దెబ్బతినవలసివచ్చింది. అటువంటివారిపైన ఇంకా పన్నులువేసి వారిని కష్టపెడుతున్నారంటే, ఈ పట్టణవాసులను ఈ పట్టణాలను పోషించడానికే ప్రభుత్వము సమాయత్తపడుతున్నదని తెలుసుకోకతప్పదు. ముఖ్యంగా, ఆంధ్రులస్థితిగతులను గుర్తించక పోవడం, వారికోర్కెలను మన్నించకపోవడం అనేది ఆంధ్రులకు నిజంగా అవమానకరమైనటువంటి విషయం. మీదు మిక్కిలి ఆంధ్రుల చిరకాల వాంఛ అయినటువంటి నందికొండ ప్రాజెక్టును ఈ బడ్జెటులో సూచింపక, దాదాపు పదికోట్ల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టి క్రిష్ణా-పెన్నారు ప్రాజెక్టు బడ్జెటులో కేటాయించుట చాలా శోచనీయము. ఇటువంటి శోచనీయమైన విషయాలు ఒక ఆంధ్రనుగురించే కాకుండా, పన్నుల భారముతో కూలీలను రైతాంగాన్ని క్రుంగదీసేటటువంటి అనేకవిషయాలు ఈ బడ్జెటులో చేర్చినట్లు కన్పడుచున్నది. బడ్జెటులో లోటువచ్చిందని ఇదివరకే బాధపడుతూ ఉన్నటువంటి మెట్టప్రాంతాల వ్యవసాయులపైన, బీదరైతాంగంపైన మరల పన్నులువేసి బడ్జెటులోటును సవరించ పూనుకొన్నారు. దీనికి కారణంగా, ప్రజావసరాలను మనస్సులో పెట్టుకొని వాటిని తీర్చడానికి, ఈ విధంగా బడ్జెటును తయారుచేయవలసివచ్చిందని చెప్పుతున్నారు. ఇదంతాచూస్తే, బడ్జెటును పరిశీలించి తయారుచేసేటప్పుడు,

7th July 1952] [Sri K. Ramiah Choudary]

ఇందులో రైతులయొక్క కష్టసుఖాలు తెలిసినటువంటి రైతుల ప్రతినిధి ఎవరులేరని తెలుస్తున్నది. వారికిబదులు, ఏ న్యాయవాదులో, లేక డాక్టర్ల వృత్తిలో ఉన్నవారో లేక పెద్దపెద్ద భూస్వాములో కోటీశ్వరులో ప్రభుత్వాన్ని హస్తగతంచేసికొనిన కారణం చేత ఈనాడు రైతు దెబ్బతినవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడినది. ప్రజలకు, ఆరోగ్యమైనతిండి, గుడ్డ, యిల్లు, ఆరోగ్యవసతులు మొదలగు ప్రాథమికఅవసరాలు, ఉన్నత సంస్కృతి అవసరమనిచెప్పి నెహ్రూ అన్నారు. కాని ఈ బడ్జెటులో ప్రజలకు, తిండి, బట్ట, యిల్లు కలుగజేసే వసతులేవి కన్పడవని తెలుసుకోకతప్పదు. ఇదంతాచూస్తే, ఈ కాంగ్రెసు ప్రభుత్వము కేవలము, ఆనాటి బ్రిటిష్ పరిపాలకుల విధానాన్నే ఇంకా కూడా అట్టేసాగిస్తూ, అదేపద్ధతిని ఈరోజుకూడా ప్రభుత్వము అట్టిపెట్టి రైతులపైన మధ్య తరగతి ప్రజానీకంపైన, కూలీలపైన దెబ్బకొట్టడానికి ప్రయత్నిస్తున్నది. ఇదేవిషయాన్ని, తిరుపతిలో కల్లూరు చంద్రమౌళిగారు ఒకసారి మాట్లాడుతూ మన దేశానికి స్వాతంత్ర్యము వచ్చినాకూడా బానిస పద్ధతి పోలేదు అని చెప్పారు. ఇది 'ఆంధ్రపత్రిక'లో ప్రచురింపబడినది. ఈ బానిస పద్ధతి పోనంతవరకు. మధ్యతరగతి ప్రజలకు, కూలీలకు, కార్మికులకు, వారి ఆర్థిక పరిస్థితిని అభివృద్ధిపరచి వారి సుఖజీవనమునకు దోహదము చేయనంతవరకు, ఏ ప్రభుత్వమైనా ప్రజల మన్ననను పొందలేదు. అటువంటి ప్రభుత్వము క్రమముగా పతనముకాక తప్పదు. ఇప్పుడు బెటర్మెంటుటాక్సు అనిచెప్పి రైతులపైన ముఖ్యముగా మెట్టప్రాంతాలలోని ప్రజానీకంపైన వేయతలపెట్టారు. దీనికి కారణం ఏమి చెప్పుతున్నారంటే, మీకు ప్రాజెక్టులు కట్టిస్తాము, నీటి సదుపాయాలు చేస్తాము అని చెప్పుతున్నారు. కాని, గత 5 సంవత్సరములనుంచి వర్షము లేనందువల్ల మెట్ట తాలూకాలలో రైతాంగము విపరీత కష్టనష్టములకు గురి అయి, అనేకమంది రైతులు వ్యవసాయాన్ని మానుకొని, ఇప్పుడు ఏ బర్మాలోనో లేకపోతే ఈ మదరాసు పట్టణములోనో రిక్షలాగుతూనో, లేక మరే నీచవృత్తులు చేస్తూనో జీవితము గడుపుతున్నారు. కనుక ఇదే విధానాన్ని ప్రభుత్వము ప్రతిసంవత్సరము అనుసరించినట్లైతే కొద్ది కాలములోనే దేశములో రైతులేలేకుండాపోయే పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. రైతాంగము ఈమాదిరి అవస్థపడుతున్న సమయంలో భూములపైన ముఖ్యముగా మెట్టభూములపైన బెటర్మెంటు టాక్సు వేస్తున్నారంటే చాలా ఘోరంగాఉంటుంది. రైతులు వారిమామూలువ్యవసాయానికే ఎక్కువగా ఖర్చుచేయవలసియుంటుంది. ఎద్దులు కొనవలసివస్తే వెయ్యి రూపాయలు పెట్టవలసి ఉంటుంది. ఒక ఆవు కొనవలసివస్తే సుమారు నూరు రూపాయలు పెట్టవలసిఉంటుంది. ఐయిదు సంవత్సరములనుంచి వర్షములేని కారణంచేత వస్తువుల ధరలు పెరిగి రైతులు ఇవి భరించలేక విముఖము చెంది పల్లెలను వదలుకొని పట్టణాలకు పోతున్నటువంటి సమయములో వారికి కావలసిన సౌకర్యములు కలుగజేసేందుకు ప్రయత్నం చేయుటకు బదులు మరల వారిపైన బెటర్మెంటు టాక్సు అని చెప్పి క్రొత్తపన్నులు వేయడం చాలా విచారకరమైన విషయం. ఈ పన్నుల విధానము రైతును వ్యవసాయములో చాలా నిరుత్సాహ పరుస్తున్నదని చెప్పకతప్పదు. ఇట్లు అందరి రైతులపైన ఈ పన్నులు విధించుటకు బదులు ఏ రైతాంగమైతే ముందుకువచ్చి మాకు ఫలానాప్రాజెక్టులు కట్టించండి, ఫలానా ఆనకట్టలు కట్టించండి అని అడుగుతుందో ఆ రైతులపైననే ఈ పన్నులు వేసి వారినుంచి ఈ బెటర్మెంటు టాక్సు వసూలుచేస్తే చాలా బాగుంటుందని ప్రభుత్వము తెలుసుకోవడము అవసరము.

"ఇంకా సర్‌చార్జీలు వేయదలచారు. వీటివల్ల మెట్ట తాలుకా రైతాంగమంతా చాలా దెబ్బతింటుంది. ఇప్పటికే పది ఎకరాలు, ఇరువై ఎకరాలు మొదలుకొని నూరు ఎకరాలుగల రైతులుగూడా పంటలేక కుటుంబాలు పోషించలేక భూములను

వదలుకొని పోయే పరిస్థితి ఏర్పడింది. ఇటువంటి సమయములో ఈ సర్‌చార్జీలు వేసినట్లయిన మెట్ట తాలూకాలోని రైతాంగమంతా కేవలము వ్యవసాయాన్ని బొత్తిగా మానుకొని ఇతర వృత్తులకు పోవడానికే దోహదము చేస్తున్నదని ప్రభుత్వము తెలుసుకోవలసియున్నది. కనుక ప్రభుత్వము రైతుల కష్టాలను గమనించి ఈ సర్‌చార్జీలను మెట్ట ప్రాంతాల రైతులపైన గాక డెల్టా ప్రాంతాలలోని భూస్వాములపైన వేయడము మంచిదని మనవిచేస్తున్నాను.

“తరువాత బస్సుచార్జీల విషయములో, మైలుకు ఒక పైసా వంతున బస్సుచార్జి ఎక్కువచేసినారు. అందులోను పల్లెలకు, మద్రాసు పట్టణమునకు వ్యత్యాసము చూపారు. ఒక సభ్యుని ప్రశ్నకు సమాధానంగా, ఈ బస్సుచార్జి రేటు హెచ్చింపు మద్రాసు సిటీలోని బస్సులకు వర్తించదని చెప్పారు. ఈ భేదము ఎందుకు చూపారో నాకు అర్థం కావడంలేదు. నిజంగా ఈ పట్టణములో తిరిగేవాళ్లంతా వి ఎం.ఎల్.ఎ.లో లేక వ్యాపారస్థులో, కోటీశ్వరులో లేక మద్రాసు చూడడానికై వచ్చి ఇష్టానుసారము ద్రవ్యము వెచ్చించునటువంటివారో అయివుంటారు. ఇటువంటి ధనవంతులపై ఈ బస్సు రేటు హెచ్చింపు వర్తించుటకు బదులు కేవలము పల్లెప్రాంతాలలోని బీద ప్రజానీకానికే వర్తించునట్లు చేయడంలో ఏమి న్యాయమున్నదో ఆలోచించుకోవచ్చు. ఆంధ్రప్రాంతములోనే కాదు మద్రాసు రాష్ట్రములో ఎక్కడనైనాసరే ఈ పన్నుల విధానాన్ని గురించి పల్లెలోని మధ్యతరగతి ప్రజానీకము, కూలీలు ఏమంటున్నారో తెలుసునా? మీ ప్రభుత్వమువద్దు, మీ పన్నులువద్దు. కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వము వచ్చినప్పటి నుండి మాకేమి సహాయము చేయలేకపోయిన, పన్నులు మాత్రము లెక్కలేకుండా విధిస్తూఉంది. ముందున్న ఆ తెల్లదొరలే తిరిగి రానివ్వండి. మేము చల్లగా బ్రతుకుతాము అని అంటున్నారు. కనుక ఇటువంటి విధానాన్ని ప్రభుత్వము మార్చుకొని బీద ప్రజానీకముపైన పన్నుల భారము వేయకుండా చూడవలసిన అవసరమున్నది. సాధారణంగా బస్సు యజమానులు—1, 2 బస్సులున్నవారైనా సరే బాగా సంపాదించి కోటీశ్వరులుగా ఉంటారు. కనుక, ఈ ఆదాయాన్ని వారిదగ్గరనుండి రాబట్టితే బాగుంటుంది గాని బీద ప్రయాణికులనుండి వసూలు చేయకూడదు. కనుక ఇదివరకు ఉన్న బస్సుచార్జి రేటునే ఉంచవలెనని కోరుతున్నాను.

“ఇంక మా నెల్లూరు జిల్లాగురించి కొంత మనవిచేస్తున్నాను. ఈ జిల్లాలో కరువు ప్రాంతాలలో దాదాపు పదివేల కుటుంబాలు జీవనార్థమై ఇతర ప్రదేశాలకు వలసపోయారని ప్రభుత్వమునకు తెలిసినదే. ముఖ్యంగా, ఉదయగిరి, కనిగిరి, పొదిలి, దర్శి తాలూకాలు కరువుకు చాలా గురిఅయి అనేకమంది ప్రజలు వలసపోవలసివచ్చింది. ఈ పరిస్థితులను ప్రభుత్వ దృష్టికి తీసుకురావడానికి ఎంతో ప్రయత్నము చేశాము. ఫామిన్ కమీషనరుకు కూడా తెలుపుకొన్నాము. కాని ఆ కరువు నివారణకుగాను ప్రభుత్వము సరియైనటువంటి చర్యలు ఏవి తీసుకోలేదు. అక్కడక్కడ ఏవో కొన్ని గంజి కేంద్రాలు నామమాత్రముగా పెట్టినారు. ఆ గంజి కేంద్రాలలో వేసే గంజికూడా ఆరోగ్యకరముగా ఉండదు. చెడ్డవాసన కలిగి చాలా అనారోగ్యకరముగా ఉంటుంది. ఈ అనారోగ్యకరమైనటువంటి గంజికేంద్రాలు మాత్రము కొద్ది కన్పడుతున్నాయి గాని ఇవికూడా ప్రజలు ఆరోగ్యవంతముగా ఉండాలనే భావనకలిగి సరియైన గంజి వేసేటట్లు కన్పడలేదు. ఇటువంటి కరువుకాటకాలకు ఉదయగిరి తాలూకాలో ఉన్న దాదాపు 15 వేలమంది గురి అగుచున్నారు. ప్రజలు ఈవిధముగా బాధపడుతున్నప్పుడు ఈ రోజు ప్రభుత్వమువారు సక్రమమైన ఒక ప్రణాళిక తయారుచేసి బీదప్రజానీకాన్ని ఈ కరువునుండి రక్షించలేకపోవడం చాలా శోచనీయమైన విషయము. ఉదయగిరి తాలూకా చాలా మెట్టతాలూకా. ఈ తాలూకాలో సుమారు 12 వందల ఎక

7th July 1952] [Sri K. Ramiah Choudary]

రాల మాగాణిభూమి ఉన్నది. అక్కడ ఉన్నటువంటి 1 లక్ష 32 వేల జనాభా ఈ భూమిపైన ఆధారపడి బ్రతుకవలసిఉంటుంది. ఈనాడు దేశానికి స్వాతంత్ర్యము వచ్చినగూడా ప్రభుత్వము ప్రజలయొక్క కష్టాలను గమనించకుండాపోవడం అంటే ఈ కాంగ్రెస్ పరిపాలనకు ముందున్న బ్రిటిష్ పరిపాలనకు అట్టే తేడాకన్పడదు.

"ఈ కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వము వచ్చిన తరువాత వారు ఈ మెట్టతాలూకాకు మేలుచేసిందల్లా 2½ లక్షలు ఖర్చుచేసి ఒక చెరువుదగ్గర ఆనకట్ట కట్టారు. దానివల్ల 150 ఎకరాలు మాత్రము సాగుకువస్తుంది. తరువాత ఈ 5 సంవత్సరాల కాంగ్రెస్ పరిపాలనలో ఈ తాలూకాలో ఒక కొత్త పోస్టుఆఫీసు నిర్మించారు. మెట్టప్రాంతమైన ఈ తాలూకాలోని నీటి సదుపాయాలు లేక ప్రజలు ఈమాదిరి కరువు కాటకాలకు గురిఅయి అవస్థపడుచుండగా, అయిదుసంవత్సరములనుండి పరిపాలిస్తున్న కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వము ఈ కష్టాలను తొలగించేందుకని ఏ ప్రాజెక్టులుగాని మరి ఏ ఇర్రిగేషన్ స్కీములుగాని, ఇతర నీటి సదుపాయములు గాని కలుగజేయలేదు. ఉదయగిరి తాలూకాలో ఒక 3½ లక్షలు ఖర్చుపెట్టి ఒక ఆనకట్ట మరికొన్ని కొత్త పోస్టుఆఫీసు నిర్మించింది తప్ప వీరుచేసింది ఏమిలేదు ఈ ఆనకట్టవల్ల 150 ఎకరాలు మాత్రమే సాగుఅవుతుంది. అదికూడ ఇటీవల వరదలవల్ల తెగి, పంటపాడుచేసి సముద్రపు పాలుచేయుటకు దోహదము చేశారు. ఇంకొక విషయం ఏమంటే ఉదయగిరి తాలూకాలో మర్రిపల్లివాగు ఉన్నది. దీని విషయంగురించి ప్రభుత్వానికి తంతులు ఇచ్చాము. ప్రధానమంత్రికికూడా తంతులు ఇచ్చాము. ఈ వాగు ప్రవాహము అక్కడ ఉన్నటువంటి తోట భూములను ముంచివేయుచున్నది. మాకు ఏమి ఆనకట్టలు, ఇతర నీటి సదుపాయములు లేకపోగా, మాకు ఈ వాగువల్ల తోట భూములు నాశనముకాకుండా దానికి మోటుకొండల దగ్గర ఆనకట్ట కట్టిన మంచిది. రైతులకు ఏ సౌకర్యములు కలుగజేయకుండా ఈవిధంగా వారిని నిర్లక్ష్యము చేస్తున్నందువల్లనే రైతులు ఈనాడు ప్రభుత్వాన్ని తిరస్కరించి తిరగబడడానికి సాహసిస్తున్నారు. కనుక రైతులను తృప్తిపరచవలెనంటే, వారికష్టాలను గమనించి వారికి తగిన చేయూతనిచ్చి వారి కోర్కెలను తీర్చవలెనంటే, ఈ బడ్జెటులో సూచించబడిన అధిక పన్నులను తొలగించి వారికి తగిన వసతులు కల్పించవలెనని మనవిచేస్తున్నాను.

"మరొక విచారకరమైన విషయమేమంటే, పల్లెటూళ్లలో అయితే ప్రజలకు కూడుగుడ్డకు మాత్రము అవస్థపడుతూయుంటే, ఇక్కడ మద్రాసు పట్టణములో చూచినట్లయితే అనేకమంది బీద ప్రజానీకము ఉండుటకు ఇల్లుగాని మరి ఏ ఇతర నివాస ఆధారములేకుండా ఉంటున్నారు. బక్కింగ్‌హామ్ కంపెనీదగ్గర చూచినట్లయితే ఎన్నో కుటుంబాలు పొట్టకూటికై నానావస్థలు పడుతూ రోడ్లప్రక్కన ఏలాటి నివాసము లేకుండా ఆకాశమే ఒక ఇల్లుగా జీవితాన్ని సాగిస్తున్నారు. దేశానికి స్వాతంత్ర్యము వచ్చిన తరువాతకూడా చాలామంది ప్రజలకు ఉండటానికి ఇల్లువాకిలి లేకుండా ఉండే పరిస్థితిని చూడవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడినది. అంటే ప్రభుత్వ విధానము ఏరీతిగా ఉందో ఆలోచించుకోవచ్చు. ప్రజాప్రతినిధులమైన మనము ప్రజల విశ్వాసాన్ని చూరగొని మీ కోర్కెలను నెరవేరుస్తాము, మిమ్ములను కరువుబాధలనుండి రక్షిస్తాము అని వాగ్దానాలు చేసినటువంటివారము, ఈనాడు వారికి ఏమి మేలుచేయకపోవడం, వారి కనీస అవసరములైన కూడు, గుడ్డ, నివాస వసతులు వారికి కలుగజేయకపోవడం అంటే చాలా శోచనీయంగా ఉంది. ఇచ్చట సభ్యులందరికి తెలిసినట్లుగా ఈ అసెంబ్లీ చుట్టుప్రక్కల ఎంతమంది భిక్షగాళ్లను రోజంతా చూస్తున్నాము, ఒక అణా ఇవ్వండి, ఒక కాలణా ఇవ్వండి అని బ్రతిమాలుతూంటారో అందరికి తెలిసియే యున్నది. నిజంగా ఇవన్నీ చూస్తూ ఊరకుంటున్నటువంటి మనము ప్రజాప్రతినిధులమేనా అని అడుగు

[Sri K. Ramiah Choudary] [7th July 1952

చున్నాను ? ప్రజలు ఎట్లయినా పాడైపోనీ మనము మాత్రము సుఖంగా ఈ సభలో ఇష్టమువచ్చినట్లు చర్చలు జరుపుకొంటూ రోజుకు 12-8-0 రూపాయలు బత్తాను నెలకు రు. 150 లు జీతము తీసుకొంటూ ఉండడానికేనా మనము ఇక్కడికి వచ్చినది? ఇదంతా చూస్తే స్వతంత్రము వచ్చిందంటే అసెంబ్లీ సభ్యులకే వచ్చినట్టున్నది గాని పల్లె ప్రజానీకానికి గాని, కూలీలకుగాని, హరిజనులకుగాని ఏమాత్రము రాలేదు. వారు బ్రతకడానికి అవకాశములేకుండా వున్నది. దేశానికి వెన్నెముక అయినటువంటి ఈ రైతాంగానికి, బీద ప్రజానీకానికి ఏలాటి ఉపకారము చేయకుండా మనము మాత్రము రోజుకు రు. 12-8-0 బత్తాను, నెలకు రు. 150-0-0 లు జీతము తీసుకొంటూ ఈ గవర్నమెంటు హౌస్‌లో సుఖంగా ఉండడమేనా మన కర్తవ్యము? అనేక మంది ప్రజలు వారి కనీస అవసరాలైనటువంటి తిండి, గుడ్డ దొరకక గ్రామాలువిడిచి వలసపోతూంటే వారికి ఈ ప్రభుత్వము ఏమి సహాయము చేయలేకుండా ఉన్నది. ఒక కాంగ్రెసు అభ్యర్థి 'మేము ఈ బడ్జెటును సపోర్టు చేస్తున్నామ'ని చెప్పారు. కాని దీనిని ఎవరు సపోర్టుచేయడంలేదు. వ్యతిరేక పార్టీవారే కాకుండా కాంగ్రెసువారు కొంతమంది దీనిని వ్యతిరేకించుచున్నారు. ప్రభుత్వము ప్రతిపాదించిన బడ్జెటును యథాతథంగా ఆమోదించడానికేనా మనము ఇక్కడకు వచ్చినది? ప్రజల కష్టాలను ప్రభుత్వానికి నచ్చచెప్పి, వారి కష్టాలను తొలగించి వారికి తగిన సౌకర్యాలు కలుగజేయడం మన విద్యుక్తధర్మము.

11-15 a.m. "తరువాత, మద్యపాన నిషేధము గురించి కొంత మనవిచేస్తాను. మద్యపాన నిషేధము కొరకు ఒక చట్టముచేసి ఆవిధంగా ప్రజలను బలవంతంగా మద్యపానమునుండి నిషేధించడం ఎప్పటికి కూడా జయప్రదం కాజాలదు. ప్రజలు నిజంగా ఈ మద్యపానము చాలా తప్పు అని వారు తెలుసుకొనేటటువంటి పరిస్థితులు కలుగజేయుట సరియైన పద్ధతిగాని బలవంతముతో ప్రయోజనముండదు. ప్రజలు ఈ మద్యపానము తప్పు అని గ్రహించుకొనుటకు వారికి సరియైన విద్య నిచ్చే ఏర్పాట్లు చేయవలసి యుంటుంది. అప్పుడు వారికి జ్ఞానమువచ్చి మద్యపానాన్ని వారంతకువారే విడిచిపెట్టగలరు. ఆవిధంగా సంఘములో ఈ మార్పు రావలసియుంటుంది. సంఘములో ఇది తప్పు అని గుర్తించిననాడే ప్రజలలో నిజమైన మార్పు వచ్చి దీనిని నిషేధించగలరు. అంతేకాని ఒక చట్టముచేసి దానిని ప్రజలమీదరుద్ది వారిని బలవంతపెట్టడం ఏమిలాభము లేదు. ప్రభుత్వము ఇప్పుడు మద్యపాననిషేధ చట్టాని అమలుజరిపినా కూడా పల్లెలలో త్రాగనివారు ఎవరున్నారని నేను అడుగుచున్నాను. అంతేకాకుండా ఈ నిషేధం వల్ల అనారోగ్యకరమైనటువంటి దొంగసారాయి చేసి ప్రజలు నానా రోగాలకు గురిఅగుచున్నారో ఇక్కడ ఉన్నటువంటి పట్టణవాసులకు తెలియదుగాని మాకు, పల్లెలలో నివసించువారికి బాగా తెలుసును. కనుక ఈ మద్యపాన విషయాన్ని ప్రజలకు విచ్చలవిడిగా విడిచిపెట్టి ఆరోగ్యకరమైనటువంటి సారాయిని త్రాగనిస్తారని కోరుతూ విరమిస్తున్నాను."

DEPUTY SPEAKER :—" I find from the lists submitted by the whips of parties that there are a number of speakers. It is not possible for them all to get a chance, within the time prescribed. I should like therefore to reduce the time-limit for each speaker from 20 to 10 minutes."

* SRI T. VISWANATHAM :—" May I submit, Sir, that there are three more days during which the general discussion is expected to last, i.e., till 1-30 p.m. on the 10th instant. If it cannot be

7th July 1952] [Sri T. Viswanatham]

managed on the 9th, then the Chair can think of reducing the time-limit. You may allow the speakers to go on as at present, to-day and tomorrow, so that on the 9th and 10th if there are many more speakers whom you cannot accommodate, the time-limit may be reduced.''

DEPUTY SPEAKER :—'' But I find from the lists of speakers submitted by the whips of parties that there are about 30 speakers for to-day, and it will not be possible to finish the list. Yesterday, also there were about 30 speakers, and it was not possible to give every one of them a chance to speak. I would suggest to the hon. the Leader of the Opposition to consider the matter and see whether the time-limit could not be restricted to 10 minutes.''

SRI T. VISWANATHAM :—'' May I suggest with your permission, Sir, that if you cannot accommodate us, at least it can be reduced to 15 minutes, and not 10 minutes.''

DEPUTY SPEAKER :—'' I accept the suggestion of the hon. the Leader of the Opposition and fix 15 minutes for each speaker.''

* SRI THINAKARASWAMI THEVAR :—'' Mr. Speaker Sir, I support the Budget. Before I come to the subject proper, I have to say a few words about the constituency to which I belong. Probably many of you will be astonished to hear that I belong to a tribe called the Criminal Tribe—not now but a few years ago. From the year 1911 for a period of 30 to 35 years a population of 10 lakhs of Kallars had been registered under the Criminal Tribes Act and under the enforcement of that Act they suffered a good deal. During all these years, these 10 lakhs of Kallars were crushed by the rules and regulations under the Criminal Tribes Act. I may say that I need not be a thief to be called a criminal, but because by birth I am born in that community, I am a criminal and whoever is born in that community is a criminal. Is it justice, I ask, to call a man criminal just because he is born in that community? It was a most unjust Act. I am, of course, proud to say that an Act which had been in existence for the last 30 or 35 years, has at last been repealed by our Congress Government.

'' Now, as regards the Act itself, I have to say a word. Very many friends have been talking about poverty and famine. If hon. Members pay a visit to my area, they will know what poverty really means. I can say that in the whole of the southern districts you cannot see such a poverty-stricken area as the constituency to which I belong. The Kallars belong to an ancient martial class and they have been so for many years, but they were smashed by the Criminal Tribes Act. Not only that, from time immemorial the area has been poverty-stricken and as I said, you cannot see such a poverty-stricken area in the whole of South India. Though the Kallars are well-built, strong and active people and can work for even twelve hours a day, still they are not able to earn their livelihood, because of the poverty-stricken area. I can also say they are a brilliant type of people, honest and brave, but still they are not able to earn their living. Of course, they are all farmers owning small extents

[Sri Thinakaraswami Thevar] [7th July 1952

of land each, but due to continuous failure of monsoon and the consequent failure of crop, the sufferings of the people there are untold and unrepresentable.

"As regards the uplift of this community, the Government no doubt started a department called the Kallar Reclamation department, and that is now under the management of the Harijan Welfare Department. In spite of the existence of this department for several years past, out of a population of 10 lakhs of Kallars, very few of them are educated, and in fact, almost all of them are illiterate and unemployed. In spite of the enormous effort put in by the Government and the enormous amount of money spent by the Government during all these thirty years or so, there are only a handful of graduates in that community and the worst of it is even this handful of graduates are left unemployed and there is not even a few in the gazetted ranks. Some time ago the department opened some industrial centres to help these people, and carpentry was one of the subjects taught there. The unemployed agricultural labourers took to carpentry; some of them worked in the brass section and some others in the weaving section. In these three centres very many Kallar labourers were employed for the last so many years, but all of a sudden the Government abolished all these industrial centres, and the result is unemployment of the Kallars especially in the area concerned. How is the unemployment problem to be solved? We have been agitating and representing to the Government that something should be done to relieve unemployment, by giving irrigational facilities particularly by diverting the waters of the Periyar to Tirumangalam taluk so that the Kallars of the taluk may be benefited. As a matter of fact, so far as Kallar reclamation is concerned, it is the Kallars that have been agitating for the Periyar scheme for the last so many years. I may say that the Hydro-Electric Scheme of Periyar is an ancient scheme so far as Tamil Nad is concerned. Unless the waters of the Periyar are diverted to this area, you cannot solve the poverty problem of the people so far as this area is concerned. As regards the scheme itself, it has been long pending with the Government and in fact, I myself led a deputation several times to the Government of Madras and three times to the previous Congress Government. In case the scheme is put into operation, certainly it will help Kallar Reclamation and I may also venture to say that if that is done even the Kallar Reclamation department can be abolished in course of time and thus much expenditure can be saved to the Government. I refer to the Periyar Hydro-Electric Scheme, and if that is put into execution, about 20,000 acres of land could be brought under cultivation and almost all the poor peasants in the Kallar area would be helped in this way. In this connection, I may also say that the Kallars are ready to help in the matter of labour and I can give a guarantee to the Government that I am prepared to see that as many as one lakh of the Kallar people are made available for digging the canal free of cost. Even in regard to betterment contribution, if we are asked to give that we are also prepared to do so, provided the Government come forward to give us facilities through land mortgage banks or co-operative societies. In this respect we are

7th July 1952] [Sri Thinakaraswami Thevar]

prepared to act up to the suggestions of the Government. The scheme has been finally investigated and sent up to the Planning Commission. It is now in the hands of the Planning Commission. I request the Govenrment to take some special interest and see that the scheme is executed as early as possible in order to remove the sufferings of ten lakhs of Kallars who have been groaning under the weight of poverty for the past thirty years. 11-30 a.m.

"The administration of the Kallar Reclamation Scheme is entrusted to the Harijan Welfare Department. Out of the 10 lakhs of Kallar population, very few are studying. The Kallar students require not less than half a dozen boarding homes. Now there is only one boarding home for them in Usilampatti. I hear that there is correspondence going on for the abolition of even that one boarding home. Its abolition will ruin the Kailar community.

"In former years, Kallar students studying in missionary boarding schools were given stipends and scholarships. The managements have cut down the allotment of funds by about 50 per cent and very few Kallar students are given the concessions now.

"Though there are 10 lakhs of Kallars, there are only very few graduates among them in spite of the enormous sum spent by the Government for the last thirty years on Kallar uplift. Not one of those graduates is yet in the gazetted rank.

"Till the year 1935, the Kallar community was given preferential treatment in the matter of recruitment to Government services. Subsequently, the preferential treatment was given up and the Kallars were clubbed under the category of Backward Non-Brahmin Hindus. It is not easy for the Kallars to compete successfully with the Backward Non-Brahmin Hindus. As there are very few educated Kallars, they cannot prosper unless some preference is shown to them in the matter of recruitment to Government services.

"Sir, there is a river Kallar in the Western Ghats. If an anicut is built and the waters of that river are diverted to irrigate portions of the Madurai and Ramanathapuram districts, it will be a great boon to the ryots of those districts who will be benefited."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member has one more minute."

* Sri THINAKARASWAMI THEVAR :—"Almost all the Kallars are agriculturists. Every one is a peasant and holds some landed property. He works hard on the land and yet he is unable to earn enough to eke out his livelihood. In Usilampatti there is a concentration of Kallar population. Extension of electricity for agricultural purposes is a great need in the area. The area should be given preference in the matter of supply of electricity, as after all electricity is asked for agricultural purposes and not for any luxurious purpose. Extension of electricity will be a great boon to the area and will help the Kallars to improve their agriculture."

Sri E. L. RAGHAVA MUDALIYAR :—"Deputy Speaker, Sir, I rise to record my disapproval of certain proposals in the budget presented by the Hon. Finance Minister. My serious objection

[Sri E. L. Raghava Mudaliyar] [7th July 1952

is to the continuance of the Prohibition policf. I object to it not as a dogma or merely for the sake of opposition. When the Congress Party was preaching Prohibition during the regime of the Justice Party, it was pointed out to the Congress that Prohibition was tried in various countries without success and that even America, which tried Prohibition, did not succeed and gave it up. The Congress Party replied that there was a great difference between India and other countries, because in our country Prohibition had the moral support of the public. I too thought then that Prohibition might succeed because of that moral support. To-day we hear even from the Members of the party in power that the moral support is inert and that public co-operation is not forthcoming in such a measure as to make Prohibition a success. They admit that Prohibition has not been a grand success that it ought to be and as it is proclaimed to be. When that is the position, I do not know why the Government are still persisting in that policy. Whenever we ask why new taxes are levied or why such and such a nation-building activity has not been taken up, the Government reply that they have to levy new taxes and cut down expenditure to make up for the loss of revenue on account of Prohibition. The revenue from the sales tax and other taxes which were levied for the ostensible purpose of recouping the loss of revenue on account of Prohibition far exceeds the amount of the loss. The State has lost the revenue. But have the people been saved from drink? No I am sure the Hon. Minister for Prohibition himself will admit that in certain areas, though not in his district, drink is cheaper than water, as was said by some hon. Member. Drink is available in large quantities and is the product of culinary process in every kitchen. If one member of a family was an addict before Prohibition, now all the members are addicts to this evil habit. In spite of this fact, the Government are persisting in their Prohibition policy. What are the causes of its failure? It is impossible for a law to wean away addicts from the drink habit by threat of penalty. People have evolved a very easy process of illicit distillation out of their ingenuity. An addict who carries on illicit distillation not only himself drinks but also carries on a business in the sale of drinks. It is a very thriving business also. I hear that in some areas the trade is well organized and on a large scale. The actual offender is not caught and sent to jail. His hirelings, who do the actual distillation, are sent to jail and their families are looked after by the unseen organizer who is at the bottom of the trade. In my area, thousands of agricultural labourers have been sent to jail for Prohibition offences and to that extent agricultural labour has been wasted. Another kind of distiller is the person who does not himself drink but carries on the trade of selling drink because it gives him a vast margin of profit. These distillers alone are supporters of the Prohibition policy and they alone stand to lose by the repeal of Prohibition. Enthusiasm and public co-operation will not be forthcoming in an abundant measure for some years to come, because public conscience has not developed so much as to be always alert. If public opinion is alert in some places even now, it is with a view to gain some personal ends and not because of the people's sincere belief in Prohibition as a nation-building activity. If public co-operation, which-

the Government seek, is forthcoming, then everyone will be an unhealthy spy on his neighbour and that is a position which, I think, even the Government themselves will not like to tolerate in this country. The Prohibition Act is based on the presumption that a confirmed addict can be weaned away from drink by threat of the penal provisions. There is a similar presumption underlying every penal law. The working of the Prohibition Act has proved that presumption to be wrong. Even though the Act has been in force for fourteen years, it has not weaned away confirmed addicts from drink. Since the Government have been losing revenue and at the same time the drink habit has become more widespread, I would suggest to the Government to go slow. Let the Prohibition Act be on the Statute Book. Let the provisions relating to the grant of permits be liberalized. Let every confirmed addict, who declares himself to be so before a specified officer, be given a permit.''

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :— ' Is it for toddy only or for all intoxicating drinks? ''

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIYAR :—'' For everything. Then there will be a clear section of the population who are not addicts. For every 500 or 600 permit-holders, let there be a tavern and let liquor be sold only in the taverns and nowhere else. If anybody is found to trade in liquor outside the tavern, he may be hauled up under the penal provisions of the Prohibition Act.

'' If this is done, Sir, I am quite sure that within 30 or 40 years there will not be a single drink addict in the country and the penal provision of the Act also can be made severe in regard to non-permit-holders. 11–45 a.m.

'' Another problem in connection with this Prohibition is the unemployment of the ex-tappers, ex-contractors and others who were engaged in the trade. Just issue permits to those people who were already engaged in the trade, and as years pass by these people also will become less in number, and then the Government can effect total Prohibition. In a period of 30 or 40 years, even the unemployment problem of these ex-tappers will not give any trouble to the Government. So much about Prohibition.

'' Sir, consequent on the introduction of Prohibition, the Chief Minister brought in the levy of sales tax. I am not against the levy of the sales tax. But I would like the Government to examine the unpopular provisions of the Act. The most unpopular provision in the Act is that it is a multiple-point tax in character. The assessees are large in number. It is an all-pervading provision. Every member of the population pays the tax. Every one is made to feel that he is paying the tax, because every bill shows that he is paying sales tax on every purchase every day. Instead of levying the tax on a multiple-point basis, if it is levied at a single point, even at a higher rate, there will be lesser number of assessees. Consequently, there will be less chance of evasion, and expenditure on the establishment for the collection work will also be very much reduced. Except the assessees, the rest of the population will not know or feel the levy of the tax, and they

will take it that the cost of any article they purchase is so much, because in the bill they will not find the sales tax staring them in the face. This sales tax which is the most unpopular of the taxation measures can be made less unpopular if it is made a single-point tax, and the tax collected from a lesser number of assessees.

"Sir, the proposal to levy a surcharge on land has been stated as one that will affect only people who have large holdings. After the Hon. the Finance Minister finished reading his Budget speech, I was cutting jokes with one of my landlord friends. When I spoke about the proposed levy of surcharge on land, he said, 'What do I care; if they levy Rs. 5 extra on an acre, I will recover it from my tenant; I am not a loser thereby'. I would like the Finance Minister to take note of this and see that the levy is not circumvented."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The Government will see that they do not circumvent the levy."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIYAR :—"Thanks for the assurance. I now come to the problems of my constituency with which I am more intimately concerned. I shall now deal with the transport problem. I am unable to understand the policy underlying the restriction on the number of public transport vehicles in a particular route. If the route is in competition with the railway, I can undertsand the restriction on the number of transport vehicles. But in routes where there is no rail-road competition, I am unable to understand the restriction on the number of buses. The headquarters of my constituency is Tiruppattur, and it is next in importance only to the district headquarters. Tiruppattur is a Revenue Subdivision where there is the Subdivisional Magistrate's Court. There is a college and there is also a hospital. It is a place of great commercial importance for a radius of about 25 miles. There is a road from Tiruvannamalai to Tiruppattur, which is 55 miles in length. The jurisdiction of the Subdivisional Magistrate begins from Chengam, which is about 17 miles from Tiruvannamalai on the road to Tiruppattur. In this route, neither the merchants nor the litigant public are able to get buses, as the number of buses is very much restricted. There is overloading of buses, but in spite of overloading, people do not get seats in buses. If one wants to go to Tiruppattur on a certain day, on the previous day itself, one must make arrangements for it. I would request the Hon. Minister to take note of this. I believe many representations have been made to the Traffic Board and also to the Transport Minister in this regard. I would request the Hon. Minister to see that four more buses are allowed to ply on this road.

"Sir, when I am on the subject of transport, I would point out also that there is a restriction on the number of taxis plying on this road. The maximum number allowed is only three. Three taxis are quite inadequate to meet the demands of the people. Whenever anything is in short supply, the demand for it is very high and the charges also are high. The charges collected by the taxis are anything between 8 annas and Rs. 2-8-0 per mile. Much harm will

not be done if the number of taxis is increased in that route or for that matter, in any other route. More number of taxis means that cheaper transport will be available to the public whenever they want. Tiruppattur, which is next in importance to the district headquarters, is not well-connected by trains. All the trains stop at Jalarpet, and there is no connecting train to Tiruppattur. I would suggest that a special service should be opened between Jalarpet and Tiruppattur connecting every train at Jalarpet. Tiruppattur is not connected with Jalarpet by buses. Therefore, I would submit that the Transport Minister takes note of this fact and does something.

" Sir, my area is affected by the Abolition of the Zamindari Act. Before the zamindaris and estates were abolished, it was stated that a millennium would dawn on the ryots if the zamindaris were abolished. Actually the ryots now find that they are in a worse position than they were before.

" As regards forests, the ryots were previously paying lump sum mamools, and they were grazing their cattle in the forests. But the amount they have now to pay far exceeds the lump sum mamool they paid previously. Heavy amounts are now being collected. In some places grazing rights have been taken away. Before the abolition of estates, the ryots were paying only half the cess, the other half being paid by the landlord. Now the full cess, that is, 5 annas in the rupee, is being collected. This is an extra collection from the ryots. Irrigation facilities in the zamindari areas have been in a shameful state of affairs. Even now the same state of affairs continues. Of course it is only two years since the estates were taken over. I wish that irrigation works in the estates are expedited. In some places all tanks have been converted into ryoti lands, and they are being cultivated. I wish that they are taken back, and the tanks are restored to their original position so that more lands can be brought under cultivation, with water from the tanks."

* SRI M. R. APPA RAO :—" Mr. Speaker Sir, it was only the other day that a vote of confidence in the Council of Ministers headed by Mr. Rajagopalachari was passed by the House, and it is time now that we consider what policies should be adopted and what measures we should put into force to bring in or usher in the welfare State for which we have been planning all these years. The Five-year Plan, as far as it concerns Madras was placed on the table of the House during the time of the last Government. According to that plan, our aim is that everybody should be provided with the minimum necessities of existence, everybody should be provided with a school to send his children to, and everybody should be provided with a hospital for getting treatment in case of illness; also that everybody must be provided with employment to live by. To attain these ideals, we must have enough production. It is not enough to distribute what we have, because we have very little. Increasing production should be the main business of all the people here as well as of outside, because as far as increased production is concerned, there cannot be two opinions.

A great famine visited upon us recently and the severity of the famine has been unprecedented in the history of Rayalaseema. In spite of people having been affected, in spite of the fact that cattle have been sold, and in spite of the difficulties for water and food, our Government have done their best to see that people were not put to any avoidable difficulties. Many difficulties have been avoided. I congratulate the Government (and I have no hesitation in doing so) on the way in which they have dealt with the Rayalaseema famine. The villagers also helped the Government in this matter. We have now been freed from that terrible nightmare by the kindly intervention of Nature in the shape of timely rains.

"Sir, for the establishment of the Co-operative Commonwealth which we have in view, the administration of the country must be carried on in the language of the people. Based on this demand alone, there has been agitation all over South India as well as in some parts of Central India that there should be provinces formed on a linguistic basis. This problem of linguistic provinces came to the fore in 1913, long before the non-co-operation movement began in Andhra. As far as the Congress organization is concerned, with Mahatma Gandhi's approval, linguistic provinces have been formed, namely, Andhra Pradesh Congress Committee, Tamilnad Congress Committee, Kerala Congress Committee, and so on, and I am sure that none of these committees would be willing now to merge into one. Referring to the linguistic provinces, in 1947 a short notice question was put by Mr. Ranga to the Prime Minister, and the Prime Minister was kind enough to say that whatever might be the position regarding other linguistic provinces, so far as the Andhra State was concerned, there could not be any difficulty, and that steps would be taken to form the Andhra State. In pursuance of that demand, the Central Government appointed a committee with Mr. Justice Dhar as its President. Many organizations submitted memoranda to that committee, and that committee gave a report on this subject. When this report was considered by the Congress, the All-India Congress Committee appointed the J.V.P. Committee consisting of the Prime Minister Mr. Jawaharlal Nehru, (the late) Sardar Vallabhai Patel and Dr. Pattabhi Sitaramayya, who is now the Governor of Madhya Pradesh. After their report, a Partition Committee in Madras was constituted consisting of prominent Tamilians and Andhras. That Committee went into the matter. Some differences arose. They finally came to the conclusion that Andhras should abandon their claim to the City of Madras being included in the Andhra State, and also that Rs. 1 crore should be given to the Andhra Province. At that time there was great political activity. To that report the Hon. Mr. Prakasam appended a minute of dissent saying that Rs. 1 crore was not sufficient but that Rs. 10 crores should be given, and that the Andhra capital could not be moved out of Madras forthwith. This minute of dissent was supposed to be a flaw in the complete understanding arrived at. This subject is still hanging fire. Recently Pandit Jawaharlal Nehru clarified the position by saying that at least as far as the City of Madras was concerned, some agreement must be arrived at. Tas

7th July 1952] [Sri M. R. Appa Rao]

Andhra Pradesh Congress Committee recently passed a resolution saying that the claim that Madras City should be included in the Andhra State should be abandoned. Other parties have also passed such a resolution.

"I want to make it clear that it does not mean that Madras City will automatically go to any part of South India. When other States like the Tamil State and the Kerala State are formed, then only the question of Madras City should be considered and it cannot be included in any one State. The present moment seems to be very opportune, because our Chief Minister, the Hon. Sri Rajagopalachari has always been an ardent supporter of the formation of the Andhra State. If you peruse the proceedings of the Madras Legislature in 1937 when he was the Head of the Government, you will see that he made an eloquent speech introducing a Resolution in the Legislature, and he commended that the Andhra State should be immediately formed. If you examine Part I of the Constitution of India, you will find that Article 3 which lays down the procedure for the formation of new States reads as follows :— 12 noon.

'Parliament may by law—

(*a*) form a new State by separation of territory from any State or by uniting two or more States or parts of States or by uniting any territory to a part of any States ;

(*b*) increase the area of any State ;

(*c*) diminish the area of any State ;

(*d*) alter the name of any State;

Provided that no Bill for the purpose shall be introduced in either House of Parliament except on the recommendation of the President.'

"In the beginning, it was sought to be enacted that the Legislature of the State should introduce a resolution and pass it by a majority of votes recommending the formation of a State, but later on when the Constitution was actually passed the procedure was simplified. I am sure our Chief Minister will do his best. He also said the other day, replying to the Hon. the Leader of the Opposition, Sri T. Viswanatham, that he would do his best in the matter. Under these circumstances, and as we know that our Chief Minister and our Prime Minister are great democrats and great men, we hope they will do all that is necessary to carry out the will of the people.

"Coming to the question of projects next, the most important project in the Krishna district, we must all think of, is the Budameru Project. That project has been there for a very long time and the previous Government also included it in their proposals for the five-year plan. But, Sir, we learn now that it may be excluded from the five-year plan. We are all agitated over it and the people are holding conferences and they have sent representatives also to urge this matter on the Hon. the Public Works Minister and the Hon. the Chief Minister. The Budameru Project consists of four or five stages. The first stage is the diversion of Budameru into the Krishna river, the second is the bunding of Budameru river, the third is the building of a few reservoirs and

the fourth is the draining of Kolleru into which the whole river flows. The drainage from Kolleru is called Upputeru and it is proposed to double its present size so that thousands of acres may be saved from submersion, and food production may be enormously increased. First of all, people are anxious that this drainage scheme, i.e., the diversion of Budameru floods into the Krishna river should be taken up immediately because it costs only Rs. 15 lakhs. I say that the Government, at least in every alternate year, are losing lakhs of rupees by giving relief to flood affected peasants and also by way of remission of land revenue. If remission of land revenue is taken into consideration, that amount alone is more than enough to complete the scheme of diversion of Budameru floods into the Krishna river. I earnestly hope that at least this drainage scheme will be taken up by our Government.

"Coming to minor irrigation projects, I may say that people are complaining that small tanks and small bunds—for instance, Budameru bund which costs only Rs. 30,000—are not attended to properly. I hope that these will be attended to promptly and in such small matters the engineers may be given power to carry on in anticipation of the sanction of Government.

"Another important problem that has arisen in my constituency is this. In Nuzvid taluk, after the abolition of zamindaris, many of the tenants have been put to lot of difficulties in regard to their rights over the forests. They should be allowed to go and gather dry wood in the forests and fencing materials for their fields. Without fencing materials, it is impossible to grow any crops. Now, on account of the transition from zamindari to Government management, because survey and settlement are not over, the Forest Officers do not know where the reserved forests end and where the unreserved forests begin. Therefore, they have completely stopped issuing permits; so much so that all the people there are clamouring for the issue of permits. It has taken a serious form and it is almost calamitous because no dry crop can be raised without fencing materials. I represented the matter to the Forest Minister and I am sure he will do his best, realizing the magnitude of the problem, and issue favourable orders.

"Nuzvid taluk in Krishna district is a dry area and many people are under the impression that the Krishna district is a delta area and it need not be attended to. It is not so, Sir. In dry areas it is something like Rayalaseema and though there is no actual famine, the conditons there from the last year onwards have been bordering on famine conditions. Well subsidies and loans have been given there and I request that the Government may consider the question sympathetically and extend the time for collecting the subsidies to one more year, so that the tenants may not be forced to sell their few belongings.'

*SRI M. LAKSHMANASWAMI :—" అధ్యక్షా, ప్రస్తుత ప్రభుత్వమువారు తెచ్చినటువంటి బడ్జెటుకు గత అయిదు సంవత్సరముల కాలంలో ఈ రాష్ట్రాన్ని నిరంకుశంగా పరిపాలించిన కాంగ్రెసు ప్రభుత్వంవారు ప్రవేశపెట్టిన బడ్జెటులకు ఎంత మాత్రం తేడా లేదని మనవిచేస్తున్నాను. దీనిలో నూతనత్వం ఏమీలేదు. ప్రజా

7th July 1952] [Sri M. Lakshmanaswami]

సామాన్యం జూచి సంతోషించే హంశములు ఇందులో ఏమీ లేవని మనవి చేస్తున్నాను. ఆ బడ్జెటులను ఈ బడ్జెటుతో పోల్చిచూచినట్లయితే ఈ బడ్జెటే వాటికన్న కూడా ప్రజావ్యతిరేక బడ్జెటుగా కనుపిస్తున్నదని మనవిచేస్తున్నాము. ఆర్థిక శాఖామాత్యులు చేసిన బడ్జెటు ప్రసంగంలోని ఏ విషయం పేదవారిని సంతోషపరచుటలేదని మనవిచేస్తున్నాను. ఈ మంత్రివర్గం కొన్ని కొత్త పన్నులను కూడా విధించ నిశ్చయించినది. గత ప్రభుత్వం ఇంతలోటు వస్తుందని అంచనా వేయలేదు. వారు కొత్త పన్నులను కూడా విధించతలచలేదు కాని ఈ ప్రభుత్వం రాగానే కొత్తపన్నులువేయ నిశ్చయించినది. గోరుచుట్టు మీద రోకటిపోటు అన్నట్లు అసలే పన్ను భారాన్ని మోయలేక బాధపడుచున్న రైతులపైనను, ప్రజాసామాన్యముపైనను కొత్త పన్నులు విధించి దాదాపు నాలుగు కోట్ల రూపాయలవరకు వసూలుచేయడంలో ఈ ప్రభుత్వ లక్షణమేమో స్పష్టపడుతోంది. వీరు వేయదలచిన పన్నులలో చాలాభాగము పేదవారిపైన మధ్య తరగతి ప్రజలపైన పడుతుందని వారు గమనించవలసియున్నది.

"ఈ ప్రభుత్వం విధించదలచుకొన్న పన్నులలో బస్ ప్రయాణీకులపై పన్ను విధించదలచడం ఒకటి. ఇప్పటికే బస్ యజమానులు ప్రయాణీకులవద్ద నుండి అధికంగా రేట్లు వసూలుచేస్తున్నారు. దీనికితోడు బస్ రేట్లు మైలుకు ఒక పైసా చొప్పున హెచ్చుచేసినట్లయితే ఈ సాకుతో బస్ యజమానులు ఒక పైసే కాకుండా అనేక పైసలు వసూలుచేయడానికి ఎంతమాత్రం వెనుకాడరని మనవి చేస్తున్నాను. బెజవాడనుండి పెనమ్మలూరు గ్రామానికి వున్న దూరం ఏడుమైళ్లు మాత్రమే. ఇప్పుడు బస్ యజమానులు ఈ ఏడు మైళ్ల దూరానికి ఆరు అణాలు వసూలుచేస్తున్నారు. ఇక ముందు మైలుకు ఒక పైసా అధికంగా వసూలు చేయవలెననే కారణం చెప్పి ఏడు అణాలు వసూలుచేయవచ్చు. అంటే మైలుకు ఒక అణా చొప్పున ఏడుమైళ్ల దూరానికి ఏడు అణాలు వసూలుచేస్తారు. ఈ విధంగా హెచ్చురేట్లు వసూలు చేయడానికే ఈ కొత్త పన్ను ఉపయోగపడుతుందని ప్రభుత్వంవారు గుర్తించవలసి యున్నది. బస్ ప్రయాణీకులపైననేకాకుండా చిన్నచిన్న రైతులపైనకూడా ఈ ప్రభుత్వం పన్నులు వేయదలచడం చాల విచారకరమైన విషయం. ఇప్పటకే ఎకరానికి పది రూపాయలనుండి పదునైదు రూపాయలవరకూ పన్నులు చెల్లించుచున్న రైతుల వద్ద నుండి అదనంగా పన్నులు వసూలు చేయదలచడంలో ఈ ప్రభుత్వంవారి ఉద్దేశ్యమేమో అర్థం కావడంలేదు. సాలుకు ఏబది రూపాయలు చెల్లించే రైతు అనగా దాదాపు నాలుగైదు ఎకరాల భూవసతిగల ఆసామి ఈ అదనపు సర్‌చార్జి చెల్లించవలెననడం చాలా శోచనీయమైనటువంటి విషయం. ఈ ప్రభుత్వంవారు విధించదలచిన పన్నులలో అధిక భాగం పేదరైతులపైననే పడుతుందని మనవిచేస్తున్నాను. పేద రైతులపై పన్నుభారం తగ్గించటానికి బదులు హెచ్చుచేయడం ప్రజాభిమతానికి విరుద్ధం. కాబట్టి ఈ సర్‌చార్జి విధించే సందర్భంలో చిన్న రైతులను మినహాయించే ఏర్పాటు చేయవలసినదని ప్రభుత్వంవారికి తెలియజేస్తున్నాను. ఈ విషయాన్నే కొందరు కాంగ్రెస్ సభ్యులుగూడా తెలియజేశారు. సన్నకారు రైతులకు ఈ పన్నువల్ల చాలా ఇబ్బంది కలుగుననే విషయం స్పష్టపడినదని మంత్రివర్గంవారు ఈసరికి గ్రహించి ఉంటారని ఆశిస్తున్నాను.

"ఆదాయంలో లోటువచ్చినదనే కారణంచేతనే ఈ కొత్త పన్నులు విధిస్తున్నామని ప్రభుత్వంవారు చెప్పవచ్చును. కాని ఆదాయంలో లోటురాకుండా ఆదాయంకన్న ఖర్చుఎక్కువ కాకుండా వారు ఏమిచర్యలు తీసుకుంటున్నారని అడుగుతున్నాను. మన ప్రభుత్వంవారు చేస్తున్న ఖర్చులలో దుబారా హెచ్చుగా ఉన్నదనే

[Sri M. Lakshmanaswami] [7th July 1952

విషయం ప్రజలందరకు తెలుసును. ముఖ్యంగా నామమాత్రం అధికారంగల గవర్నరు గారి నిమిత్తం ఆయన జీతానికి, భత్యానికి, హోదా నిలబెట్టడానికి చేస్తున్న ఖర్చులో చాలావరకు తగ్గించవచ్చు. అదేవిధంగా పోలీసు డిమాండులో ఖర్చు తగ్గించవచ్చు. కాంగ్రెసువారు అధికారంలోనికి వచ్చిన తరువాత పోలీసుశాఖపై ఖర్చు దినదినాభివృద్ధి చెందుతూవచ్చింది. పోలీసు శాఖలో అనేక పెద్ద పెద్ద ఉద్యోగాలు కొత్తగా ఏర్పాటు చేయబడ్డాయి. పెద్ద ఉద్యోగులకు హెచ్చు జీతాలు ఇవ్వడం సామాన్య ఉద్యోగులకు తక్కువ జీతాలు ఇవ్వడం కాంగ్రెసువారు తమ ముఖ్య ధర్మంగా గత అయిదు సంవత్సరాలు భావించారు. మేము ఉద్యోగస్తులకిచ్చే జీతాల ఖర్చు తగ్గించమని చెబితే ప్రభుత్వంవారు రిట్రెంచ్‌చేస్తే కమ్యూనిష్టులు తప్పుపట్టుతారని తిరిగి మామీద నిందమోపుతున్నారు మేము చెప్పేది చిన్న చిన్న ఉద్యోగులను తొల గించమనికాదు. వేలాది జీతాలు పుచ్చుకొంటున్న పెద్దఉద్యోగుల సంఖ్యతగ్గించవలసిందని వారికిచ్చే వేలకొలది రూపాయల జీతములో కొంత కోత అమలుజరుపవలసినదనేనని ప్రభుత్వంవారు గుర్తించగోర్తాను. ప్రభుత్వంవారు చేసే ఖర్చులలో చాలా దుబారా కనుపిస్తుంది. ప్రాజెక్టులను నిర్మించే సందర్భములో కూడా కంట్రాక్టర్లు మొదలైన మధ్య వర్తులు హెచ్చులాభం సంపాదిస్తున్నారు. ఎస్టిమేట్లు తయారుచేయడంలో కూడా చాలా లోపాలు ఉంటున్నాయి. లంచగొండితనం పెరిగిపోతోంది. ఈ లోపాలు సవరించినట్లయితే ఆదాయము కన్న ఖర్చు ఎక్కువ అవదని మనవి చేస్తున్నాను. పరిపాలనలోగల లోపంవల్లను దుబారా వల్లను ఈ లోటు ఏర్పడింది. ప్రభుత్వం యొక్క అసమర్థత వలన వచ్చిన లోటును భర్తీచేసుకోటానికి పేదలపై పన్నులు వేయడం ఉచితం కాదని మనవి చేస్తున్నాను. ఇక ఇరిగేషన్ వసతులు ఏర్పాటుచేసే విషయమై ఆంధ్రజిల్లాల పట్ల గత ప్రభుత్వం, ఈ ప్రభుత్వం కూడా సవతితల్లి ప్రేమతో ప్రవర్తిస్తుంది అని తెలియజేస్తున్నాను. ఉదాహరణగా మా జిల్లాలోని బుడమేరు ప్రాజెక్టు విషయం గమనించండి. సాధారణంగా ప్రతి సంవత్సరం బుడమేరు వరదవల్ల వేలాది ఎకరముల భూమిలోని పంట పాడైపోతుంది. 1949 వ సంవత్సరములలో సంభవించిన తుపాను సందర్భములో బుడమేరు వరదలవల్ల కలిగిన నష్టం చాలా ఎక్కువ. ఆ సమయంలో మద్రాసు ప్రభుత్వంలో మంత్రిగా ఉన్న శ్రీ కళా వెంకట్రావు గారు స్వయంగా తుపాను దెబ్బ తిన్న ప్రాంతాలను చూచారు. బుడమేరు వరద చేసిన నష్టము అపారం అని తమ అభిప్రాయం వెలిబుచ్చారు. కాని ఆచరణలో ఏమి జరిగింది? ఈ నాటివరకూ ఆ స్కీము ఆచరణలో పెట్టలేదు. ప్రతిసారి ఏదో ఎస్టిమేట్లు తయారు చేయిస్తున్నాము, స్కీములో మార్పులు చేస్తున్నాము అని అంటారు. ఒక ఇంజనీరు స్కీము తయారుచేసి ఎస్టిమేట్లు పంపించిన తరువాత ఆయనను మార్చివేస్తారు. తరువాత మరొక ఇంజనీరు వస్తాడు. ఆయన వేరే ఇంకొక స్కీము తయారు చేస్తాడు. వేరే విధమైన ఎస్టిమేట్లు తయారు చేస్తాడు. తరువాత ఇంకొక ఇంజనీరు వస్తాడు. ఆయన కూడా అతని పూర్వుల వలెనే పనిచేస్తాడు. ఈ విధంగా రకరకాల స్కీములను తయారు చేయించడం, రకరకాల ఎస్టిమేట్లు పంపించడం, చివరకు ఆ స్కీమును అమలు జరుపక పోవడం జరుగుతోంది. ఇదే ఆంధ్ర దేశంలో స్కీముల విషయంలో కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం వారు అనుసరిస్తున్న విధానం. ఆంధ్ర దేశంలోని నీటి వనరులను ఈ విధంగా వెనుకబెట్టడం ఈ ప్రభుత్వమువారి విధానం. ఆంధ్రులను మోసగించడం ఇకముందు సాగదు. కాంగ్రెసువారు ఆంధ్రులను గత 5 సంవత్సరాల కాలంలో ఏ విధంగా పరిపాలించారో ప్రజలు అర్థం చేసుకొన్నారు ఎన్నికలలో ప్రజలు తమ అభిప్రాయాన్ని విశదపరచారు. ఇప్పటికైనా కాంగ్రెసువారు ప్రజలు వాంఛించేది ఏమిటి? ఏ విధంగా ప్రవర్తించాలి అని గుర్తించు

7th July 1952] [Sri M. Lakshmanaswami]

కోవాలి. స్వప్రయోజనాలకే ప్రాముఖ్యమిచ్చి ప్రజల మొరలను ఆలకించని కాంగ్రెసు వారికి ప్రజలు గొప్పపాఠం నేర్పారు. బుడమేరు స్కీమును ఇకముందైనా అమలు చేయాలి. నా నియోజక వర్గంలోను, గన్నవరం, గుడివాడ తాలూకా ప్రాంతాలలో బుడమేరు ముంపువల్ల సంభవించుచున్న నష్టం అపారం. ప్రతి సంవత్సరం ఎన్నో వేల ఎకరాల భూమిలోని పంట మునిగిపోతోంది. తుమ్మలపాలెం ప్రాజెక్టు క్రింద 9 వేల ఎకరాలు సాగయ్యే అవకాశం ఉంది, కాని యిప్పుడు 2,800 ఎకరాలు మాత్రమే సాగవుతోంది. ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకుంటే మొత్తం 9 వేల ఎకరాలు సాగులోనికి తీసుకొని రావొచ్చు. ప్రభుత్వానికి అదనంగా అయ్యేఖర్చు కూడా ఏమీ లేదు.

“ పడమట పంపింగు స్కీముక్రింద అయిదువేల ఎకరాలు సాగవుతుంది. ఇప్పుడు 12-15 p.m.
500 ఎకరాలు మాత్రమే యీ సంవత్సరానికి సాగులోనికి తీసుకురాబడుతుంది. ఈ స్కీము ఏ విధంగా పూర్తిచేయబడుతుందో అధికారులకు ఒక అభిప్రాయం లేదు. అసలు స్కీమును వెనుకకు నెట్టి ఒక వికృతమైన స్కీమును ముందుకు తెచ్చారు. ఈ స్కీము క్రింద 5 వేల ఎకరాలు సాగుకొచ్చేటట్లు చూడాలి. అధికాహారోత్పత్తి చేయండని రైతులకు చెప్పడం వరకే ప్రభుత్వానికి తెలుసును. కాని రైతులకు ఆహారధాన్యాలు ఉత్పత్తి చేయడానికి సౌకర్యాలు కలుగజేయడానికి వారు వెనుకాడుతారు; అందులో ముఖ్యంగా ఆంధ్రజిల్లాలలోని స్కీములంటే వారికి సవతితల్లి ప్రేమ అని మరల మనవి చేస్తున్నాను. ఈ విధంగా కాంగ్రెసువారు ఎంతో కాలం కొనసాగించలేరు. ప్రజలను మోసగించడం ఇకనైనా వారు మానుకోవాలి. ప్రజల కష్ట నిష్టూరాలను అధికారులకు తెలిసినప్పుడు వాటిని నివారించడానికి ప్రయత్నించవలసే కాని ప్రజలను మధ్య పెట్టడం న్యాయం కాదు. ఈ విషయం ఇప్పటికైనా కాంగ్రెసువారు గుర్తిస్తారని ఆశిద్దాము.

“ జమీందారీ రద్దు శాసనం చేశారు. కాని దానిని వారు సరిగా అమలు జరుపడం లేదు. అనేక సందర్భాలలో జమీందారులు భూములను, అన్యాక్రాంతం చేస్తున్నారు. అడవులను అన్యాక్రాంతం చేస్తున్నారు. అడవులను బంజరులను వెనుక ఎప్పుడో పట్టాలు క్రింద ఇచ్చినట్లు దొంగపట్టాలు సృష్టిస్తున్నారు. అనేక సందర్భాలలో కాంగ్రెసు నాయకుల మనుకునేవారు ఈ విషయాలలో లాలూచీగా ప్రవర్తిస్తున్నారని కూడా ప్రజలు అనుకొంటున్నారు. పేదవారు, బలహీనులు అయిన చిన్నరైతులను బలవంతంగా భూమినుండి తప్పించడానికి జమీందారులు అనేకవిధాలుగా ప్రయత్నిస్తున్నారు. మా జిల్లాలో చల్లపల్లి జమీందారీలోని లంక భూములనుంచి జమీందారు రైతులను తొలగించివేస్తున్నారు. అనేక సందర్భాలలో ఉద్యోగుల మద్దతు కూడా పొందుతూ రైతులను బాధపెట్టడం మామూలైపోయింది. జమీందారీ ప్రాంతాలలో ఇంతవరకు నీటి వసతులు సరిగా కల్పించబడలేదు. అయినను పన్నులు అధికంగా ఉన్నాయి. జమీందారీ రద్దు చట్టం వచ్చిన తరువాత కూడా పన్నులు హెచ్చుగానే ఉంటున్నాయని మనవి చేస్తున్నాను.

“ జమీందారులు నీటి వసరుల విషయంలో నిర్వహించుచూ వచ్చిన బాధ్యతలు కూడ ప్రభుత్వం నిరాకరించుతోంది. గన్నవరం తాలూకా వీరంకి గ్రామం జమీందారు క్రింద ఉన్నప్పుడు పంటకాలువ మరమ్మతు చేయించేవాడు. ప్రభుత్వం క్రిందకి వచ్చిన తదుపరి ఆ బాధ్యత వదులుకుంది. విజయవాడ తాలూకా, తోట్లవల్లూరు గ్రామంలో జమీందారు పంటకాలువలు త్రవ్వించే షరతుమీద ఎకరం 1-కి రూ 1-5-0 వసూలు చేసేవాడు. ప్రభుత్వంకూడ ఆ మొత్తం వసూలు చేస్తోంది. కాని కాలువల మరమ్మత్తు బాధ్యత వదులుకుంది. గన్నవరం తాలూకా హనుమంతపురం అగ్రహారంలో

మూడు తరాలుగా కాపురం ముంటున్న కలాలీలనుండి ప్రభుత్వం క్రిందకు ఆ గ్రామం వచ్చిన తరువాతవారి నివేశన స్థలాలకు పెనాల్టీలు వసూలు చేస్తున్నారు. ఇలాంటి అన్యాయాలు జరుగకుండా చూడాలని మనవి చేస్తున్నాను.

"ఇక బెటర్‌మెంటు టాక్సు విషయం గమనించండి. దీనిని అభివృద్ధిపన్ను అని పిలిచేదానికన్న అభివృద్ధి నిరోధక పన్ను అని పిలవడం సమంజసమని అనుకొంటున్నాను. ఈ కొత్తపన్నువలన నీటిపనరులు కోరేవారు హెచ్చుపన్నులు అనగా ఎకరానికి సుమారు యాభై రూపాయలవరకూ పన్ను ఇచ్చుకోవలసి వస్తుంది. ఇంత హెచ్చు పన్నులు విధించి తుదకు మాకు ఎటువంటి సౌకర్యాలు వద్దని ప్రజలు అనే వరకూ వారిని బాధలు పెట్టడానికే ఈ పన్ను ఉద్దేశింపబడిందని మనవి చేస్తున్నాను. కాబట్టి ఈ పన్నును కూడా విధించడం మానివేయాలని కోరుతున్నాను.

"ఇక డి-కంట్రోలు విషయం మనవిచేస్తాను. డి-కంట్రోలు వల్ల ప్రజలందరు సుఖపడ్డారని, దీనిని ప్రజలందరు అభిలషించారని, కంట్రోలు రద్దు చేయవద్దనే వారిని ప్రజలు విశ్వసించరని కావలసివస్తే ఈ విషయంలో ఎవరినైనసూ చాలెంజి చేయగలనని కృషిక్ లోక్ పార్టీ నాయకుడు శ్రీ తిమ్మా రెడ్డిగారు ధీమాగా ప్రకటించారు. బహుశః వారు ఈ ఎన్నికలలో జరిగినవిషయం మరచిపోయి వుంటారు. ఎన్నికలకు ఎంతో ముందునుంచే రంగా వర్గీయులు కంట్రోలు రద్దుచేయడం తమ ప్రధాన ఆశయమని చెబుతూ వచ్చారు. అయినప్పటికీ నాతో పోటీచేసిన వారి పార్టీ అభ్యర్థి డిపాజిట్ కూడా కోల్పోయినారు. ఈ సంగతిని మరచి ఆయన ఈ సభలో చాలెంజి చేయడం బాగుండలేదు. కంట్రోళ్ళ రద్దువల్ల ఎంతవరకూ ప్రజలు సుఖపడ్డారో, ఎంతవరకు ఆహారధాన్యాల ధరలు పెరుగునో, పేదసాదలు ఆహారధాన్యాలను సరసమైన ధరలకు సేకరించుకో గలరో అనే విషయాలపై సరియైన తీర్పు ఇవ్వటానికి మరికొంత కాలం వ్యవధి కావాలి. కంట్రోల్సు రద్దువల్ల లాభంపొందేవారు పెద్ద పెద్ద భూస్వాములు, షావుకార్లు, పెట్టుబడిదారులు, మిల్లు యజమానులు మాత్రమేనని, చిన్న రైతులకు, కూలీలకు, కార్మికులకు దీనివల్ల విశేష లాభం కలుగలేదని మనవి చేస్తున్నాను. సన్నకారు రైతులు ఇదివరకెప్పుడో తమ ధాన్యాన్ని ప్రభుత్వం వారికి అమ్ముకొన్నారు. ధాన్యాన్ని కొంతకాలం నిలవవుంచి మంచి ధర వచ్చినప్పుడు అమ్ముకొనే స్తోమత వారికి లేదు. పేద రైతులవద్ద ఉన్న ధాన్యాన్ని ఇదివరకే ప్రభుత్వంవారు సేకరించారు. ఇక ఆగస్టు మాసంనుంచి పేదరైతుల వద్ద ధాన్యం ఏమీ ఉండదు. వారు, వారి క్రింద కూలీ చేసేవారు, ఇతర కార్మికులు అందరూ కూడా పెద్ద భూస్వాముల యొక్క, ఇదివరలో ధాన్యంకొని నిలువచేసిన మిల్లుయజమానులయొక్క దయాదాక్షిణ్యాలమీద ఆధారపడి ఉండవలసివస్తుంది. ఈ యదార్థవిషయాలను గురించి ఆలోచింపక కంట్రోళ్ళ రద్దువల్ల యావత్ ప్రజ సుఖపడిపోతారని ఉత్కర్షచేయడం బాగుండలేదు. కంట్రోళ్ళ రద్దువల్ల పేదప్రజలు ఒకవిధంగా అమ్మయ్యా, బ్రతికాను అనుకొంటున్నారని అనవచ్చు. ఇదివరకు వారు ఏ కొద్ది మాత్రపు బియ్యం కొనుక్కొని తెచ్చుకొనుచున్నా పోలీసులు ఇతర ఉద్యోగులు వారిని అటకాయించి వాటిని లాగుకొనేవారు. ఆ బాధ తప్పిపోయిందని వారు కొంత సంతోషిస్తున్నారని అనుకోవడం సబబే. అంతేకాని కంట్రోళ్ళ రద్దు వల్ల ప్రజానీకమంతా శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారిని పొగడి వేస్తున్నారని, ఆయన ప్రజల బంధువని ప్రశంసించడం తిమ్మా రెడ్డిగారి వంటివారు చేస్తారేమోకాని ప్రజాసామాన్యము ఆ విధంగా చేయరని మనవి చేస్తున్నాను. కంట్రోల్సును తొలగించడంతోనే ప్రభుత్వమువారు సంతృప్తిపడక వచ్చేనెలలో ఆహారధాన్యాల ధరలు పెరుగకుండా చూడవలసినదని ప్రభుత్వంవారిని కోరుతున్నాను.

7th July 1952] [Sri M Lakshmanaswami]

" మద్యనిషేధం ఎలా అమలు జరుగుతోందో అందరికి తెలిసినదే. కృష్ణా జిల్లాలో మద్యనిషేధం అమలు జరుపుటవలన 10 వేల మంది గీతపనివారు నిరుద్యోగులయ్యారు. ప్రభుత్వ చర్యవల్ల వారి వృత్తులు పోయినపుడు వారికి వృత్తులు కల్పించవలసిన బాధ్యత ప్రభుత్వానికి ఉండదా. ఫీల్డు లేబరు కో-ఆపరేటివు సొసైటీలు పెట్టామని చెప్పవచ్చు. కృష్ణా జిల్లాలో 65 సొసైటీలు రిజిష్టరు అయితే వీటిలో 5 సొసైటీలకు మాత్రము భూమి యివ్వబడింది. అదికూడా యీ స్కీము అమలు జరుపక పూర్వమే జరిగింది. వృత్తులు పోయినవారికి వృత్తులు కల్పించాలని, మద్యనిషేధం విషయంలో ప్రభుత్వపాలసీని పునఃపరిశీలన చేయాలని మనవి చేస్తున్నా."

SRI S. JAYARAMA REDDIYAR :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I just wish to say a few words in general about the Budget that has been presented to us. The Hon. Finance Minister has presented a deficit Budget and he has proposed certain taxation proposals to cover that deficit. I do not think that he would have thought well before launching upon these taxation proposals. Having become a Minister for the first time, I am sure he would have tried his best to avoid all these proposals. But since he has brought forward those proposals, I would like to give him some alternative suggestions. First of all, I would like him to think of retrenchment. Even in his speech he has stated that retrenchment could be made to the tune of about a crore of rupees, though the Hon. Chief Minister differed from him and has stated elsewhere that the saving on account of retrenchment would not go beyond a few lakhs of rupees. Even conceding that there could be a saving to the tune of one crore of rupees, I would request the Hon. Finance Minister to seriously consider some of the retrenchment proposals. For instance, this morning, my hon. Friend Sri Rajam Ramaswamy was referring to me about the administration of the electricity schemes. The expenditure under interest on loan alone comes to about Rs. 2·07 crores, but the income is only Rs. 1·89 crores. Is this a remunerative enterprise? If the administration of this department is seriously looked into and the cost of the top-heavy administration is curtailed, there is likely to be some appreciable saving. All these things can be done. If only the Hon. Finance Minister makes an earnest effort, he can make both ends meet. I have been telling the previous Finance Minister, Sri Gopala Reddi, in season and out of season that much could be done regarding this Sales Tax Department. He has been calling it a 'Kamadhenu'. I ask the present Sales tax Minister whether that Kamadhenu has failed him now. Why should not he take serious steps to catch the evading traders to the utmost and see that this deficit is covered as much as possible from the income of this department?

" There has been a lot of criticism about the estimates that are being prepared by the Public Works Department. In the Parliament, of which the present Finance Minister was a Member in the past, they had invented the Estimates Committee. When the Budget was presented last time, this proposal was accepted by the then Finance Minister, but it was never implemented. From this morning's paper, we find that the Madhya Pradesh State

[Sri S. Jayarama Reddiyar] [7th July 1952

Assembly has thought about this Estimates Committee. I think our Finance Minister will also think about it and form one, which I think will be accepted by the Hon. Minister for Public Works also without any murmur. If these things are taken into consideration, I think much of the deficit can be covered and any new taxation proposal can be thought of after some time. I know the responsibility of the Government. The Five-year Plan has to be carried out without any delay and for this purpose, the Government will require large sums of money. If the Government fail in their other attempts to get more money, then they can think of additional taxation proposals. I wish to submit that this is not the proper time for launching new taxation proposals. We have already been unpopular to some extent and the present taxation proposals will be exploited by the other side. I think it is better that we avoid the additional taxation proposals for the present.

" Supposing the taxation proposals are to be implemented at any cost, I would suggest some alternatives. For instance, any surcharge on the agriculturists paying a land revenue of Rs. 150 and below, will be a hard thing. It may not be hard on those who are doing agriculture in areas having assured water-supply. But, for those people like me who are living in dry areas where the monsoon has been failing—particularly this year the monsoon has failed in our parts—it will be very hard indeed to pay this additional tax. I think it is better if agricultural income-tax is introduced so that those who get additional income will be able to pay this tax. My esteemed Friend, Sri Palaniswami Gounder, who is a big mirasdar, said that it was very difficult to maintain accounts and that the income-tax people were already worrying the traders, and if agricultural income-tax was introduced, then it will be another kind of pressure by the officers on the agriculturists. I do not think anybody who is having an income of Rs. 5,000 to Rs. 6,000 will find it difficult to maintain some accounts. I think it will be very easy for them to maintain an account. I feel that, that kind of tax alone will be equitable and not the present kind of taxation proposed by the Hon. Finance Minister, by which a person will be taxed irrespective of whether that person gets additional income or not.

" As regards the betterment levy, I just had a look at the Bill. The wording of the Bill is very ambiguous. Even minor irrigation works which have been executed from 1943 can be brought under this betterment levy proposal. I hope the definition contained in the Bill will be made clear, so as not to cover the minor irrigation tanks and other works.

" As regards the community projects which have been proposed in this Budget, I wish to say a few words. These projects are suggested to be started only in those areas where you have got assured water-supply. The idea is said to be that the scheme should not fail. If one is aware of the feelings of the people in certain areas where the Firka Development Scheme has been started, and where no appreciable benefits have accrued to them,

7th July 1952] [Sri S. Jayarama Reddiyar]

one will be in a position to realize what will be the feelings of the people if they did not get anything out of these community projects also. When the Firka Development Scheme was introduced in some of the areas, rules were made in such a way that it should not be taken to the other part of the district. So, the benefit went to only one area. Fortunately, in my district, we had the privilege of having this scheme in our area and so I have nothing to grumble against."

Sri K. GOVINDA RAO :—" On a point of order, Sir, can a Minister sleep in the House when a discussion on the Budget is going on?" (Laughter.) 12-30 p.m.

DEPUTY SPEAKER :—" The Hon. the Minister, whom the Member refers to, is not sleeping at all."

Sri S. JAYARAMA REDDIYAR :—" I think some of the Community projects will be started in those areas which have not been benefited by the Firka Development schemes. It is suggested that the project will cover about 300 villages. I feel it can be split up into hundred villages each so that more districts could be covered and the portion which has not been covered by the Firka Development schemes may, at the other end, benefit from the Community project. If this is done, people living in these areas will have a good chance of improving their conditions of living. For instance, in our district, a very backward district (Ramanathapuram) from which my hon. Friend, Mr. Swaminathan, also comes, there is one taluk called Mudukulathur of which he has also made mention. My Friend, Mr. Thinakaraswami Thevar, was asking for schemes to reclaim Kallars and others. I say, Sir, here are certain Maravars who also come under the Criminal Tribes Act, and as the undisputed leader of that community, Mr. Muthuramalinga Thevar, has said, they are still in a dormant stage. Mr. Thinakaraswami Thevar wants measures for reclaiming these ten lakhs of Kallars. I say they have far advanced. We see so many Deputy Collectors and Sub-Inspectors of Police from that community. But this Maravar community is there still at the starting point. It has not made one inch of advance. I would commend to the Hon. the Minister for Finance that some of the Community projects should be started in such areas, so that the people living there may not fall into the traps of some undesirable people. I submit that this fact should be taken into consideration seriously by the Government. Again, Mr. Thinakaraswami Thevar said that no other part of the country was so backward as the Tirumangalam taluk where Kallars live. I say, Sir, that the Mudukulathur taluk is worse than the Tirumangalam taluk. I hope Government will take serious note of my suggestion and act.

" Sir, I do not want to dwell upon small grievances here and there in a general discussion of this kind. I would, however, like to say one word about rural credit. I would very much like the Chief Minister to be here when I speak on this subject as he was the author of the famous Debt Relief Act of 1938. I had the

[Sri S. Jayarama Reddiyar] [7th July 1952

honour of sitting on one of the Debt Conciliation Boards in which I conciliated nearly 1,000 cases. But what is the present position? In the last Assembly, the Debt Relief Act was amended and I was also on the Select Committee. Now, on account of all these amendments, what is happening in villages, is that, instead of mortgages, sale deeds are executed. If you want Rs. 100 you will have to execute a pro-note for Rs. 150 and pay an interest of 12 or 15 per cent. When you pay back the amount, the pro-note is handed back or destroyed. But if you want bigger amounts, sale deeds are executed. Credit is not at all available in villages, especially in those areas where the monsoon has failed for years continuously. People are suffering for want of credit. I think, the Government will take serious note of this fact and try to arrange rural credit as early as possible, so that people may not be frustrated and say that the Government cannot do anything to solve the problems of the rural people.

"Coming to rural communications, I must say that they are very poor. As has been mentioned by certain hon. Members, the villages look to district boards. But they say that the State Government are not financing and again the State Government say that the Central Government are taking away all taxes and that they are not authorised to tax more. This is not the way we must look into the matter. We must analyse the causes of poverty and we must also analyse the reasons why rural people fall into the hands of people who you say are creating chaos. We must go into the root of all this. My friend, Mr. Krishna Rao, from Nellore, was saying yesterday—and I do not know whether hon. Members here were following his line of thinking—'do not increase the Police force; Police has to be increased only when the people are creating trouble; do not make them create trouble.' I agree with him. The Government must consider the serious discontent of the poor people in the villages, so that they may not go against the Government. I do not say that the previous regime did not attend to their needs. I am not one of those who say that the previous regime did not do anything good to the people. It may be on account of the misdeeds of some people and individual Ministers, that the previous regime became unpopular. But if you go into the records of the previous regime, all ameliorative measures were attempted by them in a serious manner. I am sure the present Government will take note of the needs of the people and do good to them, so that they may earn a very good name and become popular."

JANAB KUNHI MUHAMED SHAFEE:—"ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉപാദ്ധ്യക്ഷരെ! എന്റെ മുൻ പ്രാസംഗികൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വളരെ ആക്ഷേപം ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ് പുതിയ നികുതികൾ ചുമത്തുക എന്നുള്ളത്. വിശേഷിച്ച് ഈ നികുതി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നകാര്യത്തിലുള്ള നിർദ്ദേശം മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം വളരെ അധികം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ജനങ്ങൾക്ക വരുത്തിത്തീർക്കും എന്നുപറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിൽ, നികുതിയുടെ കാര്യത്തിൽ മലബാറിൽ പ്രത്യേകമായ സ്ഥിതികളാണ് ഉള്ളതു. ഈ നികുതികൾ ചുമത്തുകയാണെങ്കിൽ സാധുക്കൾക്കും മദ്ധ്യതരക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും വളരെ വലുതായ ഭാരം ചുമക്കുവാൻ ഇടവരും. അതു ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ

നേരെ ആക്ഷേപങ്ങൾക്കു ഇടവരുത്തുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടു, ഗവമ്മെണ്ട് പുതിയ നികുതിനിർദ്ദേശങ്ങൾ ഈ ഘട്ടത്തിൽ കൊണ്ടുവരാതിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. പക്ഷെ കൂടാതെ കഴിയാതെവന്ന സ്ഥിതിക്കു നികുതി നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ മദ്ധ്യതരക്കാരേയും സാധുക്കളേയും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതെ കഴിക്കണമെന്ന് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. പുതുതായ ചില നികുതികൾ ചുമത്തിട്ടെ ചെലവുകൾ നികത്തുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു എന്നുള്ളതിനാൽ നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രി രാജഗോപാലാചാരി അവർകൾ വളരെ ക്ലേശിക്കുന്നുണ്ടാകാം. എങ്കിലും ഈ വിഷമങ്ങൾക്കു ഒരു പോംവഴി കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്നു പ്രയാസം വരികയില്ല എന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. ഒരു കാമധേനുവായ വില്പന നികുതി ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്നു സാധുക്കളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാത്ത വിധത്തിലുള്ളതും ധനികന്മാർക്കുമാത്രം ബാധിക്കുന്ന വിധത്തിലുമുള്ള ചില പുതിയ വരവു ഇനങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു നമുക്കു വിശ്വസിക്കാം. അദ്ദേഹം അതിന്നു ശ്രമിക്കുകയും വേണം എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. വിനോദം എന്ന നില വിട്ട് ആഡംബരം എന്ന നിലയിലെത്തിട്ടുള്ള സിനിമ മുതലായവക്കു ഒരു നികുതി ചുമത്തുന്നതായാൽ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ വരവു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും. അതു പോലെ വിദേശമദ്യത്തിന്റെ മേൽ നികുതി വർദ്ധിപ്പിക്കാവുന്നതുമാണ്. ഈ സംഗതി ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ആലോചനയിൽ പെടേണ്ടതാണ്. പ്രൊഹിബിഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളവും ഈ അവസരത്തിൽ ചില സംഗതികൾ പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഈ നിയമത്തെപ്പററി ഒരു വിഭാഗം ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വലിയ ആക്ഷേപവും നിരാശയുമുണ്ടെന്നു വാസ്തവത്തിൽ അതിന്റെ നടത്തിപ്പു വിജയിച്ചിട്ടില്ലെന്നും വളരെ അധികം ജനങ്ങൾ ഈ നിയമത്തെ ലംഘിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ടു ഈ നിയമംതന്നെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും ഒരു വാദം നടക്കുന്നുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ മദ്യനിരോധന നിയമത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിൽ വിലയ വിജയങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്ന് സമ്മതിക്കുകതന്നെ വേണം. എന്നാൽ വളരെ സാധുകുടുംബങ്ങൾക്കു ഈ മദ്യനിരോധനം വലിയ ആശ്വാസം നല്കീട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. അധഃകൃത സമുദായക്കാർക്കും സാമ്പത്തികക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന തൊഴിലാളികളെപ്പോലുള്ള ആളുകൾക്കും ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിൽ, മലബാറിൽ, വലുതായ സമാധാനവും ആശ്വാസവും ഈ മദ്യനിരോധനനിയമം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. പകൽ മുഴുവനും പണിയെടുത്തു കഷ്ടപ്പെട്ട് സമ്പാദിക്കുന്ന പണം കൊണ്ടുപോയി മദ്യപിച്ചു അവരുടെ ചാളകളിലും കുടിലുകളിലും വീടുകളിലും ചെന്നു രാത്രി ഭാര്യമാരെയും മററു കുടുംബാംഗങ്ങളെയും അടിച്ചും കലഹിച്ചും കഷ്ടപ്പെടുന്ന കുടുംബങ്ങൾ ഇന്നു മലബാറിൽ, വളരെ വിരളമായിരിക്കുന്നു. അവർക്കു സാമ്പത്തികമായ അധഃപതനത്തിൽനിന്നു രക്ഷകിട്ടി നിത്യക്ലേശം കൂടാതെ കഴിയുവാൻ ഈ മദ്യനിരോധനനിയമത്തിന്റെ പ്രവൃത്തനംകൊണ്ടു സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. വളരെ അധികം പേർ ലംഘിക്കുന്നു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു ഈ നിയമം പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ചിലർ വാദിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ കൊലപാതകങ്ങളും, കളവുകളും മററു ക്രിമിനൽ കുററങ്ങളും നിയമങ്ങൾ ലംഘിച്ചു് ചെയ്യുന്നവരുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ ആ പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു പിൻവലിപ്പിക്കുവാൻ, ആവക നിയമലംഘനങ്ങൾ നാട്ടിൽ പരക്കാതിരിക്കുവാൻ, ആ നിയമങ്ങൾ കർശനമായി നടപ്പിൽ വരുത്തി പ്രവൃത്തിക്കുകയല്ലാതെ അവ വേണ്ടെന്നുവെക്കണമെന്നു ആരെങ്കിലും പറയാറുണ്ടോ? അതുപോലെ മദ്യനിരോധന നിയമം ലംഘിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ തടയാൻ കർശനമായി ആ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തുകയാണു വേണ്ടതു്; അല്ലാതെ നിയമംതന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുകയല്ല. ഈ ഘട്ടത്തിൽ എസ്സൻസ് മുതലായ സാധനങ്ങൾവഴിക്കു മദ്യനിരോധനനിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ നാട്ടിൽ ചിലർ പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്നൊരു അവസാനം ഉണ്ടാക്കേണ്ട കാര്യത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ അടിയന്തര ശ്രദ്ധപതിയേണ്ടതാണ്. മദ്യനിരോധനവകുപ്പിന്റെ ചുമതലവഹിക്കുന്ന മന്ത്രി, ഈ സംഗതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തീട്ടുണ്ടെന്നും എസ്സൻസ് മുതലായ സാധനങ്ങളുടെ വില്പന തടയുവാൻ വേണ്ട നടപടികൾ എടുക്കുമെന്നും ഉറപ്പു നല്കിയതു് ആശാവഹമാണ്.

"സെർ, മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ച് ചില സംഗതികൾ പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ജമാബന്തികാലത്ത് ഗ്രാമീണരായ ആളുകൾക്ക് അവരുടെ സങ്കടങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും കലക്ടരുടെയൊ, ആർ. ഡി. ഓ. വിന്റെയൊ മുമ്പാകെ ബോധിപ്പിച്ച് ഒരു നിവാരണം തേടാനുള്ള സൌകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്. മേനോൻമാരുടെയും മററു ഗ്രാമഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും കണക്കുകൾ പരിശോധിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന ഒരു ചട 12-45 p.m.

ങ്ങ് മാത്രമായിട്ടാണ് ജമാബന്തി ഇപ്പോൾ നടത്തികൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ജനങ്ങൾക്ക് സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ജമാബന്തി നടത്തുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ വേണ്ട പ്രസിദ്ധീകരണം നല്കി ഗ്രാമീണരുടെ സങ്കടങ്ങളും ആക്ഷേപങ്ങളും അധി:കൃതന്മാരുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടു വരുവാനും അവക്ക് ഒരു നിവാരണം ഉണ്ടാക്കുവാനുമായി ജമാബന്തി ഒരു ഉപകരണമാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ച് വെറെ ചില സംഗതികളും എനിക്ക് പറയുവാനുണ്ടു്. അവിടെ ജലസേചനപദ്ധതികൾ വളരെ ആവശ്യമാണ്. മലമ്പുഴ പദ്ധതിയുടെ പണി മന്ദീഭവിച്ചതുകൊണ്ട് വളരെ അധികം കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ പദ്ധതിയുടെ പണി ഇന്ത്യാ ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ഉടനെ ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്തണമെന്നും മേലിൽ അതു മന്ദീഭവിപ്പിക്കാൻ ഇടവരുത്താത്തവിധത്തിൽ പ്രവത്തനം നടത്തണമെന്നും ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. കാഞ്ഞിരപ്പുഴ പദ്ധതിയെപ്പററിയും എനിക്ക് ഇതുതന്നെയാണ് പറയുവാനുള്ളത്. വളരെ, അധികം minor irrigation Project കളും മലബാറിൽ, ഫണ്ടിന്റെ അഭാവത്തിൽ പ്രവത്തനം നടത്താതെ ഇരിക്കുകയാണ്. അവയ്ക്കെല്ലാം പ്രോത്സാഹനം നല്കി മലബാറിനോടു് ഒരു ചിററമ്മ നയമാണ് മദിരാശി ഗവമ്മേണ്ടു അനുവത്തിക്കാറുള്ളതു എന്ന ആക്ഷേപത്തിന്ന് വഴി വെക്കാതിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഞങ്ങളുടെ ജില്ലയിൽ റോഡുകളുടെ സ്ഥിതി പറയുകയാണെങ്കിൽ വളരെ മോശമാണ്. യാത്രക്കാരുടെ ജീവന്നു അപായം ഉണ്ടാകുവാൻപോലും ഇടയാക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ റോഡുകളിൽ മുഴവനും കണ്ടുംകുഴിയുമാണ്. കണ്ണോട്ടിയിൽ നിന്നു കോഴിക്കോട്ടേക്ക് പോകുന്ന റോഡ് യാത്രക്കാർക്കു ഭയം ഉണ്ടാകത്തക്കവിധത്തിൽ അപകടമായ വിധത്തിൽ ചളിയും, കണ്ടം, കുഴികളും നിറഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. പാച്ചുമെൻറ് (patchment) പണിക്കും ചില്ലറ റിപ്പേറിന്നും നീക്കിവെക്കുന്ന സംഖ്യ ദുർവ്യയം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ഇതു് കോൺക്രീററ് ഇടുവാനുള്ള പദ്ധതി സ്വീകരിച്ച് പ്രവൃത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ കൊല്ലംതോറും റിപ്പേറിന്നും മററും ചിലവാക്കുന്ന എത്രയൊ അധികം പണം ചുരുങ്ങിക്കിട്ടുകയും ചെയ്യും.

(At this stage Mr. Speaker occupied the Chair.)

“ആസ്പത്രികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മലബാറിന്റെ തലസ്ഥാനമായ കോഴിക്കോട്ട് എത്രയൊ അധികം ഉറുപ്പിക ചിലവുചെയ്ത് ഒരു Headquarters ആസ്പത്രി കെട്ടിടം ഉണ്ടാക്കിട്ടുണ്ടല്ലൊ. എന്നാൽ ഇപ്പോഴും അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം ചുമരുകളുടെ പണിമാത്രം തിന്ന് ഓടുമേയാതെ പണി നിത്തൽ ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അവിടെ ഇപ്പോൾ മഴക്കാലമാണെന്ന സംഗതി ഗവമ്മേണ്ടിന്നറിയാം. അതുകൊണ്ടു ഈ ചുമരുകൾ മഴകൊണ്ട് കേടുതട്ടുവാൻ ഇടയാകുന്നതാണ്. അതിനാൽ ഈ പണി ത്വരിതപ്പെടുത്തണമെന്ന് ഗവമ്മേണ്ടിനോടു ഞാൻ അഭ്യത്ഥിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ കോഴിക്കോട്ടു മുനിസിപ്പാലിററിയിൽ വെപ്പുവെള്ളം നല്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഗവമ്മേണ്ടു എടുക്കുന്ന നയം വളരെ ആക്ഷേപാഹർമാണ്. എട്ടു പത്തു കൊല്ലത്തോളമായി ഈ വെപ്പു വെള്ളത്തിന്റെ പേരിൽ കോഴിക്കോട്ടെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു നികുതി പിരിച്ചു വരുന്നു. പതിമൂന്നു ലക്ഷത്തോളം ഉറുപ്പിക കോഴിക്കോട്ടു നഗരത്തിലെ ജനങ്ങളോടു നികുതിയായി ഇതിന്റെ പേരിൽ പിരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. ഈ കുഴൽ വെള്ളം കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവമ്മേണ്ട് ഉടനടി എന്തെങ്കിലും ഫലപ്രദമായ നടപടികൾ എടുക്കേണ്ടതാണ്. കോഴിക്കോട്ട് ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജില്ല; ഇതു പറയുമ്പോൾ വലിയ ഒരു കാര്യമാണെന്നു തെററിദ്ധരിക്കാൻ ഇടയാവരുത്. ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജു കോഴിക്കോട്ടു സ്ഥാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ മലബാറിലെ യുവാക്കളും യുവതികളുമായ എത്രയൊ പേക്കു വേണ്ടപ്പെട്ട പരിശീലനം ലഭിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഇപ്പോൾ മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ മലബാർ വിദ്യാത്ഥികൾക്കു അഡ്മിഷൻ കിട്ടാനുള്ള വിഷമതകൾ ഇല്ലാതാകുവാനും അതു പ്രയോജനപ്പെടും. അതുകൊണ്ടു ഈ കാര്യവും ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധക്കു വിഷയീഭവിക്കേണ്ടതാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ മലബാറിലെ സാധുക്കളായ ജനങ്ങൾക്ക് വലിയ കഷ്ടപ്പാടുകളാണുള്ളതു്. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന, പ്രത്യേകിച്ചു ഏറനാട്, വള്ളുവനാട് താലൂക്കുകളിൽ താമസിക്കുന്ന സാധു കുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസ സൌകര്യങ്ങൾ വളരെ ചുരുക്കമാണ്. നിർബന്ധ വിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പാക്കാൻ പരിശ്രമം നടത്തീട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതു വിചാരിച്ചപോലെ വിജയിച്ചിട്ടില്ല. ഉച്ച ഭക്ഷണത്തിന്നുള്ള ഏപ്പാട് വിശേഷിച്ചു എലിമെൻററി സ്കൂളുകളിൽ പഠിക്കുന്ന സാധുക്കളായ കുട്ടികൾക്ക് ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഗവമ്മേണ്ടിനോടു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മുസ്ലിം വിദ്യാർത്ഥികളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം elementary സ്ക്കൂളുകളിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക് ഏതാനും scholarships പാസ്സാക്കീട്ടുണ്ട് എന്ന് കേട്ടതിൽ ഞാൻ ഗവമ്മേണ്ടിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെ എണ്ണം ഇനിയും വർദ്ധിപ്പിക്കണം. മലപ്പുറ ഹൈസ്ക്കൂളിനോട് ചേർന്ന ഹോസ്റ്റലിന്റെ പണി എടുപ്പിക്കുവാനായി ഏർപ്പാട് ചെയ്യേണ്ടതാണ്. രണ്ടു മൂന്നു കൊല്ലമായി ബഡ്ജററിൽ ഇതിന്നു സംഖ്യ വകയിരുത്താറുണ്ടെന്നാണു എന്റെ അറിവ്. തിരൂരിലുള്ള മുസ്ലിം ഗേൾസ് ഹൈസ്ക്കൂളും ട്രെയിനിങ്ങ് സ്ക്കൂളും അവിടെ നിന്ന് കൂടുതൽ സൌകര്യമുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് മാററുന്ന കാര്യം ഗവമ്മേണ്ട് ആലോചിക്കണം. ആരോഗ്യപരമായ കാര്യങ്ങൾ നോക്കിയാലും മററു സംഗതികൾ നോക്കിയാലും തിരൂർ മുസ്ലിം ഗേൾസ് ഹൈസ്ക്കൂൾ ഇപ്പോൾ നില്ക്കുന്ന സ്ഥലം ഒരു വിദ്യാലയത്തിന്നു പററിയ സ്ഥലമല്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മലബാറിൽ ഒരു Women's College ഇല്ലാത്ത കാര്യം ഗവമ്മേണ്ട് ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കുവാൻ പാടില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കണക്കുകൾ ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ കയ്യിലുണ്ട്. അതു കൊണ്ടു ഒരു വിമൻസ് കോളേജ് ഇല്ലാത്ത കോട്ടം തീർക്കുവാൻ ഉള്ള ശ്രമം ഗവമ്മേണ്ട് ചെയ്യേണ്ടതാണ്. മററൊന്നു പറയുവാനുള്ളതു തിരുവാഴാംകുന്നിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള District Livestock Farm നെ പററിയാണ്. ഈ ഫാം തുടങ്ങീട്ടു രണ്ടു കൊല്ലമായെങ്കിലും അവിടേക്കു മെയിൻ റോഡിൽനിന്നു ഒരു അപ്രോച്ച് റോഡ് ഇതുവരേയും ഉണ്ടാക്കീട്ടില്ല അതുപോലെതന്നെ അവിടേക്കു മാററുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു താമസിക്കുവാനുള്ള quarters ഉം ഉണ്ടാക്കീട്ടില്ല. സൌത്ത് കനറയിൽ കൊയിലയിൽ തുടങ്ങിയ ഫാം ഒരു പരിപൂർണ്ണമായ ഫാമായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ ഫാം ബഹുമാനപ്പെട്ട കൃഷികാര്യമന്ത്രി സന്ദർശിച്ചു ഈ ഫാം പരിപൂർണ്ണമായ ഒന്നാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. എന്റെ താലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒന്നുരണ്ടു കാര്യങ്ങൾ പറയുവാനുണ്ട്. വള്ളുവനാട്ടു താലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം Electricity Extention Scheme കൊണ്ട് യാതൊരു ഗുണവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ആ താലൂക്കിലേക്കു എലക്ട്രിസിററി വികസിപ്പിച്ചിട്ടേ ഇല്ല. പെരിന്തൽമണ്ണ, ഒററപ്പാലം, മണ്ണാർക്കാട്, ചെർപ്പുളശ്ശേരി എന്നീ ചെറുനഗരങ്ങളിലേക്കു എലക്ട്രിസിററി ഏർപ്പെടുത്തണം. ഭാരതപ്പുഴ മുതലായ പുഴക്കരകളിൽ യന്ത്രങ്ങൾ ഘടിപ്പിച്ചു വെള്ളം തേവുന്ന ഇലക്ട്രിക്ക് പമ്പുകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയാൽ വലുതായ തോതിൽ കൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും. ഈ സംഗതി ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടേണ്ടതാണ്. പെരിന്തൽമണ്ണയിലുള്ള ലോക്കൽ ഫണ്ട് ആസ്പത്രി ഗവമ്മേണ്ട് ഏറെറടുത്തു നല്ലനിലയിൽ നടത്തേണ്ടതാണ്. കൂടാതെ ഈ ആസ്പത്രിയിൽ ഒരു Lady doctor ടെ സേവനം അത്യാവശ്യമാണ്. എന്നാൽ 80 ക. ശമ്പളം കൊടുത്താൽ ഈ പണിക്കു അപേക്ഷകന്മാർ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് Government service ൽ നിന്നു ഒരു ലേഡി ഡോക്ടരെ ലെൻഡ് (lent) ചെയ്യണം. ഫർക്കാ ഡെവലപ്പ്മെൻറിനെപ്പററി പറയുകയാണെങ്കിൽ പെരിന്തൽമണ്ണ ഫർക്കയിൽ ആ പദ്ധതി ഏർപ്പെടുത്തണം. പ്രസ്തുത ഫർക്കയെപ്പോലെ പിന്നോക്കമായി നില്ക്കുന്ന ഒരു ഫർക്ക മലബാറിൽ വേറെയുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്.''

* **SRI M. NARAYANAN NAMBIAR** :—" Mr. Speaker, Sir, ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫൈനാൻസ് മന്ത്രി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഡ്ജററ് അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഈ നാട്ടിലെ സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക നിലയും സാമൂഹ്യ നിലയും നിലനിർത്തുവാൻ ഉപകരിക്കുന്ന പദ്ധതികൾ ഉണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഈ നാട്ടിലെ സാധാരണക്കാരായ ആളുകളുടെ ഉന്നമനത്തിന്നുവേണ്ടി പ്രവൃത്തിക്കുന്നു എന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന കോൺഗ്രസ്സ് ഗവമ്മേണ്ടിൽ നിന്നു തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികനില ഉയർത്തുവാനുള്ള പദ്ധതികൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ശ്രീമാൻ രാജഗോപാലാചാരി കോൺഗ്രസ്സ് നേതൃത്വം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ, ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ മുഖ്യമന്ത്രിസ്ഥാനം ഏറെറടുത്തപ്പോൾ, കോൺഗ്രസ്സ് ആദർശങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഉള്ള മന്ത്രിസഭ കൊണ്ടുവരുന്ന ബഡ്ജററിൽ സാധാരണക്കാരുടെ അവശതകൾക്കു വല്ല പരിഹാരവും ഉണ്ടാകുമെന്നു ആശിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ നിരാശപ്പെടുകയാണുണ്ടായതു്, കഴിഞ്ഞ കുറെ കൊല്ലങ്ങളായി, കോൺഗ്രസ്സ് ഭരണത്തിന്റെ പോരായ്മയുടെ ഫലമായി നാട്ടിൽ ഭക്ഷ്യോല്പാദന കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടായ മാന്ദ്യം ഇല്ലാതാക്കുവാൻ ഡികൺട്രോൾ (decontrol) ഏർപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ട് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഡികൺട്രോളിനെ എന്റെ നാട്ടുകാർ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നിരിക്കുന്നു. ഈ decontrol കൊണ്ട് കഴിഞ്ഞ അഞ്ചാറു കൊല്ലമായി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ നിന്നും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽനിന്നും വിഷമതകളിൽനിന്നും നാട്ടുകാർക്കു ഒരു രക്ഷ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. തങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനഫലം

[Sri M. Narayana Nambiar] **[7th July 1952**

തങ്ങൾക്കു തന്നെ ലഭിക്കും എന്ന ആശ ഉണ്ടായതോടുകൂടി കൂടുതൽ ഉല്പാദനം ഉണ്ടാകുവാനുള്ള ആശ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഈ decontrol കൊണ്ട് കൂടുതൽ കൃഷിചെയ്യുവാൻ ഉള്ള ഉത്സാഹം ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ള ഭൂമിയിൽ സ്ഥിരാവകാശം ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ കൂടുതൽ ഉല്പാദനത്തിനു ഉത്സാഹം ഉണ്ടാകുമോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ള ഭൂമിയിൽ സ്ഥിരാവകാശം ഉണ്ടാകുകയും തങ്ങൾക്കു അതിൽനിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന വരുമാനം അനുഭവിക്കുവാനുള്ള സ്ഥിതി ഉണ്ടാകുന്നതുവരെയും നാട്ടിലെ ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. മാത്രമല്ല കഴിഞ്ഞ കുറെ കൊല്ലങ്ങളായി കാസർഗോഡ് താലൂക്കിലെ ജനങ്ങൾ ഒരു കുടിയായ്മ നിയമത്തിനു വേണ്ടി പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. 1939 ൽ തന്നെയും നിലവിലുള്ള കുടിയായ്മ വ്യവസ്ഥകൾക്കു ചില മാററങ്ങൾ വരുത്തുവാൻവേണ്ടി ശ്രീമാൻ കുട്ടികൃഷ്ണമേനോന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയ കുടിയായ്മ കമ്മിററി കാസർഗോഡ് താലൂക്കു മലബാറിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമോ എന്ന് അന്വേഷിച്ചു ചേർക്കാൻ അനുകൂലമായ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തുവെങ്കിലും കോൺഗ്രസ്സ് ഗവമ്മേണ്ട് മലബാർ കുടിയായ്മ ഭേദഗതി നിയമം കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ കാസർഗോഡ് താലൂക്കിലെ അപ്പം ചില ഗ്രാമങ്ങൾ മാത്രം ഉൾപ്പെടുത്തുകയും മററു ഗ്രാമങ്ങളെ ഒഴിവാക്കി നിർത്തുകയും ചെയ്തു. മുപ്പത്തിമൂന്നു ഗ്രാമങ്ങളെ മലബാർ കുടിയായ്മ നിയമത്തിന്നു ബാധകമാക്കുകയും 19 ഗ്രാമങ്ങളെ ഒഴിവാക്കി നിർത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ decontrol കൊണ്ട് ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ കൃഷി ചെയ്യുവാനുള്ള ആശ ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ മലബാർ കുടിയായ്മ നിയമം കാസർഗോഡ് താലൂക്കിലേക്കു മുഴുവനും ബാധകമാക്കണം എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ കുടിയായ്മ ഭേദഗതി നിയമം തന്നെ ആളുകൾക്കു രക്ഷ നൽകുന്നില്ല. ഇന്നും ജന്മികൾ കുടിയാന്മാരുടെ കയ്യിൽനിന്നു ഭൂമി ഒഴിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സ് 'സ്ഥാനാർത്ഥിക്കു എതിരായി വോട്ടു ചെയ്ത ആളുകളിൽ നിന്നു പല ജന്മിമാരും നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വമായി ഭൂമി ഒഴിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്ന സംഗതി ഈ ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇന്ന് ജന്മിയുടെ ഇഷ്ടത്തിന്നനുസരിച്ചു കുടിയാൻ നടക്കുകയാണെങ്കിൽ മാത്രമെ കുടിയാനു ഭൂമി കിട്ടുവാൻ പോകുന്നുള്ളു. ഈ നിയമം കൃഷിക്കാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തീട്ടില്ല എന്ന ഗവമ്മേണ്ടിനെ അറിയിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ decontrol കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ ഹോസ്ദുർഗ്ഗ് സബ്ബ്താലൂക്കു ഒരു കമ്മിപ്രദേശമാണെന്നു ഗവമ്മേണ്ടു മനസ്സിലാക്കീട്ടുണ്ടെന്നു അറിയുന്നു. എന്നാൽ കാസർഗോഡ് താലൂക്കിൽ വളരെ അധികം ഗ്രാമങ്ങൾ വമ്പിച്ച തോതിൽ deficit ഗ്രാമങ്ങളാണെന്നു ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ fair price ഷാപ്പുകൾ മുഖേന 2 ഔൺസ് അരി മാത്രമാണ് കിട്ടുന്നതു്. ഈ രണ്ടു ഔൺസ് അരികൊണ്ടു ജീവിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല എന്നു മാത്രമല്ല കക്കിടകം, ചിങ്ങം മാസങ്ങളിൽ ഉള്ള സാമ്പത്തിക വിഷമതകൾകൊണ്ടു കൂടുതൽ വില കൊടുത്തു അരി വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കാനുള്ള കഴിവുകൂടി ഇല്ലാതെ വമ്പിച്ച വിഷമതകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് അരിയുടെ തോതു് വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെപ്പററി ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തണമെന്നു എനിക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്. കൂടാതെ എല്ലാ കൃഷിക്കാക്കും എല്ലാ കാലത്തും തൊഴിലില്ല. ആറു മാസമെങ്കിലും അവർ തൊഴിലില്ലാതെ ഇരിക്കേണ്ടിവരുന്നുണ്ട്. ഈ തൊഴിലില്ലാത്ത കൃഷിക്കാക്കു ഒരു ഉപതൊഴിൽ കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. കുടിൽവ്യവസായങ്ങൾക്കു വേണ്ടത്ര പ്രോത്സാഹനം ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ചികരി വ്യവസായത്തിന്നു വളരെ സാദ്ധ്യതയുണ്ടെങ്കിലും ഇതിൽ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഈ അവസരത്തിൽ ഉപ്പു നിർമ്മാണ ഒരു വ്യവസായമായി പടിഞ്ഞാറൻ തീരങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ കൃഷിക്കാക്കു ഇതൊരു ഉപതൊഴിലാകും എന്നാണു എന്റെ അഭിപ്രായം. പത്തൊമ്പതാം നൂററാണ്ടിന്റെ ആദ്യകാലത്തു മലബാറിൽ ഉപ്പു നിർമ്മാണമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും മലബാറിന്റെ ആവശ്യം കഴിച്ചു ബാക്കി ഉപ്പു കയററി അയച്ചിരുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നു. പിൽക്കാലങ്ങളിൽ ഈ വ്യവസായം നശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്നും മലബാറിൽ ഈ വ്യവസായത്തിന്നു സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. അതു വീണ്ടും ഗവമ്മേണ്ടു നടപ്പിൽ വരുത്തുകയാണെങ്കിൽ പടിഞ്ഞാറൻ തീരങ്ങളിൽ അതു നല്ലൊരു ഉപതൊഴിലാകും എന്നാണ് എന്റെ ബലമായ വിശ്വാസം.

1 p.m. "സർ, വിദ്യാഭ്യാസ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ കാസർഗോഡ് താലൂക്കിൽ വിദ്യാഭ്യാസ സൌകര്യമില്ലാത്ത വളരെ അധികം ഗ്രാമങ്ങളുണ്ട്. പെരുമ്പുഴ, കൊളത്തൂർ, കൊടോത്തു്, മാലോത്തു്, ബാര തുടങ്ങിയ ഗ്രാമങ്ങൾ ഇവയിൽ ചിലവയാണ്.

ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം വളരെ അധികം വിഷമിക്കുകയാണ്. കഴിഞ്ഞ നാലഞ്ചു കൊല്ലത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ സ്കൂളുകൾ ഇല്ലാത്ത ഗ്രാമങ്ങളിൽ സ്കൂളുകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നുള്ളതു വേദനാജനകമായ ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിച്ച് അവിടത്തെ സാധുജനങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസ സൌകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണം എന്ന് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, കാസർഗോഡ് താലൂക്കിൽ കിഴക്കൻ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഹരിജനങ്ങൾ വളരെ അധികം താമസിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളാണ്. ഈ ഹരിജനകുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസ സൌകര്യമില്ല. പനത്തടി ഗ്രാമത്തിൽ വളരെ അധികം ഹരിജനങ്ങൾ താമസിക്കുന്നുണ്ട്. അത് വെറും കിഴക്കൻ ഗ്രാമമാണ്. അവിടത്തെ സ്ഥിതിയും ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടണം. റോഡുകളുടെ കാര്യം പറയുകയാണെങ്കിൽ കാസർഗോഡ് താലൂക്കിൽ ഉൾഗ്രാമങ്ങളിൽ റോഡുകളില്ല എന്ന് പറഞ്ഞാൽ യാതൊരു അതിശയോക്തിയുമില്ല. തെക്കൻ കന്നാടകത്തിലെ അധികൃതന്മാർ ഹോസ്ദുർഗ്ഗ് താലൂക്കിനോടു ഒരു ചിററമ്മനയമാണ് കൈക്കൊള്ളുന്നത്. യാതൊരു പ്രോത്സാഹനവും നമുക്കു ലഭിക്കുന്നില്ല. റോഡുകൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ട കാര്യത്തിൽ യാതൊരു പദ്ധതിയും ഇല്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഓമന്തൂർ രാമസ്വാമിറെഡ്ഡിയാർ പ്രധാനമന്ത്രി ആയിരുന്ന കാലത്തു ഒരു പദ്ധതി ഉണ്ടായിരുന്നു പക്ഷെ അതു നടപ്പിൽ വന്നതായി കാണുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, മലബാറും സൌത്ത് കാനറയും സംയോജിപ്പിക്കുന്ന റോഡിന്റെ പ്രവൃത്തനം ഇനിയും പൂർത്തിയാക്കീട്ടില്ല. പ്രോഹിബിഷ്യനെപററി പറയുകയാണെങ്കിൽ മദ്യനിരോധം എടുത്ത് ചെയ്യണമെന്നു പലരും പറയുന്നതായി കേൾക്കുന്നുണ്ട്. പ്രോഹിബിഷ്യൻ നടപ്പിൽ വരുത്തിയതുകൊണ്ടു സാധാരണക്കാരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്ക് ഗുണം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയാതെയിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. സാമ്പത്തികമായും ധാർമ്മികമായും സാധാരണക്കാരന്റെ നിലപാട് ഉയർത്തുവാൻ ഇതു വളരെ അധികം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആരാണ് പ്രോഹിബിഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം പരാതികൾ വരുത്തുന്നതെന്ന് അന്വേഷിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ പലരും ഈ നിയമം ലംഘിക്കുന്നുണ്ടെന്നതു ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. വലിയ പണക്കാരും ജന്മിമാരും പ്രമാണികളായ ഗ്രാമോദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഈ നിയമം ലംഘിക്കുന്നവരിൽ ഉൾപ്പെടും എന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ചെത്തുകാരുടെ ഇടയിൽ കള്ളക്കാച്ചൽ നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന ഒരു ആവലാതിയുണ്ട്. അവരോടു ചോദിച്ചാൽ തങ്ങൾക്ക് തൊഴിലില്ലാതാക്കി; വേറെ വല്ല തൊഴിൽ ഉണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുമില്ല എന്നു അവർ പറയും. ചക്കരച്ചെത്തിന്നു വേണ്ടത്ര സഹായം കിട്ടുന്നില്ല. ചക്കരക്കു കമ്പോളവുമില്ല. മാത്രമല്ല, ചക്കര സ്ത്രീകൾ വീട്ടു വീട്ടു തോറും കൊണ്ടുപോയി വിററിട്ടു വേണം കാശ് ഉണ്ടാക്കാൻ. അതുകൊണ്ടു ചക്കരസൊസൈററിയുടെ ബൈലാവിൽ ചില ഭേദഗതികൾ ചെയ്തുകൊണ്ടു ചക്കരച്ചെത്തുകാർക്കു കൂടുതൽ സഹായം ലഭിക്കാനുതകുന്ന പദ്ധതികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ജലസേചന പദ്ധതിയെ കുറിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ എന്റെ താലൂക്കിന്നു ഈ കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജററിൽ അതിന്നു യാതൊരു സംഖ്യയും നീക്കിവെച്ചതായി കാണുന്നില്ല. വലിയ വലിയ പദ്ധതികളിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചതുകൊണ്ട് രാജ്യത്തിന്നു പുരോഗതി ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല. ചെറിയ ചെറിയ ജലസേചന പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിച്ച്കൊണ്ട് കൂടുതൽ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കും എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. മറെറാരു കാര്യം fisherman സമുദായത്തെ കുറിച്ചാണ്. അവരുടെ ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസത്തെപററി ഗവർമ്മേണ്ടിന്ന് യാതൊരു ശ്രദ്ധയുമില്ല. ബേക്കൽ എലിമെൻററി സ്കൂൾ ഒരു ഹൈസ്കൂൾ ആക്കാനുള്ള ഒരു അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ അതിന്ന് യാതൊന്നും ചെയ്തുകാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു മലബാറിൽ ഉൾപ്പെടാത്തതും തെക്കൻ കന്നാടക ജില്ലയുടെ സഹകരണം ലഭിക്കാതിരിക്കുന്നതുമായ എന്റെ താലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധ കൂടുതൽ പതിയണമെന്നും മുക്കുവ സമുദായത്തെ സേൽസ് ടാക്സിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കണമെന്നും അവർക്ക് കൂടുതൽ പ്രോത്സാഹനം നല്കണമെന്നും ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു."

*SRI S. NARAYANAPPA :—"అధ్యక్షా, ఇప్పుడు ఈ బడ్జెటు చర్చించే విషయములో కొంతమటుకు నాకు తోచిన సలహాలను ప్రభుత్వానికిచ్చుట నా విద్యుక్తధర్మము. ఈయొక్క బడ్జెటు లోటు బడ్జెటు. ఆర్థిక లోటు మూడున్నర కోట్ల వరకూ ఉన్నది. ప్రతి ఒక్క సభ్యుడు ప్రజాప్రతినిధి కాబట్టి ఈ సభలో ప్రభుత్వ

దృష్టికి తమతమ నియోజకవర్గాలయొక్క బాగోగులను గురించి చర్చించి వాటి సౌకర్యాలను పొందుట వారి కనీస ధర్మము. అయినను ఈ బడ్జెటులో గ్రామముల యొక్క బాగోగులను గురించి ఎక్కువ ఉపయోగములేనట్లు కనబడుచున్నది. దీనివల్ల ముఖ్యంగా పట్టణములయొక్క సౌకర్యాలు ఎక్కువగా కనబడుచున్నవి. రాష్ట్రము యొక్క జనసంఖ్యలో పల్లెలలో నివసించే ప్రజలు కనీసము ముప్పాతికమంది ఉన్నారు. ఈనాడు పట్టణములలో నివసించే జనాభా సంఖ్య నాల్గవవంతు భాగము మాత్రమే. తక్కిన మూడు భాగములు పల్లెలలో నివసించే జనాభా దరిద్రావస్థలో ఉన్నారు. నడచుటకు రోడ్లు, ఎడ్లబండ్లకు రాకపోకల సౌకర్యాలు కనీసమాత్రమైనను లేవు. వైద్య సౌకర్యాలు అసలే సున్న. నీటి సౌకర్యాల విషయంలో త్రాగుటకు మంచి నీళ్లు అయినను దొరకక అవస్థలు పడుతున్నారు. కనీసము త్రాగుటకు మంచినీళ్ళు చేయుటకు పని, ఉండుటకు యిల్లు మొదలైన వసతులు కల్పించవలసినది ప్రభుత్వ ధర్మమైయున్నది. ప్రజలయొక్క అవసరాలను గమనించి ఎక్కువ ద్రవ్యాన్ని ముఖ్యంగా పల్లెలలో నివసించే ప్రజల సౌకర్యాలకొరకు ఖర్చుపెట్టుటకు ప్రయత్నించ వలసినదని నేను మనవి చేయుచున్నాను. ఈ మంత్రివర్గము అధికారంలోకి వచ్చి మూడు మాసాలు అయింది. అయినా వారికి ఉన్నటువంటి అనుభవాన్ని పురస్కరించుకొని ఎక్కువ సమర్థతతో యీ బడ్జెటును తయారుచేశారు. అందులో ప్రధాన మంత్రి శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు ప్రజ్ఞావంతులు; తమ అనుభవాన్ని వినియోగించి యీ బడ్జెటును తయారుచేయించి ప్రజాప్రతినిధుల ఆమోదానికిచ్చారు. ఈ బడ్జెటు విషయంలో ఎన్నో విషయాలు చర్చించవలసి ఉన్నవి. అందులో ఆర్థిక ఆదాయం ప్రభుత్వం సంపాదించవలసియున్నది. అందుకుగాను ఇప్పుడు కొన్ని కొత్త పన్నులను వేయుట తలపెట్టి మోటారు బస్సు ప్రయాణీకుల రేట్లను హెచ్చించుట, భూమి శిస్తు, సర్చార్జి వగైరా పన్నులు హెచ్చించుట, యీ బడ్జెటులో సూచించి యున్నారు. ముఖ్యంగా ప్రయాణీకుల బస్సు రేట్లులో మైలుకు కనీసము ఒక దమ్మిడి హెచ్చించే పద్ధతి ఉన్నది. దేశంలో ప్రతి మనిషికి ఈ హెచ్చు రేట్లు చెల్లించవలసి వచ్చినందు వల్ల ఒక నిరసనభావము ఏర్పడనున్నది. దీనికి బదులు ప్రతి ఒక సీటుకున్ను ఇంత అని ఒక విధంగా సర్చార్జి వేస్తే అది బాగుంటుందని నా సలహా, ఇంకను ఇప్పుడు రైతులమీద పన్ను భారం హెచ్చిందని రైతు సంఘాలు ఆందోళన చేస్తున్నవి. తరువాత పంటల ధరలుకూడా పడిపోతున్నాయి. ఈ స్థితిలో ఇప్పటికే పన్నుభారంతో బాధలుపడుతున్న రైతులకు లాంతు రెవిన్యూపైన సర్చార్జి అనే కొత్త పన్ను వేయడ మంటే, ఈ విషయాన్ని ప్రభుత్వంవారు నిజంగా కొంత యోచించి వేయవలసి యున్నది. నూరు రూపాయలు పన్ను అంతకు పైన చెల్లించేరైతు పైన యీ శిస్తు భారాన్ని పెడితే ప్రభుత్వ ఆదాయం తగ్గుతున్నప్పటికి రైతుల ఆందోళన ఎక్కువగా ఉండదు అని మనవిచేస్తున్నాను. మనం ముఖ్యంగా ఎక్కువ ఆదాయంలేకనే రాష్ట్రమును సౌకర్యవంతంగాచేసి అన్ని ప్రదేశాలను సశ్య శ్యామలంగాచేసి ప్రజల అవసరాలను తీర్చుటకు సాధ్యములేదు. ప్రభుత్వ బడ్జెటు లోటు తీరితేనేగాని ప్రజల సౌకర్యాలు తీర్చుటకు వీలులేదు. కనుక ఉన్నంతమట్టుకు యిప్పుడు ఈ సభలోని ప్రతినిధులు చెప్పేటటువంటి ప్రజల సౌకర్యాలు అన్ని మన ప్రభుత్వం తీర్చుటకు యోచించినను, ఆరు నూర్లకోట్ల రూపాయలైనా చాలవు. కనుక ఉన్నటువంటి ఆదాయంతోనే ప్రజల అవసరాలను వారి నిరసనభావాన్ని గమనించి ప్రజల సమాధానాన్ని సంపాదించి క్రమేణా కనీస పన్నులు వేస్తూ, మెల్లగా ఆదాయమును పెంచే విధానాన్ని పరిశీలించి ప్రభుత్వం సాగించితే ప్రజలలో ఆందోళన లేకుండా పోతుంది. ఇప్పుడు మన ఆహార పదార్థములమీద కంట్రోళ్లు పూర్తిగా తొలగించి యన్.జి.ఓ లకు విద్యా సౌకర్యాలు

7th July 1952] [Sri S. Narayanappa]

ఇటువంటివిచేసి రాష్ట్రంలో కొంతమట్టుకు కాంగ్రెసు ప్రతిష్ఠను సంపాదించుకొన్నది. అదేవిధముగా రైతు వర్గములోను పల్లె ప్రజలయొక్క స్థితిగతులను దృష్టిలో యుంచుకొని వారిలో అలజడి కలిగించకుండా ఈ పన్ను భారము విషయంలో ఒక విధమైనటువంటి విధానాన్ని అనుసరించి ఆందోళన తొలగించి ప్రజా మన్ననపొంది పరిపాలన సక్రమంగా సాగించుటకు ఏర్పాట్లుచేయుట ప్రభుత్వముయొక్క కనీస ధర్మమని మనవి చేస్తున్నాను.

"ఇక ముఖ్యంగా గుత్తి, కళ్యాణదుర్గం, ఉరవకొండ ఈ ప్రదేశాలు చాలా వెనుకబడిన తాలూకాలు. గుత్తి, గుంతకల్లు, ఉరవకొండ, కళ్యాణదుర్గం తాలూకాలలో ఎక్కువ లోతైనటువంటి బావులున్నవి. మంచినీళ్లు అసలేలేవు. పశువులకు గడ్డికూడా లేదు. ఈ బావులలోనుంచి ప్రజలకు కనీసము 100 మొదలు 120 మెట్ల వరకూ దిగితేనేగాని నీళ్లు దొరకవు. ఒక గ్రామములో అసలు త్రాగుటకు నీళ్లు లేకుండా పోవుటవలన ఏమైలో, రెండు మైళ్లు వెళ్లి నీళ్లు తెచ్చుకోవలెను. ఇట్టి కష్టాన్ని ప్రజలు పంచాయితీ బోర్డులద్వారా, ప్రజా సంఘాలద్వారా ఆందోళనచేసి ప్రభుత్వదృష్టికి తెచ్చినప్పటికిని నీటి సౌకర్యాలు కల్పించుకొనుట యీనాటికి ఫలించలేదు. ఈ విషయంలో గుత్తి, గుంతకల్లు, ఉరవకొండ, కళ్యాణదుర్గం, పెనుగొండ, 1-15 p.m. ధర్మవరం. ఈ ప్రదేశాలలో వర్షాకాలంలోనైనా నీళ్లు దొరుకుట చాలా కష్టంగా న్నది. **Protected water-supply schemes** ద్వారా యిప్పుడు తెలిపేటటువంటి స్కీములు వెంటనే ప్రభుత్వదృష్టిలోనికి తీసుకొని వాటికి సౌకర్యాలు కలిగించవలయును. తరువాత గుంతకల్లు నీటి కొళాయిల స్కీము పని ప్రారంభించినారు. మొదటి భాగము పని పూర్తిఅయినది. రెండవ భాగము మొదలు పెట్టవలయును. ఈ పని వెంటనే చేయించవలయును. కొన్ని పంచాయితీ బోర్డులు నీటి కొళాయిలు స్కీములు తలపెట్టి ప్రాథమిక అంత్య చర్యలన్నీ తీసుకొనినప్పటికనీ ఆ స్కీములు అమలు జరుపబడలేదు. ప్రస్తుతం నేను ఉరవకొండ పంచాయతీ బోర్డు ప్రెసిడెంటుగా ఎనిమిది సంవత్సరములనుండి పనిచేయుచున్నాను. ఉరవకొండ నీటి కుళాయి స్కీములను గురించి ప్రభుత్వానికి ఎన్నో మహజర్లు, పిటీషనులు పెట్టినను రాయబారాలు పంపినను ప్రభుత్వం యింతవరకూ అమలుపరచు చర్య తీసుకొనలేదు. యీ స్కీముల విషయమై యిప్పటికి ఇరవై సంవత్సరములనుండి ఉరవకొండ పంచాయతీ బోర్డు ఆందోళనచేస్తూ వచ్చినది. యీ విషయమును గురించి ప్రభుత్వానికి పంపిన పిటీషనులుగాని, మహజరులుగాని అన్నియుచేరి షుమారు 780 పేజీలుగల ఫైలు గవర్నమెంటు వారి చేతుల్లో ఉన్నది. ఇంత ఆందోళనచేసినను ప్రభుత్వం ఈనాటికైననూ ఏ చర్యా తీసుకోకుండా పెడచెవిని పెట్టుచున్నది. గనుక నీటికొరకు బాధపడేటటువంటి ఈ ప్రజల కష్టాన్ని గమనించి, నీటి కుళాయిల స్కీము కొనసాగించుటకు ప్రభుత్వం వెంటనే చర్య తీసికొనగలందులకు కోరుచున్నాను. ఇప్పుడు ఉన్నట్టిఎంటి నీటి కొళాయిలు స్కీములలో గుంతకల్, ఉరవకొండ, గుత్తి, ప్రధానములు. గుంతకల్లునుండి ఉరవకొండకున్నూ, ఉరవకొండనుండి కల్యాణదుర్గం వరకున్నూ, విద్యుచ్ఛక్తి సరఫరా వ్యవసాయదార్లకు సౌకర్యాలు కల్పించుటకు సహాయపడగలందులకు యిదివరలో ప్రభుత్వంవారు మంజూరు చేసినదానిని అమలు చేయవలయునని కోరుచున్నాను.

"గుత్తి తాలూకాలోని వేల్పుమడుగు, పెంచలపాడు, రామాపురం, కొట్టాలపల్లె, కల్యాణదుర్గం తాలూకాలోని తగ్గుపర్తి, గుద్దేకుంట, అంకంపల్లె, రామసాగరం మొదలైన గ్రామాలలో బొత్తిగా మంచి నీళ్లకుగాని బావులుగాని చెరువులుగాని లేక అక్కడక్కడ చిన్నచిన్న గుంటలు, మడుగులు త్రవ్వుకొని నీళ్లు తెచ్చుకుంటున్నారు.

[Sri S. Narayanappa] [7th July 1952

ప్రజలు చాలా బాధపడుతున్నారు. ఈ విషయం ప్రభుత్వం దృష్టికి తేగా మిలిటరీ సిబ్బందిని పంపించి జిల్లాలో అక్కడక్కడ కొన్ని బావులు త్రవ్వించారు. యింకా పై ప్రదేశములలో కుంటలు రిపేరు చేయుంచి నీటి సౌకర్యాలు కల్పించలేదు. లారీల ద్వారా ఇంతటితో మాత్రం నీళ్ల సప్లయిచేయుంచినారు. రాయలసీమ ప్రజల బాధలు తగ్గలేదు. కాబట్టి యింకా కొన్ని పాత బావులు రిపేరీ చేయించవలెను; క్రొత్త బావులు త్రవ్వించవలయును. రైతులకు బావులు త్రవ్వుటకు అప్పులు యిచ్చే స్కీమును విరమించకుండా ప్రజలకు నీటి పంటల సౌకర్యాలు కల్పించమని ప్రభుత్వమును కోరుతున్నాను.

"ఇంతేకాకుండా ప్రభుత్వం వ్యవసాయదార్లకు తక్కావి అప్పులు ఇచ్చినారు. అయితే ఈ అప్పులు ఇచ్చే విషయములో ఒక మనవి చేసెదను. ప్రభుత్వం ఒక్కొక్క రైతుకు కనీసము రెండువందల రూపాయలు జీవన భృతిక్రింద యిచ్చుచున్నారు. ఈ అప్పులు, తక్కావి అప్పులు రైతులకు బట్వాడా చేయు విషయములో గూడా పూర్తిగా వారికి ముట్టుటలేదు. మూడుపాళ్లే చెంది, తక్కిన పాలు భాగం ఆ అప్పు బట్వాడా చేయు అధికారులకు అనగా రెడ్డి, కరణం, యితరులకు చెందుతున్నది. గనుక ఇట్టి అప్పులు వారికి ఎంతో ప్రియాసమీద లభించినను పూర్తి ఫలితము వారికి చెందలేదని నేను గట్టిగా చెప్పగలను. ఈ తక్కావి అప్పులు మంజూరుచేయు విషయంలోకూడా పెద్దపెద్ద భూస్వాములు, గవర్నమెంటులో పలుకుబడిగలవారికే ముందుగా మంజూరు చేయబడినవి. పేద రైతులు, సామాన్య రైతులు పలుకుబడిలేనందువల్ల వారికి ఈ తక్కావి అప్పులు మంజూరుచేసే విషయం వినిపించుకొనేవారు లేనేలేరు ప్రజా ప్రతినిధులు చెప్పినను అధికార్లు కొందరు పెడచెవిని పెట్టినారు. అప్పులు అవసరమున్న పేద రైతులకు మంజూరు కావడం లేదు. గనుక ప్రభుత్వం యీ తక్కావి, జీవన భృతి అప్పులు సక్రమ పద్ధతిలో మంజూరుకు ఏర్పాటు చేయించవలసిన బాధ్యత ప్రభుత్వము మీద నున్నదనియు, చర్య పుచ్చుకొనవలయునని మనవిచేయుచున్నాను.

"ఇంకొక విషయం మనవిచేస్తాను. రైతువద్దవున్న చాల పశువులు చనిపోయినవి. రైతులవద్ద ఉన్నటువంటి పశువులకు మేతలేక నానా బాధలకు గురియగుచున్నారు. ఈ జిల్లాలో మడకసిర తాలూకాలో రైతులు పశువుల మేతకొరకు కలెక్టరుకు ఎన్నో పర్యాయములు మనవి చేసుకొనగా, ఎన్ని పిటీషనులు పెట్టినను, మహజర్లు పంపినను, ఆ పిటీషనులకుగాని, మహజర్లకుగాని ఇంతవరకూ జవాబులేదని మడకసిర తాలూకా కాంగ్రెసు సెక్రెటరీ తెలిపియున్నారు. కాబట్టి ప్రభుత్వంవారు వెంటనే యీ మడకసిరా తాలూకాలో పశుగ్రాసానికి మేత అవసరం గనుక వెంటనే సప్లయి చేయించమని కోరుచున్నాను.

"తర్వాత అనంతపురం జిల్లాలో ముఖ్యంగా పేద రైతులు అనగా హరిజనులకు జీవించుటకు భూములు, నివసించుటకు ఇళ్లు లేక చాలా యిక్కట్లు పడుచున్నారు వారికి Housing Scheme క్రింద house-sites acquire చేసి ఇళ్లస్థలములు, వ్యవసాయమునకు బంజరు భూములు, పోరంబోకు భూములు యిప్పించమని ప్రభుత్వాన్ని కోరుచున్నాను. ఈ విషయములో పెద్దపెద్ద భూస్వాములవద్దనుండి అభ్యంతరములు వచ్చాయి. వీటి నన్నింటినీ ప్రభుత్వం పరిశీలించి హరిజనులకు, పేద రైతులకు వ్యవసాయమునకు, యిండ్లకు భూవసతి కల్పించి వారికి జీవనోపాయం కలిగించమని ప్రభుత్వాన్ని కోరుచున్నాను."

7th July 1952]

* **SRI A. K. MASILAMANI CHETTIAR** :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்தச் சட்டசபையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத்திட்டத்தை ஆதரிக்கும் வகையில் நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகின்றேன்.

" இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்ஜெட்டானது கனம் ராஜாஜியின் தலைமையில் மந்திரி சபை அமைக்கப்பட்டு, அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் ஒரு பட்ஜெட். இந்த பட்ஜெட்டில் அநேக குறைகளை எடுத்துக் காட்டிருக்கிறார்கள். வாஸ்தவத்தில் இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்ஜெட்டைக் காட்டிலும் விசேஷம் வாய்ந்த பட்ஜெட்டை வேறு எவரும் கொண்டுவரமுடியாதென்பதை நான் தெளிவாகச் சொல்லுகின்றேன்.

" பட்ஜெட்டில் செலவினங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும் போது, இந்த மாகாணத்திலுள்ள எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும், ஜில்லாக்களிலுள்ள தாலூகாக்களுக்கும் சரியானமுறையில் பணத்தை ஒதுக்கிவைக்கவில்லையென்று நன்றாகத் தெரிகிறது. ஆனால், திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்தைக்கொண்டு, அந்தந்தக் காரியங்களைச் சரிவர செய்வதற்காக ஹேதுவாக இருக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

" ஏதோ பட்ஜெட்டில் ஒவ்வொரு மெம்பர் சந்தோஷப் படுவதற்கும் மெம்பர்கள் அதிருப்தி அடையாமல் இருப்பதற்கும் வேண்டியவகையில் ஒவ்வொரு வகைக்கும் நிறைய பணத்தை ஒதுக்கிவைத்து காரியங்கள் நடக்காமல் இருப்பதைக் காட்டிலும், குறைந்தபடியாக பணம் ஒதுக்கப்பட்டு செய்யக்கூடிய காரியங்களை நிற்காமல் செய்வதற்கு சாத்தியமான ஒரு பட்ஜெட் என்றே நான் கருதுகின்றேன்.

" நான் வேலூர் தொகுதியிலிருந்து வந்தவன். இந்த பட்ஜெட்டில் வேலூர் தாலூகாவுக்கென்று ஒருவகையிலும் எந்தக் காரியமும் செய்வதற்குப் பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதாகவே தெரியவில்லை. ஏதோ பெண்கள் கல்விக்கென்று, கவர்ண்மெண்ட் பெண்கள் ஹைஸ்கூலுக்கு 45 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். மற்ற வகையில் எங்களுடைய தாலூகாவுக்கு வேறு விதமாக ஒதுக்கப்படவில்லையென்பதை உங்களுடைய ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

" நான் அதிகமாக வற்புறுத்திச் சொல்லவேண்டியது என்னவென்றால், 20 ஆண்டுகளாக வடாற்காடு தொகுதியிலிருந்து, சட்டசபைக்கு அங்கத்தினர்களாக முன் வந்தவர்களை நான் விசாரித்ததில், பாலாற்றில் ஜலம் கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளெல்லாம் செய்யப்பட்டிருப்பதாகக்கூடச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது நான் அஸெம்பிளிக்கு மெம்பராக வந்த பிறகு கேட்டதில், அதைப் பற்றி பிரஸ்தாபமே எந்த இடத்திலிருந்தும் தெரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. அதை ஜாஸ்தி வற்புறுத்தவேண்டியதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் ஒன்று உண்டு. அதாவது, வடாற்காடு ஜில்லாவில் முக்கியமான நகரம் வேலூர். வேலூர் தாலூகாவில் அதிகம் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது இந்தப் பாலாறு. எங்களுடைய நகரத்திற்கு சிறப்பு என்னவென்றால், ஜலம் இல்லாத ஒரு ஆறும், கடவுள் இல்லாத ஒரு கோவிலும் இருப்பதாக ஒரு பெயர் வந்திருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டில் சுதந்திர ஆட்சிக்குப் பிறகும், அது நீடிக்கக்கூடாது. அந்தப் பெயரை மாற்றி, ஜலம் வரக்கூடிய ஆறு, கடவுளை வைத்து பூஜிக்கக்கூடிய ஒரு நகரம், என்ற பெயர் நம்முடைய கனம் ராஜாஜி அவர்களுடைய காலத்தில், அவரால் பிரதிஷ்டை செய்யப்படுமென்பதாக நான் கருதுகிறேன். அதை அவசியம் அவர்கள் செய்வதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்வார் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

" பாலாற்றில் சாதாரணமாக எங்களுக்குத் தெரிந்து ஏதோ 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையோ அல்லது 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையோதான், அதிகமாக மழை பெய்தால் ஜலம் வருகிறதேயல்லாது, வேறு எந்தக் காலத்திலும் அந்த ஆறு ஜலத்தைப் பார்த்ததே இல்லை. பார்க்கவும் முடியாது. ஒரு மாதத்திற்கு இரண்டு முறையாவது தண்ணீர் வருவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த அரசாங்கத்தை இப்பொழுது நடத்தும் கனம் ராஜாஜி அவர்களை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri A. K. Masilamani Chettiar] [7th July 1952

" இரண்டாவதாக எங்கள் நகரத்தில், அதாவது வேலூர் டவுனில் கவர்ன்மெண்ட் பெண்ட்லண்டு ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. அமெரிக்கன் ஆஸ்பத்திரி ஒன்றும் இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஆஸ்பத்திரிகளில் நர்சுகளோ, டாக்டர்களோ, மற்ற சிப்பந்திகளோ எல்லோரும் பரிசுத்தமாகவும், அவரவர்களுக்குரிய உடைகளையும் உடுத்துபவராகவும் இருக்கிறார்கள். சுகாதார முறைக்கு விரோதமாக இல்லாமல் ஆஸ்பத்திரிகளுக்குள்ளும், அங்கு வேலை செய்யும் சிப்பந்திகளும், மற்றும் சுற்றுப்புறங்களும் சுத்தமாக இருக்கும்படியான முறையில் பாதுகாத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். உதாரணமாக அமெரிக்கன் ஆஸ்பத்திரியென்பது எங்கள் ஊரில் ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரி அந்த ஆஸ்பத்திரியில் எந்த இடத்திற்குப் போனாலும், சுத்தமாகவும் வியாதியஸ்தர்களுடைய வியாதி குணமாவதற்கான சூழ்நிலையிலும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். வியாதிகளுக்கு சிகிச்சை செய்துகொள்ளுவதற்கு ஆஸ்பத்ரிகளுக்குப் போகின்றோம். அவர்கள் கொடுக்கும் மருந்துகளால் வியாதிகள் குணமாகின்றன என்பது வாஸ்தவமே. இருந்தபோதிலும், வியாதியஸ்தர்கள் அந்த இடத்திற்குப் போனமாத்திரத்திலே, அங்கு இருக்கக்கூடிய சுகாதாரத்தைப் பார்த்தவுடனே, ஒரு உணர்ச்சியும், ஆனந்தமும் உண்டாகக்கூடிய நிலை ஏற்படும். ஆனால், நம்முடைய கவர்ண்மெண்ட் பெண்ட்லண்டு ஆஸ்பத்திரி அவ்வளவு நன்றாக வைக்கப்படவில்லை. சமீபத்தில் நம்முடைய சுகாதார மந்திரி கனம் ஸ்ரீ எ. பி. ஷெட்டி அவர்கள் அங்கு வந்திருந்தார்கள். நானும் அவரோடு அந்த ஆஸ்பத்திரிக்குப் போயிருந்தேன். நாங்கள் அங்கு போய்ப்பார்த்தபோது அது ஆஸ்பத்திரியாகவே இல்லை. அதைப் பற்றி நான் அதிகமாகச் சொல்லுவதற்கு இஷ்டப்படவில்லை. அதைச் சரியான முறையில் நிர்வகிக்கவேண்டும், அல்லது எடுத்துவிடவேண்டுமென்று நான் அவரிடம் சொன்னேன். இன்றையதினமும் அதைச் சொல்லுகிறேன்: கவர்ண்மெண்டாரால் நடத்தப் படக்கூடிய ஆஸ்பத்திரிகள் சாதாரணமாக நாங்கள் நகரசபையில் நடத்தும் ஆஸ்பத்திரிகளின் அளவுக்குக்கூட இல்லாமல் இருக்கிறது. கவர்ண்மெண்டு ஆஸ்பத்திரி ரொம்ப முறை தவறானதாக நடத்தப்படுகிறது என்று சொல்லுகின்றேன். எந்த இடத்தில் பார்த்தாலும் அசுத்தம். சுத்தம் பண்ணுவதற்கு வசதியில்லை. நர்சுகளுக்கு வேண்டிய வசதிகள் இல்லை. நர்சுகளைப் பார்த்தால் நர்சுகளாகத் தோன்றவில்லை அந்த ஆஸ்பத்திரியில். இம்மாதிரி குறைகளெல்லாம் அந்த ஆஸ்பத்திரியில் இல்லாமல் அமெரிக்கன் ஆஸ்பத்திரி நடப்பது போல் சிறந்த முறையில் நிர்வகிக்கப்பட்டு, சுத்தமாகவும் நன்றாகவும் இருக்க வேண்டும். வியாதிக்கு மருந்துகொடுப்பதை விட, சுகாதார சூழ்நிலையினால் வியாதியஸ்தனின் மனோநிலை சரியாக இருக்கச்செய்யவேண்டும். அந்த முறையில் கவர்ண்மெண்ட் பெண்லண்டு ஆஸ்பத்திரி நடப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

" அது மாத்திரமல்ல, அந்த ஆஸ்பத்திரியில் 100, 150 பேர்களுக்குத்தான் படுக்கைகள் இருக்கின்றன. சராசரி 450 பேர்களுக்குமேல் படுக்கைகள் தேவையாக இருக்கின்றன.

" ஆனால் அங்கு வேண்டிய படுக்கைகள் கிடையாது. அங்கே சரியான வசதிகள் கிடையாது என்பதை இந்த பட்ஜெட் சமயத்தில் அவசியம் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த ஆஸ்பத்திரியில் இன்னும் நூறு படுக்கைகள் அதிகப் படுத்துவதும் இன்னும் அநேக வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதும் அவசியம். அவைகள் இந்த பட்ஜெட்டில் இல்லாவிட்டாலும் பிறகு அதை சரி பண்ணுவதற்கு வழிவகைகள் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1-30 p.m. மூன்றாவதாக மதுவிலக்கு என்று ஒன்று இருக்கிறது. இந்த மதுவிலக்கைப் பற்றி நான் அடிக்கடி பேசிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். எங்களுடைய நகரத்தில் எந்த இடத்தில் பார்த்தாலும் சாராயம் காய்ச்சுவதும் கள் இறக்குவதும் எங்குபார்த்தாலும் கள்களை விற்பதும் குடிப்பதுமாக இருக்கிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் போலீஸ்காரர்களும் எடுக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது நிதியும் நிர்வாகமும் பிரிவினையானதால்

7th July 1952] [Sri A. K. Masilamani Chettiar]

இந்த மதுவிலக்கிற்கு எவ்வளவு பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது நன்றாக தெரியவரும். கள் இறக்குகிறவர்களையும் கள் விற்கிறவர்களையும் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்களையும் பிடித்துக்கொண்டு கேஸ் போட்டால் அவர்களுக்குத் தகுந்த தண்டனை விதிக்காமல் இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் நீதி நிர்வாகப் பிரிவினையால் அந்த பாதகம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். கேஸ்களை கஷ்டப்பட்டு பிடித்து கேஸ் போட்டால் குற்றவாளிகளுக்கு ரூ. 10 அல்லது 5 என்று அபராதம் போடுகிறார்கள். இதனால் அவ்விதம் குற்றம் செய்யும் மற்றவர்களுக்கு சந்தோஷமாகவும் இன்னும் அதிகம் செய்வதற்கு ஹேதுவாகவும் இருக்கிறது. இதனால் இந்த நீதி நிர்வாக பிரிவினை வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இந்த மதுவிலக்குக் குற்றங்களைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எப்படி எடுத்தாலும் தடுக்க முடியும். அவ்விதம் கள் குடிப்பவர்களுக்கு ஒரு வருஷத்துக்கு குறையாமலும் காய்ச்சுகிறவர்களுக்கு ஐந்து வருஷங்களுக்குக் குறையாமலும் தண்டிக்கும்படியான ஒரு சட்டம் இருக்க வேண்டும். அவ்விதம் செய்தால் ஒழிய இந்தக் குற்றங்களை தடுப்பது என்பது அசாத்யம் என்பதாக நான் கருதுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் முறையில் அதைத் தடுப்பது என்பது முடியாது. அதனால் தான் நம் கட்சியினரும் எதிர் கட்சியினரும் பல வகையாக இதை எதிர்த்தும் சாதகமாகவும் பாதகமாகவும் பேசுகிறார்கள். இந்த மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக என் மனதில் தோன்றியதை அடிக்கடி புரோகிபிஷன் கமிட்டியில் பேசுவது உண்டு. எந்த இடத்திலும் இதைப் பற்றி தயங்காமல் சொல்லி வருகிறேன். நாம் செய்யும் காரியத்தில் நமக்கு ஜெயம் வர வேண்டும். மதுவிலக்கு என்பதை சரியானபடி நடைமுறையில் கொண்டு வர வேண்டும். அவ்விதம் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் நான் சொன்ன மாதிரி அதிகப்படியான தண்டனை இருக்க வேண்டும். ரொம்ப காலமாக இதைப் பற்றி சொல்லிக் கொண்டும் வந்திருக்கிறேன். மற்றவர்களும் இதில் கவனம் செலுத்தும்படியாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

" அடுத்தபடியாக நகர சபைகள், முனிசிபல் நிர்வாகங்கள். கனம் ராஜாஜி அவர்கள் நகரசபை அங்கத்தினர்கள் தலைவர்கள் மகாநாட்டில் சொன்னார்கள் நகர சபைத் தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் பிரதம மந்திரியாக வர முடியும் என்று அவர் சொன்னது வாஸ்தவம் தான். அவர் சொல்லியபடி அவருக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தையும் தெரிவித்தார்கள். அவர் சேர்மனாக இருந்த காலத்தில் அவரும் கமிஷனரும் இரட்டை ஆட்சியாக இல்லவே இல்லை. அவர் சேர்மனாக இருக்கும் காலத்தில் அவர் சிறிது அதிகாரத்தை வகித்து வந்தார்கள். அதனால் நகரசபை ஆட்சியையும் முனிசிபல் நிர்வாகத்தையும் புரிந்துகொள்ள ஹேதுவாக இருந்தது. நான் இப்பொழுது வேலூர் நகர சபைசேர்மனாக இருக்கிறேன். சேர்மன் என்றால் பார்க்கிறதற்கு வேண்டிய கௌரதை இருக்கிறது, சேர்மன் என்ற ஸ்தானத்திற்கு கௌரதையும் கிடைக்கிறது என்று நான் நினைத்து வந்தேன். ஆனால் இப்பொழுது சேர்மனுக்கு கௌரவம் இருப்பதாக நினைக்கவில்லை. சேர்மன் என்றால் ஒரு அடிமை என்றே நான் இப்பொழுது கருதுகிறேன். எங்களுடைய மனப்போக்கை மாற்ற கனம் ராஜாஜியால் முடியும் என்பதை அவருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

" நிற்க, கனம் ஸ்பீகர் அவர்கள் எனக்கு டயம் ஆகி விட்டது என்கிறார். வேலூர் தாலுகாவில் காடுகள் இருக்கின்றன. காடுகளின் நிர்வாகத்தை நடத்த ஆபீசர்களும் கீழ்தர சிப்பந்திகளும் ஏராளமாக இருக்கின்றார்கள். இப்பொழுது அநேகம் இடங்களில் காடுகள் அழிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இப்பொழுது வனமகோத்சவம் என்று பல இடங்களிலும் செடிகளையும் மரங்களையும் நடும்படி ஏற்பாடுகள் செய்து பெரிய பெரிய வனமகோத்சவம் கொண்டாடப்படுகிறது. ஆனால் மரங்களையும் காடுகளையும் வெட்டுவதில் குறைவு இல்லாமலிருக்கிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

Mr. SPEAKER :—" The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Tuesday, 8th July 1952."

The House then adjourned.

64050

LIST OF AGENTS FOR THE MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN CITY.

Account Test Institute, Egmore, Madras.
City Book Company, Post Box No. 605, Madras-4.
Higginbothams, Madras.
P. Varadachari & Co., Madras.
The South India Saiva Siddhantha Works Publishing Society, Limited, Madras.
Venkatarama & Co., Madras.
V. Perumal Chetti & Sons, Madras.
V. Ramasamy Sastrulu & Sons, Madras.
Ottrumai Office, Madras-17.
M. Doraisawmy Mudaliar & Co., Madras.

IN MUFASSAL.

The Educational Supplies Company, R.S. Puram, Coimbatore district.
D. Sreekrishnamurthy, Ongole, Guntur district.
M. Seshachalam & Co., Masulipatnam, Krishna district.
Hindustan Diary Publishers, Vijayavada, Krishna district.
The Commercial Links, Governorpet, Vijayavada, Krishna district.
The Manager, Gramodharana, Buckinghampet, Vijayavada, Krishna district.
E. M. Gopalakrishna Kone, Madurai, Madurai district.
K. P. Ahmed Kunhi & Bros., Cannanore, Malabar district.
P. K. Brothers, Kozhikode (South Malabar).
A. Venkatasubban, Vellore, North Arcot district.
Times Modern Mart, Salem, Salem district.
K. Bhoja Rao & Co., Mangalore, South Kanara district.
U. R. Shenoy & Sons, Mangalore, South Kanara district.
Srinivas & Co., Kumbakonam, Tanjore district.
P. N. Swaminatha Sivan, Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
S. Krishnaswami & Co., Tiruchirappalli, Tiruchirappalli district.
Palaniappa Brothers, Teppakulam, Tiruchirappalli. Tiruchirappalli district.
V. S. Vasan & Co., Tirunelveli, Tirunelveli district.

IN OTHER STATES.

Sree Abhirava Vaidya Sharada Book Depot, Bangalore-2.
The Bangalore Book Centre, Bangalore-2.
The Standard Book Depot, Bangalore-2.
Hari Govind Book Stall, Baroda.
New Book Company, Bombay.
The Popular Book Depot, Lamington Road, Bombay-7.
S. V. Kamat, Kumta (North Kanara).
The Book Company, Calcutta.
Thacker Spink & Co., Calcutta.
Charotar Book Stall, Anand (Gujerat).
Osmania University Students' Co-operative Book Depot, Lallaguda P.O., Hyderabad (Deccan).
S. M. Jaganathan, Nagercoil.
Jain Book Agency, New Delhi.
International Book Service, Poona.
International Book House, Trivandrum.